

Посібник із підготовки до депортації для сімей іммігрантів

Складіть план, як захистити своїх дітей і фінанси в умовах депортації

Обкладинка: Melanie Cervantes, мейкер: Design Action Collective

Appleseed
Network

Посібник із підготовки до депортації для сімей іммігрантів

Складіть план, як захистити своїх дітей і фінанси в умовах депортації

Видання 2025 року

Appleseed Network

Це дослідження було частково профінансоване Фондом Annie E. Casey Foundation, і ми дякуємо йому за підтримку; однак результати та висновки, представлені в цьому звіті, належать виключно автору(ам) і не обов'язково відображають погляди Фонду. Безоплатну підтримку в роботі над оновленням до 2025 року щедро надали юридичні фірми Ballard Spahr LLP, Hogan Lovells LLP та Cooley LLP. Крім того, Appleseed висловлює подяку Центру The William Alanson White Institute Center for Public Mental Health і його окремим авторам за їхній досвід: авторам, які працювали на громадських засадах, Tomás Casado-Frankel, магістру медицини, LMFT, та Maria Nardone, доктору філософії, за їхній внесок.

Відмова від відповідальності

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідуціарні відносини.

Зміст

1. Опіка над дитиною

- Поняття опіки над дітьми та піклування: основні визначення
- Хто може подати позов про опіку або піклування і як суд ухвалює рішення?
- Планування заходів щодо опіки над дитиною перед затриманням або депортацією
- Захист батьківських прав під час утримання під вартою
- Варіанти для батьків, яким загрожує депортація
- Бар'єри, з якими може зіткнутися сім'я іммігрантів у суді

2. Майно та пільги неповнолітніх дітей

- Вплив депортації на майно вашої дитини та загальні міркування щодо захисту цього майна
- Конкретні міркування щодо захисту певного спільного майна
- Закони про незатребуване майно
- Контрольний список: Майно та пільги неповнолітніх дітей

3. Робота із психологічними аспектами депортації та опіки над дітьми

- Чому розмова про депортацію викликає стрес
- Чому важливо говорити про депортацію
- Способи контролю стресу заради спілкування
- Діти різного віку по-різному реагують і переживають
- Стратегії розмови з дітьми про депортацію
- Як упоратися з депортацією, допомагаючи дітям почуватися в безпеці
- Ресурси з питань психічного здоров'я
- Контрольний список: Робота із психологічними аспектами депортації та опіки над дітьми

4. Керування банківським рахунком, доступ до нього та його закриття

- Як зберегти рахунок відкритим
- Як самостійно керувати рахунком
- Як створити спільний банківський рахунок
- Як оформити фінансову або обмежену довіреність
- Як закрити банківський рахунок
- Сейфи
- Контрольний список: Керування банківським рахунком, доступ до нього та його закриття

5. Кредитні, передплачені та дебетові картки

- Перші кроки. Збір важливої інформації
- Кредитні картки
- Передплачені картки
- Дебетові картки
- Контрольний список: Кредитні, передплачені та дебетові картки

6. Керування короткостроковими контрактами про надання послуг і пов'язаними рахунками

- Приклади короткострокових контрактів про надання послуг
- Початкові дії
- Розірвання контракту

Контрольний список: Короткострокові контракти про надання послуг і пов'язані рахунки

7. Кредити до зарплати та інші короткострокові позики

Що відбувається з кредитною заборгованістю після виїзду з країни?

Як визначити пріоритетність виплати боргу

Співпраця з кредитором із метою продовження строку погашення кредиту та/або узгодження суми погашення

Захист рахунків від автоматичного зняття коштів або арешту

Стягнення цього боргу може бути незаконним

Контрольний список: Кредити до зарплати та інші короткострокові позики

8. Страхування

Які види страхових полісів у вас є?

Яку інформацію потрібно збирати про кожен страховий поліс?

Що станеться з вашим страховим полісом, якщо вас затримують або депортують?

Що ще слід урахувати, ухвалюючи рішення щодо вашого страхового поліса?

Контрольний список: Страхування

9. Довіреності

Що таке «довіреність» (POA)?

Який вигляд має довіреність?

Навіщо особам, яким загрожує депортація, видавати довіреність?

Як вибрати вид довіреності?

Як вибрати довірену особу?

Який строк дії довіреності і чи можна її змінити?

Як скласти довіреність?

Контрольний список: Довіреності

Довіреності за штатами

10. Нерухомість у власності

Чи володієте ви нерухомістю?

Чи варто залишати, продавати або дарувати свою нерухомість?

Що робити, якщо є співвласник?

Чи є у вас кредит та іпотека (або іпотечний договір) на нерухомість?

Як отримати професійну допомогу в роботі з нерухомістю?

Як захистити своє майно від зазіхань зловмисників?

Контрольний список: Нерухомість у власності

11. Автомобілі, автокредити й автолізинг

Що робити з автомобілем, якщо вас депортують?

Що робити, якщо ви власник автомобіля?

Що робити, якщо у вас є автокредит?

Що робити, якщо ви орендуєте автомобіль?

Продаж автомобіля

Передача автомобіля кредитор

Страхування та реєстрація

Експорт автомобіля

Контрольний список: Автомобілі, автокредити й автолізинг

12. Припинення договору оренди житла

Що таке договір оренди житла
Розірвання договору оренди житла
Право на вхід
Продовження договору оренди
Контрольний список: Оренда житла

13. Поводження з цінними речами

Що таке цінне особисте майно?
Які види цінного особистого майна є у вас?
Завчасне планування — які є варіанти?
Інші фактори, які слід враховувати
Що станеться з вашим майном, якщо вас затримують?
Як уникнути втрат або зменшити ризик їх виникнення
Як повернути свої речі або майно?
Контрольний список: Поводження з цінними речами

14. Перевезення грошей через кордон

Які юридичні зобов'язання ви маєте, вивозячи зі США готівку або її еквівалент?
Які практичні питання слід враховувати, якщо вам загрожує депортація?
Як знайти й отримати своє незатребуване майно?

15. Права споживачів у сфері грошових переказів

Які грошові перекази захищаються?
Який захист застосовується до грошових переказів?
Що робити, якщо ви хочете скасувати грошовий переказ?
Що робити, якщо виникла проблема з грошовим переказом?
На що ще слід звернути увагу при відправленні грошового переказу?

16. Стягнення несплаченої заробітної плати

Які у вас є права на оплату виконаної роботи?
Протягом якого строку роботодавець зобов'язаний виплатити останню заробітну плату?
Як отримати останню заробітну плату, якщо вас затримали або депортували?
Що робити, якщо роботодавець не виплачує останню заробітну плату?
Що робити, якщо крім виплати останньої заробітної плати є й інші проблеми з оплатою праці?
Зразок листа: Визначення способу отримання останньої заробітної плати
Зразок листа: Лист-вимога про виплату заборгованості по заробітній платі

17. Соціальне забезпечення

Поняття соціального забезпечення — основні визначення
Які особи, що не є громадянами США, мають право на отримання виплат соціального забезпечення?
Що робити, якщо ви вже отримуєте виплати соціального забезпечення?
Чи мають право на соціальне забезпечення іммігранти, яким загрожує депортація?
Мої виплати соціального забезпечення було призупинено, оскільки я перебуваю під вартою.
Що мені робити?
Що станеться з виплатами соціального забезпечення, якщо вас депортують?
Що станеться з виплатами соціального забезпечення, якщо застрахованого працівника депортують, а ви залишаєтесь в США?

Що повинні зробити іммігранти, які готуються до виїзду та перебувають під наглядом, перед тим, як покинути США?

Контрольний список: Соціальне забезпечення

18. Пільги для ветеранів

Особи, які не є громадянами США, мають право служити у Збройних силах США

Прискорена процедура отримання громадянства для військовослужбовців і їхніх сімей

Пільги для військових ветеранів, членів їхніх сімей і вдів/вдівців

Ризик депортації ветеранів, які не є громадянами країни

Втрата пільг у зв'язку із засудженням за тяжкий злочин та ув'язненням (стосується всіх ветеранів)

Пільги для ветеранів після депортації

19. Ліквідація або продаж підприємства

Які існують типові форми організації бізнесу?

Що слід враховувати при продажу або ліквідації приватного підприємства?

Що слід враховувати при продажу підприємства, що перебуває в спільній власності?

Контрольний список: Ліквідація або продаж підприємства

20. Питання щодо подання податкових декларацій

Ви є «іноземцем-резидентом» чи «іноземцем-нерезидентом» для цілей подання податкової декларації?

Чи зобов'язані ви подавати податкову декларацію? Чи варто це робити в будь-якому випадку?

Що робити, якщо вашого чоловіка/дружину депортували, а ви залишаєтеся в країні?

Коли ви отримаєте податкове відшкодування, якщо воно вам належить?

Які санкції застосовуються за неподання податкової декларації?

Де можна отримати необхідні форми для подання податкової декларації?

Контрольний список: Питання щодо подання податкових декларацій

1. Опіка над дитиною

Перед загрозою депортації ви можете зіткнутися з важкими рішеннями щодо опіки над дитиною. У цьому розділі описано основні питання опіки, з якими ви можете зіткнутися як батьки-іммігранти, а також пропонуються рекомендації щодо захисту батьківських прав до, під час і після депортації. У цьому розділі розглядаються такі питання:

Поняття опіки над дітьми та піклування: Основні визначення ► Хто може подати позов про опіку або піклування і як суд ухвалює рішення?
► Планування заходів щодо опіки над дитиною перед затриманням або депортацією ► Захист батьківських прав під час затримання ► Варіанти дій для батьків, яким загрожує депортація ► Бар'єри, з якими може зіткнутися сім'я іммігрантів у суді

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Поняття опіки над дітьми та піклування: основні визначення

«Опіка над дитиною» — це сукупність різних юридичних прав на догляд за дитиною та ухвалення важливих рішень щодо її життя. Ці різні юридичні права — фізична опіка, законна опіка, спільна опіка та одноосібна опіка — описані нижче.

«Опікун» — це особа, якій суд надає права на опіку. Це може бути один із батьків або інша особа, якщо суд вважатиме це доцільним.

«Фізична опіка» — це право батьків або опікунів на проживання дитини з ними. Особа, яка здійснює фізичну опіку, може ухвалювати рішення щодо повсякденної діяльності дитини.

«Законна опіка» — це право ухвалювати рішення щодо виховання дитини. Особа, яка здійснює законну опіку, може ухвалювати рішення про те, як виховувати дитину, зокрема рішення про навчання, релігію та/або медичне обслуговування.

«Одноосібна опіка» — це коли один із батьків має всі права опіки над дитиною. Це може бути одноосібна фізична опіка, одноосібна законна опіка або і те, і інше.

Примітка. У низці штатів суди не призначають одноосібну опіку одному з батьків, якщо суд не визнає, що інший із батьків «непридатний», тобто не здатний піклуватися про дитину. Прикладами «непридатності» є алкогольна чи наркотична залежність батьків або історія жорстокого поводження з дітьми. Крім того, навіть якщо суд присуджує одноосібну фізичну опіку одному з батьків, він однаково може надати право на відвідування дитини іншому з батьків.

«Спільна опіка» — це домовленість, за якої обидва батьки мають спільні права на опіку над дитиною. Це може бути спільна фізична опіка, спільна законна опіка або і те, і інше. У деяких штатах суди регулярно присуджують спільну опіку, що означає, що обоє батьків мають спільне право ухвалювати рішення щодо виховання дитини.

«Законний опікун» — це особа, крім батьків дитини, якій надано законне право піклуватися про дитину та ухвалювати певні рішення за неї за рішенням суду або в іншій процедурі, визнаній державою. Наприклад, у деяких штатах батьки можуть призначити опікуна, підписавши документ без участі суду. Інші штати вимагають подачі заяви про встановлення опіки й покладають на опікуна певні обов'язки, такі як регулярне звітування перед судом про добробут дитини.

«Відвідування» або **«батьківський час»** — це законне право, надане судом, яке дає батькам або іншим особам право проводити певний час із дитиною. Особа, якій надано право на відвідування, може не мати права ухвалювати важливі рішення щодо добробуту або виховання дитини залежно від рішення суду. Після того як суд визначає права на відвідування, усі батьки й опікуни зобов'язані виконувати рішення суду. Права на відвідування часто можуть бути змінені лише за новим рішенням суду.

Правила відвідування можуть відрізнятись в різних штатах. Нижче наведено кілька прикладів правил відвідування.

- **California:** У штаті California суди мають право на власний розсуд надавати обґрунтовані права на відвідування будь-кому, хто зацікавлений у добробуті дитини, за умови, що це буде в найкращих інтересах дитини. Це може бути один із батьків, відповідно до рішення суду про опіку. Це також можуть бути бабусі та дідусі дитини або, якщо один із батьків дитини помер, діти, брати й сестри, батьки, бабусі та дідусі померлого з батьків.
- **New York:** На додаток до положень про відвідування батьків, бабусь і дідусів, законодавство штату New York містить процедуру для братів і сестер неповнолітніх дітей, які можуть звернутися до суду з клопотанням про надання їм права на відвідування.
- **Texas:** У штаті Texas бабусі, дідусі та інші родичі, на додаток до людей, які доглядають за дитиною, зокрема прийомних батьків, можуть домагатися прав на відвідування, хоча це може бути непросто, оскільки суд, як правило, віддає перевагу побажанням батьків щодо виховання їхньої дитини

Хто може подати позов про опіку або піклування і як суд ухвалює рішення?

Як правило, діти, народжені під час шлюбу батьків, вважаються спільними під опікою обох батьків, якщо тільки суд не вирішить інакше. Це означає, що будь-хто з батьків може ухвалювати законні рішення за дитину або піклуватися про неї без рішення суду. Якщо немає судового рішення про протилежне, а другий із батьків готовий піклуватися про дитину, тому з батьків, якому загрожує депортація, може не знадобитися вживати жодних заходів для забезпечення опіки над дитиною.

Зазвичай, якщо батьки не перебували в шлюбі на момент народження дитини, мати може вибрати прізвище дитини. У свідоцтві про народження дитина може отримати прізвище матері, прізвище батька або подвійне прізвище через дефіс, або навіть інше прізвище обох батьків. У випадках, коли мати отримала право одноосібної опіки в результаті розлучення або іншого судового процесу, вона, як правило, є єдиним опікуном дитини. Однак не завжди мати є єдиним опікуном дитини. Наприклад, якщо батько не вказаний у свідоцтві про народження, але є рішенням суду про встановлення батьківства та/або батько завжди регулярно брав участь у житті дитини, суд може визначити, що батько має рівні права на опіку. Деякі штати, однак, обмежують права на опіку неодружених батьків. Якщо у свідоцтві про народження дитини вказано обидвох батьків, то в багатьох штатах вони обидва будуть спільними опікунами.

Якщо батьки розлучаються або раніше були розлучені, то права на опіку над дитиною зазвичай визначаються в документах про розлучення. Як пояснюється нижче, суд може змінити ці права опіки.

Батьки дитини, інші повнолітні члени сім'ї або інші повнолітні особи, призначені батьками дитини, можуть ініціювати процедуру встановлення опіки над дитиною в суді. Членами сім'ї, які можуть ініціювати процедуру встановлення опіки, можуть бути брати й сестри, бабусі й дідусі, тітки, дядьки або двоюрідні брати й сестри, залежно від законодавства штату. Іншим людям, які доглядали за дитиною, також може бути дозволено домагатися прав на опіку. У деяких штатах, але не у всіх, суди не надають право на опіку третій особі (не батькам) усупереч запереченням батьків, якщо тільки батьки не визнані нездатними піклуватися про дитину.

Примітка. Рішення про опіку може бути найпростішим або єдиним способом для батьків забезпечити право на відвідування після депортації, хоча суддя в процесі розгляду справи про соціальне забезпечення дитини також може видати рішення про відвідування.

Вибір тимчасового опікуна для вашої дитини в разі непередбачуваних обставин зазвичай не ставить під загрозу ваші батьківські права. У багатьох штатах батьки можуть відкликати тимчасову опіку в будь-який час і призначити когось іншого тимчасовим опікуном дитини, заповнивши та завіривши в нотаріуса нову форму про призначення опікуна.

Стандарт «Найкращі інтереси дитини»

Незалежно від того, хто претендує на опіку над дитиною, суд визначатиме опіку (і права на відвідування), керуючись стандартом «найкращих інтересів дитини». «Найкращі інтереси» дитини, як правило, є найважливішим фактором при визначенні опіки. Визначаючи найкращі інтереси дитини, суд може врахувати:

- бажання дитини, з урахуванням її віку та рівня розуміння;
- фізичні, емоційні або освітні потреби дитини;
- тривалість періоду, протягом якого дитина жила в певному середовищі, і ймовірний вплив, який зміна матиме на неї;
- вік, стать, походження або інші доречні характеристики дитини;
- імовірність шкоди, якої може зазнати дитина;
- здатність і готовність батьків або іншої особи, яка просить про опіку, задовольняти потреби дитини та ставити потреби дитини вище за свої власні; і
- моральна придатність особи, яка просить про опіку.

Згідно із законодавством більшості штатів, запит на опіку має бути поданий у «рідному штаті» дитини. «Рідний штат» — це штат, у якому дитина проживала щонайменше шість місяців поспіль до початку судового розгляду справи про опіку над дитиною. Якщо особа, яка бажає отримати опіку, не є законним або біологічним батьком чи матір'ю дитини і проживає в тому ж штаті, що й дитина, запит на опіку може бути поданий в окрузі, де проживає ця особа або де проживає дитина.

Як суд установлює опіку?

У кожному штаті існує певна процедура звернення до суду з проханням про призначення опікуна для неповнолітньої дитини. Як правило, ці процедури детально описані в законах штату про сімейні відносини або в законах штату про спадщину. Особа, зацікавлена в тому, щоб стати опікуном, часто повинна подати заяву до відповідного суду. Потім суд призначить дату слухання й вирішить, чи буде в найкращих інтересах дитини призначення цієї особи її законним опікуном.

Якщо особа, яка не є законним або біологічним батьком чи матір'ю дитини, просить призначити її законним опікуном, корисно мати завірену під присягою заяву від обох батьків, у якій вони зазначають, що бажають, щоб ця особа була призначена законним опікуном їхньої дитини. Якщо у свідоцтві про народження дитини вказано лише одного з батьків, то тільки ця особа має підписати заяву під присягою. Якщо у свідоцтві про народження дитини вказано обох батьків або якщо батьки раніше розлучились і їм було призначено спільну законну або фізичну опіку, то таку заяву повинні надати обоє батьків. Без заяви від обох батьків суди, імовірно, вимагатимуть доказів про серйозні спроби розшукати відсутнього з батьків, а отримати таку заяву буде практично неможливо.

Окрім офіційної судової процедури призначення опікуна, деякі штати дозволяють батькам призначити тимчасового опікуна, як описано нижче, який може ухвалювати медичні та шкільні рішення для дитини, а в деяких випадках — подорожувати з дитиною. Оскільки не всі штати визнають цей тип дозволу, а деякі обмежують час і обставини, за яких він може бути використаний, важливо проконсультуватися з місцевим юридичним експертом, перш ніж намагатись укласти таку угоду.

Коли суд ухвалює рішення про опіку або піклування?

Час, необхідний суду для ухвалення рішення про опіку або піклування від початку до кінця, може бути дуже різним і займати від декількох місяців до року. Багато факторів впливають на тривалість розгляду справи про опіку чи піклування, перш ніж суд ухвалить остаточне рішення. Ці фактори передбачають, серед іншого, оскарження клопотання про опіку або піклування, конкретну процедуру визначення опіки або піклування в юрисдикції, а також завантаженість суду.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Планування заходів щодо опіки над дитиною перед затриманням або депортацією

Якщо ви вважаєте, що вам загрожує затримання або депортація імміграційною службою або розлука з дітьми на невизначений час з іншої причини (наприклад, арешт, медична недієздатність), завчасна розробка плану догляду за вашою дитиною дасть змогу вам зберегти батьківські права, де це можливо, і запобігти передачі дітей у прийомні сім'ї.

Оскільки батьківські права можуть бути дуже обмежені після затримання або депортації, найкраще скласти ці плани заздалегідь і ретельно обговорити їх із дітьми, чоловіком/дружиною, іншими батьками, родичами та будь-якими іншими людьми, які можуть бути залучені до догляду за вашими дітьми під час вашої відсутності.

Батьки, яким загрожує затримання, депортація або інша раптова розлука з дітьми, можуть зробити такі підготовчі кроки.

1. Визначте людей, які піклуватимуться про дітей

Якщо вас можуть затримати, депортувати або з інших причин ви не зможете піклуватися про своїх дітей, важливо знайти людину, якій ви довіряєте і яка зможе взяти на себе відповідальність за догляд за дітьми.

Спочатку слід визначити осіб, які на даний момент можуть мати законну опіку. Як пояснювалося вище, якщо батьки мають спільну опіку над дітьми, другий із батьків може втручатися в ухвалення законних рішень щодо дитини, особливо якщо ця особа не перебуває під загрозою затримання/депортації.

Якщо інший із батьків або особа, яка має законну опіку, не може піклуватися про вашу дитину, або такої особи не існує, ви повинні знайти іншого опікуна. Залежно від штату, опікуну не обов'язково мати дійсний імміграційний статус, щоб виступати опікуном або піклувальником вашої дитини. Завжди перевіряйте форми та інструкції для конкретного штату, оскільки вони можуть змінюватися.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Порада. Ви маєте бути впевнені, що призначений опікун є людиною, якій ви повністю довіряєте. Ви також повинні ретельно зважити й обговорити різні моменти при виборі опікуна, такі як фізична та фінансова спроможність людини доглядати за дітьми протягом тривалого та невизначеного часу, інші люди в домогосподарстві, які регулярно контактуватимуть із дітьми, а також будь-які особливі медичні або інші потреби, які можуть виникнути в дітей.

2. Підготуйте угоду про тимчасову опіку, якщо це необхідно

Офіційне оформлення угоди про піклування та тимчасову опіку надасть іншій особі належні юридичні повноваження для того, щоб швидко взяти на себе відповідальність і діяти від імені ваших дітей. Усних домовленостей зазвичай недостатньо, щоб надати іншій особі юридичні повноваження ухвалювати певні рішення за вашу дитину.

Порада. Опікуну, який уже є законним опікуном дитини, не потрібно звертатися до суду з позовом про встановлення опіки, але він повинен завжди визначати, як реалізувати свої права як законного опікуна.

Серед інших причин для офіційного оформлення опікунських планів можна назвати такі:

- Деякі медичні страхові компанії не застрахують дитину, яка проживає з опікуном, який не є одним із батьків або законним опікуном.
- Багато шкіл вимагають, щоб дитину реєстрували батьки, законні опікуни або нинішні опікуни (особи, які на даний момент опікуються дитиною). Нинішній опікун може записати дитину до школи в тому випадку, якщо без проживання з ним/нею дитина залишиться бездомною (у деяких штатах дозволяється використання «шкільної довідки», яка дає право іншій особі записати дитину до школи).
- Як правило, опікун не може отримати медичну допомогу для дитини без підпису батьків або законних опікунів дитини або без рішення суду.
- Дитина не може отримати паспорт США без згоди батьків або законного опікуна.
- Суди можуть відмовити в наданні статусу законного опікуна іншій особі, окрім батьків, без певних ознак того, що батьки бажають надати опікунські повноваження іншій особі.

Що означає «тимчасовий опікун» і як тимчасовий опікун може піклуватися про дітей іншої людини?

Якщо затримана особа є єдиним опікуном дитини або якщо опікун, який не перебуває під вартою, також не в змозі піклуватися про дитину, цій особі слід розглянути можливість призначення «тимчасового» опікуна для тимчасового догляду за дитиною, якщо це дозволено штатом, у якому проживає дитина. Тимчасова опіка — це юридична процедура, яка надає особі повноваження піклуватися про дитину протягом обмеженого періоду, коли батьки дитини не можуть цього робити. Тимчасовим опікуном має бути особа, якій батьки повністю довіряють догляд за дитиною.

Фізична особа може призначити опікуна, заповнивши та завіривши в нотаріуса відповідну форму призначення опікуна, якщо це дозволено законодавством штату. Цей документ визначає, хто може піклуватися про дитину та ухвалювати важливі для неї рішення, зокрема:

- рішення про медичну та стоматологічну допомогу;
- рішення про освіту та будь-які особливі потреби; і
- рішення про подорожі.

Назва форми та інформація, необхідна для оформлення тимчасової опіки, різняться залежно від штату. У деяких штатах можна зафіксувати призначення опікуна в суді. Наприклад, у штаті Флорида батьки можуть підписати письмову заяву, у якій вони призначають опікуна для своєї дитини «заздалегідь». Потім батьки подають цю заяву до суду округу, у якому вони проживають. Якщо з батьками щось трапиться і дитині знадобиться опікун, суд вилучить заяву батьків із судових матеріалів і розгляне її в межах провадження про встановлення опіки. Заява батьків вважається «спростовною презумпцією», згідно з якою особа, зазначена в заяві, повинна бути опікуном. Це означає, що суд призначить цю особу опікуном, якщо не будуть надані докази іншої точки зору та не буде доведено, що ця особа не відповідає вимогам для виконання обов'язків опікуна.

Заповнення форм про опіку може відрізнятись від процедури опіки в суді, залежно від законодавства штату. Залежно від штату, нотаріально завірнені форми опіки можуть мати юридичну силу або не мати її. Юридична вага, що надається нотаріально завірненій формі опіки, визначається на основі кожного штату окремо, тому опіка може визнаватись або не визнаватись, якщо дитина переїжджає в інший штат.

У штатах, які не визнають право батьків призначати тимчасового опікуна для дитини, батьки, які бажають надати юридичні права опікуну до свого затримання/депортації, повинні розглянути інші варіанти. Ці варіанти можуть передбачати звернення з проханням про надання опікуна прав на опіку шляхом подання клопотання про опіку, яке батьки можуть підтримати. Батьки повинні ретельно зважити всі варіанти та проконсультуватися з місцевими юристами, оскільки надання прав опіки іншій особі в очікуванні депортації може призвести до втрати батьками законних прав на своїх дітей, якщо їх не депортують.

Суд не зобов'язаний визнавати будь-яку форму тимчасової опіки, якщо виникає необхідність призначити постійного опікуна для дитини. Хоча форма тимчасової опіки є одним із факторів, які суд зазвичай враховує при розгляді справи, остаточне рішення суду ґрунтуватиметься на найкращих інтересах дитини. Відповідно, батьки повинні добре подумати, кого вказати опікуном у документі. Вибір особи, яку суд визнає придатною для догляду за дитиною, збільшить шанси на те, що суд задовольнить прохання батьків.

Рішення про опіку та рішення про згоду

Готуючись до можливої депортації, ви також повинні переглянути всі наявні рішення про опіку над дитиною, щоб визначити, чи потрібно в них вносити зміни. Оскільки процес зміни судового рішення про опіку може тривати місяцями, вам слід розглянути можливість розпочати цей процес якомога швидше, якщо це доцільно.

Ви також можете заздалегідь розглянути можливість отримання рішення суду або відповідного органу про згоду на опіку, якщо це визнається законодавством штату. Як правило, рішення про згоду на опіку надає фізичну опіку опікуну, але дозволяє батькам зберігати законну опіку над дітьми. Він також може встановити порядок відвідування.

Як і в разі з будь-яким процесом, пов'язаним із судами, багато батьків, які не мають документів, можуть не бажати відвідувати судові засідання. Цей факт може обмежити їхню здатність заздалегідь забезпечити правовий захист своїх дітей та їхніх опікунів у штатах, які не визнають неформальних домовленостей, таких як приватні призначення опікунів.

Серед інших потенційних проблем, які можуть виникнути під час планування домовленостей про опіку над дитиною, є документи, які вимагають підпису обох батьків. Також слід пам'ятати, що надання права опіки над дитиною іншій особі, а не батькам, надає опікуну статус *in loco parentis* (замість батьків). Це означає, що опікун дитини має право подавати клопотання про опіку або виступати проти оскарження

опіки, яке може виникнути в майбутньому. Отже, якщо опікун не погоджується повернути дитину батькам або не погоджується укласти нову угоду про опіку, суд вирішує, хто отримає опіку. Перед укладенням будь-яких угод про опіку рекомендується проконсультуватися з юристом.

Офіційні домовленості про опіку, як пояснено вище, можуть укладатися після затримання особи або винесення рішення про її депортацію. Після вашого затримання або депортації опікуни, піклувальники або інші особи, які мають право на опіку, можуть подати заяву на законну та/або фізичну опіку над вашими дітьми. Проходження офіційної процедури встановлення опіки перед затриманням або депортацією може призвести до необґрунтованої втрати певних батьківських прав, але це може бути єдиним способом переконатися, що опікуна призначено заздалегідь і він має законні повноваження піклуватися про ваших дітей та ухвалювати необхідні рішення щодо них. Тому перед ухваленням будь-яких рішень, які можуть призвести до обмеження батьківських прав, слід ретельно зважити всі варіанти й ознайомитися з інформацією, що стосується конкретного штату.

Заява про надання повноважень опікуну

Ви також можете призначити опікуна для своїх дітей, заповнивши заяву про надання повноважень опікуну. Заява про надання повноважень опікуну — це форма, яка дає змогу вам призначити опікуна й надати йому право ухвалювати рішення про медичне обслуговування та освіту дитини від вашого імені, коли ви не присутні. Заява про надання повноважень опікуну не надає опікуну законної опіки над вашою дитиною і не впливає на ваші батьківські права — батьки зберігають опіку та право контролю над дитиною. Заява про надання повноважень опікуну не підлягає примусовому виконанню судом і не потребує подання до суду. Однак заяву про надання повноважень опікуну необхідно подати до школи дитини, медичних закладів або установ, де опікун уповноважений ухвалювати рішення. Процедури складання таких заяв відрізняються залежно від штату, освітнього округу та медичного закладу.

Важливі юридичні документи та інші папери

Важливо організувати всі юридичні документи, що стосуються опіки над дитиною, знати, де їх знайти, а також переконатися, що всі документи є актуальними.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Порада. Сім'ї повинні зберігати всі юридичні документи та інші важливі папери в безпечному місці. Батьки та опікуни повинні також інформувати інших осіб, зокрема старших дітей, про те, де знайти документи на випадок, якщо їх затримують або вони з інших причин не зможуть піклуватися про дитину.

Порада. Батьки та опікуни повинні зберігати оригінали всіх документів і надавати імміграційній службі лише копії.

Нижче наведено приклади важливих юридичних документів, які необхідно підготувати або зібрати, з додатковою інформацією про кожен тип документів:

- свідоцтво про народження дитини та картка соціального страхування;
- паспорт дитини;
- форми для екстрених контактів;
- поточні рішення про опіку, призначення опікунів та інше; форми згоди/надання повноважень;
- заповіт із положеннями про опіку; та
- шкільні та медичні документи дитини.

Свідоцтво про народження дитини та картка соціального страхування

Якщо ваша дитина народилася в США, вона повинна мати американське свідоцтво про народження та картку соціального страхування. Інструкції про те, як отримати свідоцтво про народження, доступні за посиланням:

<https://www.cdc.gov/nchs/w2w/index.htm>.

Заявки на отримання картки соціального страхування доступні за посиланням:

www.ssa.gov/online/ss-5.pdf

Порада. Ви повинні переглянути свідоцтво про народження вашої дитини, щоб переконатися, що вся інформація правильна і нічого не пропущено. У багатьох штатах вважається, що особа, ім'я якої вказано у свідоцтві про народження, має права опіки. Тому, якщо ви перебуваєте під загрозою затримання і є єдиним із батьків, зазначеним у свідоцтві про народження, вам слід розглянути можливість внесення змін до свідоцтва про народження, щоб додати ім'я другого з батьків, якщо це можливо. Цей процес простіший і, ймовірно, дешевший, ніж визначення опіки через судові рішення.

Паспорт дитини

Якщо ваша дитина не є громадянином США і не має паспорта, ви можете звернутися до консульства країни, громадянином якої є дитина, щоб визначити, як подати заяву на отримання паспорта для дитини.

Якщо ваша дитина народилася в Сполучених Штатах і не має дійсного паспорта США, вам слід якомога швидше оформити їй такий паспорт. Якщо вас депортують і ви вирішите, що ваша дитина залишиться в Сполучених Штатах, їй знадобиться паспорт, щоб відвідувати вас у вашій країні.

Заяви на отримання паспорта для неповнолітніх доступні за посиланням:

http://travel.state.gov/passport/get/minors/minors_834.html. Майте на увазі, що паспортна служба США встановлює суворі правила щодо того, хто може і хто не може отримувати паспорти для неповнолітніх дітей. Заяву на отримання паспорта для неповнолітньої дитини мають подати до поштового відділення США обоє батьків неповнолітньої дитини. Існують лише такі винятки:

- (i) якщо у свідоцтві про народження дитини вказано лише одного з батьків;
- (ii) якщо є рішення суду про надання одноосібної юридичної та законної опіки одному з батьків;
- (iii) якщо один із батьків має спеціальний нотаріально завірений лист, який називається «Нотаріально завірена заява про згоду або особливі обставини» (DS-3053), від іншого з батьків, який погоджується на отримання паспорта для дитини;
- (iv) якщо один із батьків дитини помер, або
- (v) якщо є рішення суду про призначення законного опікуна дитини.

Під час подачі заяви вас попросять надати докази того, що дитина є громадянином США, які можна підтвердити, надавши свідоцтво про народження дитини в США. Ви також повинні надати докази того, що ви є опікуном дитини, показавши або американське свідоцтво про народження дитини, або судові рішення про опіку.

Якщо один із батьків помер, той із батьків, хто залишився живим, може надати свідоцтво про смерть, щоб показати, що він або вона тепер є єдиним опікуном дитини. Одному з батьків, що залишився живим, також потрібно буде надати власний дійсний документ, що посвідчує особу, з фотографією.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Порада. Заяви на отримання паспорта для дитини необхідно заповнювати особисто. Якщо ви намагаєтесь отримати паспорт для своєї дитини під час утримання під вартою, ви повинні заповнити та завірити нотаріально форму «Нотаріально завірена заява про згоду або особливі обставини» (DS-3053), яка доступна тут:

http://travel.state.gov/passport/forms/ds3053/ds3053_846.html.

Якщо один із батьків, який перебуває під вартою, не має одноосібної опіки, а інший із батьків, що не перебуває під вартою, недоступний, той із батьків, що не перебуває під вартою, також повинен заповнити форму DS-3053. Якщо той із батьків, який не перебуває під вартою, доступний, він/вона може супроводжувати дитину для подання заяви на отримання паспорта з нотаріально завіреною формою DS-3053. Якщо у свідоцтві про народження дитини вказано ім'я того з батьків, який не перебуває під вартою, або якщо судом було надано право на опіку над дитиною, то той із батьків, який перебуває під вартою, не має права на одноосібну опіку над дитиною.

Багато країн дозволяють дітям, народженим у США, мати подвійне громадянство, що може полегшити дітям подорожі між США та країною депортованого батька чи матері. За додатковою інформацією можна звернутися до консульства своєї країни.

Поточні рішення про опіку та призначення опікунів

Як зазначалося вище, ви можете підписати форму, у якій вказуєте особу, що буде тимчасовим опікуном дитини, якщо ви не зможете піклуватися про неї. Якщо ви підписуєте цю форму, вам слід зберігати оригінал разом з іншими важливими документами. Ви також повинні передати копію форми особі, яку вказано в документі як тимчасового опікуна.

Заповіт із положеннями про опіку

Хоча основна увага в цій главі приділена питанням опіки над дітьми, що виникають під час процедури депортації, також надзвичайно важливо спланувати догляд за дитиною після вашої смерті. Це важливо, якщо той із батьків, хто не перебуває під вартою, не живий або не має права на опікунство.

У заповіті людина вказує, хто отримає її майно після смерті. У заповіті також може бути вказано особу, яка піклуватиметься про неповнолітніх дітей після смерті батьків. Якщо особа перебуває в шлюбі і розділяє фізичну опіку з чоловіком або дружиною, опікун, зазначений у заповіті, не піклується про дітей, якщо тільки обоє з подружжя не померли. Крім того, якщо фізична особа є єдиним піклувальником, опікун може взяти на себе обов'язки з піклування про дітей, коли ця фізична особа помре.

Після смерті батьків особі, призначеній опікуном у заповіті, може знадобитися звернутися до відповідного суду, щоб отримати офіційне рішення про опіку. Заповіт може слугувати орієнтиром для суду, коли він вирішує, кого призначити опікуном дитини. Однак остаточне рішення суду, як правило, ґрунтується на найкращих інтересах дитини. Вимоги до дійсного заповіту відрізняються в різних штатах, тому бажано проконсультуватися з юристом, щоб переконатися, що документ складено належним чином.

Резервна опіка та довіреність

У випадках, коли це дозволено, батьки також можуть надати іншій особі довіреність або призначити її резервним опікуном. Ці угоди дають іншій особі право піклуватися про дітей та ухвалювати рішення щодо їхнього лікування або навчання лише у випадку настання певної події в майбутньому (наприклад, затримання або депортація). Процедури, необхідні для оформлення довіреності або резервної опіки, відрізняються залежно від штату. Після видачі довіреності або призначення резервного опікуна батьки можуть відкликати це рішення в будь-який час, якщо це дозволено законодавством штату.

Екстрені контакти

Ви повинні підготувати список екстрених контактів, до якого входять різні способи зв'язку з найближчими родичами, школами, дитячими садками та медичними закладами, тренерами (тощо) та мережею підтримки сім'ї. Надішліть цей список ключовим контактам і залиште один примірник у себе.

Медичні та шкільні документи

Зберігайте медичні та шкільні документи кожної дитини в порядку й так, щоб вони були доступними для ваших екстрених контактів. Обов'язково вкажіть контактну інформацію всіх постачальників медичних, стоматологічних і психологічних послуг, зокрема консультантів і фахівців. Попросіть свого педіатра надати вам поточну карту щеплень і чітко задокументуйте всі лікарські засоби, алергії та плани лікування кожної дитини. Зверніть увагу на місце зберігання поточних ліків і переконайтеся, що на них чітко вказано правильну частоту та дозування прийому. Якщо ваша дитина отримує додаткові послуги, має індивідуальний навчальний план (individualized education plan, IEP) або план пристосування (accommodations plan, 504) у школі, зберіть найактуальніші копії в одному місці.

Загалом слід:

- обговорити плани опіки, щоб підготувати всю сім'ю; і
- звернутися за додатковою юридичною або іншою допомогою, якщо це необхідно.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Захист батьківських прав під час утримання під вартою

У цьому розділі йдеться про те, як батьки можуть захистити свої права, якщо їх забрала служба U.S. Immigration and Customs Enforcement (ICE), їх розлучили з дітьми і вони перебувають під вартою з імовірністю депортації.

Батьківські права — це права, які ви маєте як батьки, щоб ухвалювати рішення про добробут ваших дітей, зокрема про те, хто піклується про них і з ким вони живуть. Пам'ятайте: навіть якщо ICE намагається вас депортувати, ви однаково маєте право ухвалювати рішення щодо своїх дітей. Не має значення, чи є діти громадянами США — батьки однаково мають батьківські права.

Навіть якщо вас затримали, ви однаково можете рішуче відстоювати себе як батька чи матір своїх дітей, особливо якщо возз'єднання з дітьми або принаймні підтримання стосунків із ними є вашою кінцевою метою.

Кроки, які можуть зробити батьки, якщо їх затримали

Якщо вас затримали, ви, швидше за все, захочете:

- (1) забезпечити, щоб про ваших дітей піклувалися, і
- (2) обмежити час перебування під вартою.

Цей розділ присвячений тому, що батьки можуть зробити для своїх дітей, і не стосується того, як батьки можуть самостійно боротися за свої права в імміграційних справах. У цьому випадку вам слід ознайомитися з матеріалами, присвяченими цій темі, і проконсультуватися з імміграційним адвокатом.

Підготуйтеся до можливого затримання ICE

Готуючись до можливого затримання ICE, незалежно від того, чи будуть ваші діти з вами в цей час, ви повинні мати при собі або в телефоні копії або фотографії важливих документів, які підтверджують, що у вас є діти, особливо якщо діти є громадянами США. Приклади такої документації:

- свідоцтво про народження дитини на телефоні;
- докази того, що дитина є учасником програми DACA (Deferred Action for Childhood Arrivals), якщо це можливо; і
- медичні або освітні документи дитини.

Зараз ICE частіше відпускає затриманих осіб, якщо є докази того, що вони не ризикують утекти і не становлять небезпеки для суспільства. Наявність дітей може це довести.

Якщо вас зупинила Імміграційна служба, незалежно від того, чи перебувають із вами діти, дуже важливо сказати ICE, що:

- у вас є діти, які потребують вашої опіки;
- ви просите не затримувати вас і повідомити, що ви виконуватимете вимоги ICE; та
- вам потрібно зателефонувати опікуну або іншій контактній особі, щоб домовитися про догляд за вашими дітьми.

Якщо батьки перебувають із дітьми під час затримання

Якщо під час затримання ICE з вами були ваші діти, ви повинні сказати співробітникам ICE, що вам потрібно негайно зателефонувати, щоб приїхав опікун і подбав про ваших дітей до того, як їх візьме під опіку служба у справах дітей.

ICE повинна дозволити вам зробити такий дзвінок призначеному вами опікуну або контактній особі в екстрених ситуаціях, щоб ви могли повідомити цій особі, що (1) ви перебуваєте під вартою в ICE, і (2) попередити цю особу про необхідність дотримуватися планів на випадок надзвичайних ситуацій, які ви підготували заздалегідь, або виконувати інструкції, які ви дасте їй на той час.

Якщо ICE не дозволяє вам зателефонувати, ви повинні повторювати офіцеру (офіцерам) знову і знову, що вам потрібно зателефонувати, щоб домовитися про плани щодо ваших дітей, щоб їх не забрала під опіку служба у справах дітей. Навіть якщо ICE однаково вас затримає, ви повинні продовжувати інформувати про це кожного співробітника ICE, з яким ви стикаєтеся під час затримання.

Якщо діти НЕ перебувають разом із батьками, коли їхніх батьків затримують

Якщо під час затримання ICE з вами немає дітей, ви повинні негайно повідомити співробітнику ICE, що у вас є діти і що вам потрібно зателефонувати, щоб переконатися, що ваші діти в безпеці та про них піклуються.

Цілком імовірно, що ви можете провести принаймні один день, а можливо, і кілька днів в установі ICE, поки ICE вирішуватиме, що робити з вашою справою. У вас може бути дуже обмежений доступ до телефону, і ICE може не повідомити вам нічого про те, що з вами станеться. Якщо вас не звільнять, вас можуть доставити до імміграційного центру утримання під вартою. Якщо це станеться, усе ще можливо,

але менш імовірно, що ICE звільнить вас. Як мінімум, ви можете провести під вартою від кількох днів до кількох тижнів.

Що відбувається, якщо ніхто не забирає дітей, коли їхніх батьків затримують?

Якщо ви не можете зв'язатися з призначеним опікуном або іншим другом чи родичем, якому ви довіряєте і який може негайно подбати про ваших дітей, у більшості штатів опіку над вашими дітьми візьме на себе державна або місцева служба у справах дітей. У кожному штаті та в багатьох населених пунктах (наприклад, у місті чи окрузі) є служби у справах дітей. Ці установи мають назви на кшталт «Служба захисту дітей» або «Департамент у справах дітей і сімей». Ви можете скористатися телефонним довідником або пошуком у Google, щоб визначити, яка установа могла взяти або намагається взяти під опіку ваших дітей, якщо ця установа не зв'язалася з вами безпосередньо.

Якщо вам загрожує затримання і ви вже вибрали опікуна, важливо, щоб опікун негайно зв'язався з місцевою службою й попросив, щоб ця служба взяла дітей під свою опіку. Що більше часу минає після затримання батьків, то важче комусь іншому, окрім батьків, отримати доступ до догляду за їхніми дітьми і менша ймовірність того, що догляд за дітьми залишиться приватною справою між батьками та призначеним опікуном. Тому важливо продовжувати спроби зв'язатися з опікуном або іншим другом/родичем, поки ви не зможете до когось додзвонитися.

Ви повинні мати на увазі, що будь-який опікун, а також дорослі, які проживають в одному домогосподарстві з опікуном, можуть підлягати перевірці на наявність судимостей, а також перевірці за реєстрами жорстокого поводження з дітьми. Наявність у минулому кримінального злочину може позбавити особу права на опіку над дітьми, навіть якщо ви чітко визначили конкретну особу як опікуна.

Якщо ніхто з опікунів не зголоситься або його не буде визначено, служба може розпочати процедуру соціального захисту дитини, щоб визначити, де вона проживатиме.

Процедури соціального захисту дітей

Коли служба бере дитину під опіку, вона може спробувати знайти родича або друга, який готовий піклуватися про дитину. Однак якщо служба взяла дитину під опіку і не може знайти нікого, хто міг би піклуватися про неї, вона, найімовірніше, спробує влаштувати дитину в прийомну сім'ю. Прийомні батьки — це особи, які пройшли навчання та мають ліцензію на догляд за дітьми, батьки яких відсутні або не можуть піклуватися про них. Іноді старші діти можуть бути розміщені в будинку сімейного типу, де кілька старших дітей живуть разом з одним або кількома спеціально підготовленими дорослими, які наглядають за ними та піклуються про них.

Якщо служба у справах дітей бере дитину під опіку й не може відразу знайти відомого опікуна, вона, як правило, подає клопотання незабаром після того, як бере дитину під опіку. Так починається так зване «провадження у справі про недбале ставлення до дитини» або «провадження у справі про соціальний захист дитини», хоча назва може відрізнитися залежно від штату, у якому проживає дитина.

- Метою розгляду справи про недбале ставлення є визначення місця проживання дитини, і він проводиться в суді (зазвичай це сімейний суд або суд у справах неповнолітніх), хоча процес відрізнятиметься залежно від штату, у якому перебуває дитина.
- Як батьки, ви можете мати право на адвоката, призначеного судом для представлення ваших інтересів під час розгляду справи про недбале ставлення.
- Також можливо, що дитина отримає адвоката або іншого опікуна, який представлятиме її інтереси.
- Установа, імовірно, також призначить соціального працівника, який звітуватиме судді, що розглядає справу дитини, про батьків і дитину. Як правило, соціальний працівник має право давати рекомендації щодо того, що має відбуватися з дитиною, тому важливо підтримувати добрі стосунки з вашим соціальним працівником і часто спілкуватися з ним, щоб він знав ваші побажання щодо дітей, яких він представляє.

За інших обставин суд, який розглядає справу дитини, сповіщає батьків дитини про всі судові засідання, і батьки можуть брати участь у судовому процесі. Якщо один із батьків перебуває під вартою, суд може видати «припис» про залучення цієї особи до суду або, якщо є побоювання щодо безпеки або громадського порядку, передбачити можливість дистанційної участі цієї особи в судовому засіданні. Однак якщо суд не знає, що одного з батьків затримали, він може не надіслати повідомлення про судові засідання за правильною адресою. Крім того, участь у

слуханні може ускладнитися, якщо один із батьків перебуває під вартою в іншому штаті, ніж той, де розташований суд.¹

Зауважте, що слухання однаково відбудеться, навіть якщо батьки не отримають повідомлення про слухання або якщо вони не зможуть бути присутніми на ньому. Якщо один із батьків пропустить слухання, навіть якщо причини не залежать від нього/неї, суд ухвалить рішення щодо дитини без присутності одного з батьків, який міг би повідомити суд про свої побажання. Саме тому батькам важливо робити все можливе, щоб спілкуватись із судом, працівником служби у справах дітей та їхнім адвокатом, а також зі своїми дітьми, поки триває розгляд справи про соціальний захист дитини.

Побачення з дітьми, коли батьки перебувають під вартою

ICE повинна забезпечити регулярні побачення між батьками, які перебувають під вартою, та їхніми неповнолітніми дітьми. Не має значення, чи має дитина номер соціального страхування або чи є вона громадянином США, хоча дорослі можуть бути зобов'язані надати дату народження та номер соціального страхування і отримати дозвіл від ICE перед візитом. Якщо батько/матір утримуються в установі, де не передбачено контактних побачень із неповнолітніми дітьми, ICE повинна організувати контактне побачення між затриманим батьком/матір'ю та їхніми неповнолітніми дітьми протягом перших 30 днів із моменту затримання батька/матері і якщо затриманий батько/матір про це просить. Після перших 30 днів утримання одного з батьків в установі, де не передбачено контактних побачень із неповнолітніми дітьми, ICE має розглянути прохання затриманого батька/матері про переведення до установи, де дозволені контактні побачення з неповнолітніми дітьми. Якщо переведення не буде схвалено, ICE повинна дозволити щомісячні зустрічі між затриманим батьком/матір'ю та їхніми неповнолітніми дітьми. Якщо особисте побачення між затриманим батьком/матір'ю та їхніми дітьми неможливе, ICE може дозволити віртуальне або телеконференційне побачення.

Однак якщо триває судовий розгляд справи про соціальний захист дитини, питання про те, чи може дитина відвідувати батьків, які перебувають у місцях позбавлення волі, вирішує суддя, який веде цю справу. Рішення може ґрунтуватися на тому, що, на думку судді, відповідає найкращим інтересам дитини. Наприклад, для деяких дітей може бути складно бачити батьків у місцях позбавлення волі. Якщо батьки

¹ Згідно з інформаційним бюлетенем U.S. Immigration and Customs Enforcement для зацікавлених сторін у сфері захисту дітей та опіки: Директива про батьківські інтереси (Parental Interests Directive, PID) дозволяє особам, на яких поширюється дія цієї директиви, особисто з'являтися в суді у справах сім'ї або в судових процесах щодо соціального захисту дітей, коли це необхідно для збереження або відновлення опіки над неповнолітніми дітьми або недієздатними дорослими (утриманцями). Якщо перевезення становить загрозу безпеці та/або суспільному порядку або негативно впливають на виконання завдання, персонал установи визначить альтернативні засоби участі, такі як телефонні або відеоконференції чи стандартні телеконференції, якщо це технічно можливо. Окрім участі в судових засіданнях, ICE сприятиме дистанційній участі в судових засіданнях або заходах, програмах чи тренінгах, пов'язаних із соціальним захистом дітей.

хочуть, щоб їхні діти відвідували їх, вони повинні повідомити про це свого адвоката та/або соціального працівника, якщо такий є. Майте на увазі, що суд може призначити інший варіант відвідування — по телефону. Навіть якщо батьки не можуть зустрітися з дітьми, вони можуть писати їм листи, щоб підтримувати зв'язок.

Як батьки, яких затримали, можуть захистити свої батьківські права

Ви повинні відігравати активну роль у захисті своїх батьківських прав, навіть якщо ви перебуваєте під вартою і, можливо, під загрозою депортації. Ось кілька конкретних кроків, які ви можете зробити.

Підтримуйте контакт зі своїми дітьми

Дуже важливо робити все можливе, щоб залишатися максимально залученими в життя ваших дітей, зокрема ухвалювати рішення щодо будь-яких медичних або освітніх питань. Усім, хто бере участь у вашій справі, має бути зрозуміло, що ви берете активну участь у догляді за дітьми, навіть перебуваючи під вартою. Ви повинні регулярно телефонувати своїм дітям, а також писати їм листи. Важливо також спілкуватися із соціальними працівниками, а також докладати максимум зусиль, щоб бачитися з дітьми, навіть перебуваючи під вартою.

Повідомте людям, де ви перебуваєте

Якщо вас затримали, необхідно подбати про те, щоб якомога більше людей знали, де ви перебуваєте і як із вами зв'язатися. Ви повинні докласти всіх зусиль, щоб зв'язатися з призначеним опікуном, родичами та друзями, і обов'язково попросити їх повідомити про ваше місцезнаходження будь-якому суду або органу, який може мати відношення до вирішення питання про те, хто отримає опіку над вашими дітьми. Якщо суд призначив вам соціального працівника, ви повинні переконатися, що він розуміє вашу ситуацію і те, що ви перебуваєте під вартою.

Корисна інформація, яку ви можете передати:

- ваш номер іноземця («Номер»), який буде вам присвоєно;
- П.І.Б. вашого офіцера, відповідального за депортацію; і
- назва та місцезнаходження установи, де вас тримають під вартою, а також номер телефону, за яким ви отримуватимете повідомлення про судові засідання.

Система визначення місцезнаходження затриманих [ICE Online Detainee Locator System](#) також може використовуватися для пошуку осіб, які перебувають під вартою ICE або яких було звільнено з-під варті ICE з будь-якої причини протягом останніх 60 днів.

Зверніться до державної або місцевої служби у справах дітей і перевірте місцезнаходження ваших дітей

Якщо ви вважаєте, що ваші діти перебувають не з друзями або членами сім'ї, а під опікою державної або місцевої служби, вам слід поговорити з офіцером із питань депортації й попросити його негайно зв'язатися з цією службою. Службам може бути важко знайти батьків, які перебувають під вартою, тому дуже важливо зв'язатися з ними напругу. У багатьох установах є гаряча лінія, на яку можуть зателефонувати батьки.

Під час дзвінка:

- назвіть своє П.І.Б та ідентифікуйте себе як батька або матір;
- укажіть П.І.Б та дати народження всіх дітей;
- поясніть, що ви перебуваєте під вартою в імміграційній службі і вважаєте, що ваші діти можуть бути під опікою служби;
- поясніть, що це надзвичайна ситуація і що вам потрібно знати, чи ведеться справа в цій установі, щоб вони могли негайно зв'язатися з вашими дітьми;
- назвіть П.І.Б та контактну інформацію призначеного опікуна дітей, якщо він у вас є, або, якщо його немає, П.І.Б та контактну інформацію іншого друга чи родича, якому ви довіряєте, який, на вашу думку, захоче і зможе подбати про ваших дітей;
- назвіть свій номер іноземця, а також назву та адресу центру утримання під вартою, у якому ви перебуваєте; і
- дізнайтеся, чи доступний номер справи вашої дитини.

Якщо ви не можете зателефонувати в службу самостійно, то від вашого імені має зателефонувати призначений опікун, родич або друг і надати всю інформацію, описану вище.

Викличте адвоката

Під час перебування під вартою вам слід розглянути можливість залучення адвоката, який представлятиме ваші інтереси на слуханнях. Якщо ви не можете дозволити собі адвоката, ви можете подати клопотання про надання вам адвоката. Суд може запросити інформацію про доходи та будь-яке майно, яким ви можете володіти. Ви маєте бути готові надати таку інформацію. Окрім адвокатів, наданих судом, ви можете звернутися до некомерційних організацій, які надають юридичні послуги безкоштовно.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Після того як ви знайшли адвоката, ви повинні підтримувати з ним зв'язок. Якщо ваш адвокат не відповідає на дзвінки, завжди залишайте повідомлення. Завжди записуйте дату й час, коли ви телефонували своєму адвокату, і зазначайте, чи залишили ви повідомлення.

Ви повинні переконатися, що посадовці, які розглядають вашу справу про депортацію, знають про ваші проблеми, пов'язані з утриманням під вартою

Ви також повинні повідомити офіцера, відповідального за депортацію, та імміграційного суддю, який розглядає вашу справу, що ваша дитина перебуває в прийомній сім'ї або може бути поміщена в таку сім'ю, а також про ваші побажання щодо догляду за вашою дитиною в разі депортації. Ви повинні зробити все можливе, щоб посадовці, які розглядають вашу справу про депортацію, знали про цю ситуацію, а також щоб вона була задокументована в судовому протоколі.

Попросіть перекладача

Якщо ваша рідна мова не англійська, ви можете попросити надати вам перекладача на будь-яких слуханнях, що стосуються ваших дітей.

Зверніться до консульства

Ваше консульство може надати вам інформацію або, можливо, виступити від вашого імені.

Варіанти для батьків, яким загрожує депортація

Можливо, вам доведеться вирішити, чи привезти дітей на батьківщину, чи залишити їх у Сполучених Штатах. Це складне рішення, і його результат може залежати від кількох факторів, зокрема від того, хто має право опіки над дітьми і, якщо опікунство має кілька осіб, чи досягли вони згоди щодо місця проживання дитини.

Вивезення дитини із собою під час депортації

Багато факторів впливають на те, чи можуть батьки взяти дитину із собою під час депортації. Передусім, якщо один із батьків перебуває під вартою і бажає взяти дитину із собою після депортації, він повинен переконатися, що офіцер, відповідальний за депортацію, та імміграційний суддя знають про це. Наступні кроки батьків залежать від того, чи перебуває дитина в прийомній сім'ї або під опікою іншої особи, а також від того, чи має дитина відповідні документи для подорожі.

Прийомна сім'я

Якщо ваша дитина перебуває в прийомній сім'ї, прочитайте розділ «Процедури соціального захисту дітей» вище. Ви повинні переконатися, що суддя сімейного суду, соціальний працівник, спеціаліст у справах дітей та будь-який інший посадовець або адвокат, залучений до справи про опіку над дитиною або імміграційної справи, знають про ваше бажання взяти дитину з собою під час депортації. Ви також повинні попросити про зустріч із дитиною в аеропорту перед від'їздом із країни.

Спільна опіка або права на відвідування

Якщо ви маєте спільну законну опіку над дитиною, ваша можливість вивезти дитину зі Сполучених Штатів може залежати від того, чи зможете ви отримати дозвіл другого з батьків або суду. Якщо другий із батьків погоджується, що дитина може поїхати з вами, обом батькам слід задокументувати цю згоду й завірити свої підписи в нотаріуса. Ви повинні зберігати копію цього письмового документа в безпечному місці і брати його із собою під час подорожей.

Якщо другий із батьків не бажає, щоб дитина залишала США, вам може знадобитися судовий наказ, що дозволяє вивезти дитину з країни. Оскільки ймовірний результат справи залежатиме від багатьох факторів, вам слід звернутися за допомогою до адвоката із сімейного права.

Діти, які подорожують авіалініями

Деякі авіакомпанії вимагають спеціальні документи для неповнолітньої дитини, яка подорожує лише з одним із батьків. Вам слід зв'язатися з авіакомпанією для отримання детальної інформації про те, що може знадобитися для подорожі з дитиною наодинці. Можливо, вам потрібно буде показати один із таких документів:

- (а) нотаріально завірений лист-дозвіл від другого з батьків дитини;
- (б) рішення суду про те, що ви є єдиним опікуном; або
- (в) свідоцтво про народження дитини, яке підтверджує, що ви є єдиним опікуном.

Крім того, якщо ви подорожуєте за кордон, вам потрібно буде показати паспорт дитини. (Щоб дізнатися, як отримати паспорт дитини, прочитайте розділ «Паспорт дитини» вище) Якщо дитина народилася в США, ви повинні переконатися, що в неї є важливі документи, такі як свідоцтво про народження, картка соціального страхування та паспорт, перш ніж виїжджати з дитиною з країни. Країна призначення може встановлювати додаткові вимоги. Список посольств і вимоги до в'їзду можна отримати на сайті Державного департаменту США або зателефонувавши у відповідне посольство. Контактні дані посольств США можна знайти тут: <https://www.usembassy.gov/>.

Примітка. Вимоги авіакомпанії до документів неповнолітніх дітей також застосовуються, якщо дитина подорожує з опікуном. Окрім документів, що посвідчують особу дитини, опікуну, імовірно, потрібно буде надати: (а) рішення суду про надання цій особі статусу опікуна; або (б) нотаріально завірений лист, підписаний батьками, які дають опікуну дозвіл на поїздку з дитиною, який часто називають «листом про згоду батьків». U.S. Customs and Border Protection Agency рекомендує, щоб лист про згоду батьків був викладений англійською мовою та нотаріально завірений, був виданий не раніше ніж рік тому та містив таку інформацію:

- Хто
- Що
- Де
- Коли
- Чому
- Контактна інформація для відсутніх батьків

Чи дозволяється дитині подорожувати без супроводу дорослих, залежить від віку дитини та вимог авіакомпанії. За жодних обставин дитина віком до п'яти років не може подорожувати сама. Щоб дізнатися про правила авіакомпанії щодо перевезення дітей віком від п'яти до вісімнадцяти років, зверніться до авіакомпанії. Дитина може подорожувати самостійно лише на певних рейсах, за певних обставин, за наявності нотаріально завіреного листа від законного опікуна дитини.

Возз'єднання дитини з депортованими батьками після депортації

Якщо перед депортацією ви отримали тимчасового опікуна для своєї дитини, опікун може допомогти дитині з оформленням необхідних документів для виїзду з країни та зустрічі з вами. Дізнатися більше про тимчасових опікунів і їхні повноваження як законних опікунів можна в розділі «Що означає «тимчасовий опікун»?» вище. Однак тимчасовий опікун може відмовитися від цього, якщо вирішить не допомагати дитині в переїзді.

Проживання дитини в США в разі депортації одного з батьків

Неповнолітні діти потребують законного опікуна для ухвалення рішень із таких питань, як медичне обслуговування, освіта та подорожі. Тому батьки, яким загрожує депортація і які хочуть, щоб їхня дитина залишилася в США, повинні подбати про призначення опікуна або іншого законного піклувальника для дитини.

Зміна опіки над дитиною після депортації одного з батьків

Якщо батьки хочуть змінити рішення про опіку після депортації, їм, можливо, доведеться звернутися до судової системи США. Якщо обоє батьків перебувають за межами Сполучених Штатів, особа, яка перебуває в країні, може подати клопотання про призначення опікуном, а відсутні батьки можуть дати на це згоду. Якщо тільки один із батьків перебуває за межами Сполучених Штатів, батьки можуть домовитися про передачу опіки другому з батьків, який перебуває в Сполучених Штатах. Для цього той із батьків, хто проживає в США, може подати позов про зміну опіки до суду, а той із батьків, хто відсутній, може дати згоду на зміну опіки, перебуваючи за межами Сполучених Штатів.

Емансипація старшої дитини

У деяких штатах старші діти (як правило, старші 16 років) також мають право на емансипацію. Емансипована дитина має право самостійно ухвалювати рішення про освіту, лікування, подорожі та юридичні питання — тобто рішення, які в іншому випадку приймали б батьки або опікуни, поки дитина не стала повнолітньою. Отже, емансипація може дати можливість старшій дитині жити самостійно, а не під опікою держави, після затримання або депортації її батьків. Щоб отримати емансипацію, дитині може знадобитися подати заяву до сімейного суду, у якій пояснюється, чому емансипація відповідає її найкращим інтересам, і підтверджується її фінансова незалежність. Оскільки емансипація, як правило, призводить до припинення батьківських прав, батькам і дитині слід ретельно обміркувати цей варіант. Вони також повинні розглянути можливість звернення до адвоката, оскільки закони та процедури емансипації різняться залежно від штату.

Бар'єри, з якими може зіткнутися сім'я іммігрантів у суді

Сім'ї іммігрантів, які вирішують сімейні питання в суді, можуть зіткнутися з низкою труднощів. Деякі з цих потенційних перешкод обговорюються нижче.

Пошук усного та/або письмового перекладача

У деяких випадках однією з найбільших проблем у забезпеченні належного догляду за дитиною є ефективна комунікація з органами влади, такими як соціальні працівники або суддя. Якщо ви не розмовляєте англійською, важливо знайти особу, яка зможе усно та/або письмово перекладати документи.

Деякі штати надають послуги усного та письмового перекладу для батьків, які взаємодіють зі службами у справах дітей або судовою системою. Наприклад, деякі суди штату California надають перекладачів на слуханнях за участю Служби стягнення допомоги на утримання дитини (Child Support Services, CSS) у сімейних справах. Незалежно від того, чи надає держава послуги усного та письмового перекладу, вам слід подумати про те, щоб знайти власного усного або письмового перекладача вже зараз, щоб інформація була легкодоступною в разі виникнення надзвичайної ситуації. Якщо вам важко знайти когось для усного та/або письмового перекладу, можливо, ви зможете знайти усного/письмового перекладача через громаду або релігійну організацію, яка надає допомогу іммігрантам.

Пошук постачальників юридичних послуг або інших фахівців із питань сімейного права

У кожному штаті є організації, які надають безкоштовні юридичні послуги малозабезпеченим особам, але їхні вимоги щодо права на отримання таких послуг різняться. Крім того, іммігранти можуть стикатися з перешкодами при отриманні юридичної та іншої допомоги в деяких регіонах країни. Наприклад, деякі постачальники юридичних послуг чітко заявляють на своїх вебсайтах і в рекламних матеріалах, що вони не допомагатимуть нелегальним іммігрантам через вимоги федерального законодавства. Однак у деяких випадках існують винятки для іммігрантів, які стали жертвами домашнього насильства. Відповідно, звертаючись до постачальника юридичних послуг, слід поцікавитися, чи вимагають вони підтвердження легального проживання.

У деяких містах є організації, які займаються саме юридичними питаннями для іммігрантів. Якщо ви не в змозі оплатити послуги адвоката, можливо, ви зможете

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

знайти адвоката або представника через ці організації. Як правило, закон не вимагає від батьків мати адвоката під час розгляду справи в сімейному суді, але ми наполегливо рекомендуємо співпрацювати з адвокатом, якщо це можливо, особливо коли ви зважуєте варіанти захисту своїх дітей, якщо вас затримали або депортували.

Несприятлива політика щодо іммігрантів у слуханнях про утримання під вартою

Імміграційний статус може братися до уваги, коли суд розглядає питання про найкращі інтереси дитини. Можливо, що суд вважатиме нелегальний імміграційний статус потенційного опікуна фактором, що суперечить найкращим інтересам дитини, і може відмовити цій особі в наданні опіки. Ви повинні пам'ятати про цю проблему, визначаючи, кого призначити опікуном дитини або хто може претендувати на опіку над дитиною.

2. Майно та пільги неповнолітніх дітей

Іммігранти можуть як «опікуни» або «довірчі особи» зберігати майно для дитини, яка є громадянином США («дитина-громадянин»), сподіваючись, що дитина-громадянин матиме більші можливості захищати це майно відповідно до законодавства США. Іммігранти також можуть володіти цінним майном на своє ім'я, яке вони бажають залишити своїм дітям-громадянам після депортації. У цьому розділі висвітлюються окремі питання, пов'язані із захистом майна на користь дитини-громадянина (або дітей-громадян), а також надаються загальні рекомендації, зокрема:

Вплив депортації на майно вашої дитини та загальні міркування щодо захисту цього майна ► **Конкретні міркування щодо захисту певного спільного майна**
► **Закони пронезатребуване майно** ► **Контрольний список: Майно та пільги неповнолітніх дітей**

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Вплив депортації на майно вашої дитини та загальні міркування щодо захисту цього майна

Як правило, неповнолітні діти (ті, що не досягли 18 років, залежно від законодавства штату) не можуть володіти майном, оскільки вони недостатньо дорослі, щоб укласти юридичні контракти. Тому майно, яким володіє неповнолітня особа, зазвичай належить одному з батьків. Отже, депортація одного з батьків може порушити право дитини на володіння або користування майном, включно з доступом до банківського рахунку, транспортного засобу, будинку та іншого особистого майна. Хоча вам слід розглянути можливість надання довіреності довірчій особі, яка залишиться в США для вирішення фінансових питань у разі депортації, ви також можете розглянути можливість передачі майна на користь дитини-громадянина США. Аналогічно, якщо ви володієте майном на користь своєї неповнолітньої дитини, вам слід розглянути можливість передачі права опіки або піклування особі, яка залишиться в США на випадок вашої депортації. Якщо майно зараз перебуває в довірчому володінні на користь дитини-громадянина, а довірений власник не підлягає депортації, вживати заходів, можливо, не потрібно.

Закон про єдиний порядок передавання майна неповнолітнім (Uniform Transfers to Minors Act, UTMA)

Кожен штат ухвалив певну форму закону про єдиний порядок передавання майна неповнолітнім (UTMA). UTMA допускає передачу різних видів майна, зокрема нерухомого або особистого, матеріального або нематеріального, опіку на користь неповнолітньої особи.

Передача майна в межах UTMA є безповоротною і позбавляє дарувальника будь-яких юридичних або справедливих прав на це майно. Власник передає «юридичне право власності» на майно дорослому (опікуну), тоді як неповнолітня особа зберігає «право справедливої власності». «Право справедливої власності» означає, що дитина отримує вигоди від власності, але не може продати або закласти майно, поки не стане повнолітньою.

Опікун має широкі повноваження щодо використання майна на користь дитини. Наприклад, опікун може використовувати кошти на оплату оренди житла дитини, комунальних послуг, платежів за автомобіль і рахунків за ремонт, розваги та кишенькові витрати, а також на такі витрати, як освіта та медичне обслуговування. Однак опікун має фідучіарний обов'язок перед дитиною керувати коштами так, «як це зробила б розсудлива особа, яка розпоряджається майном іншої особи». Відповідно, опікун може нести особисту відповідальність за втрату майна дитини, якщо виявиться, що він діяв необачно. Дитина, як правило, має право на звітність,

згідно з яким опікун зобов'язаний документувати все, що сталося з майном дитини. Згідно з законодавством більшості штатів, рахунок, відкритий згідно з УТМА, необхідно передати дитині, коли їй виповниться 21 рік. У деяких штатах цей вік може збільшуватися до 25 років.

Угоди згідно з УТМА поширені, оскільки їх можна укласти в простій письмовій формі, призначити додаткових дорослих осіб як замісних опікунів і, як правило, для цього не потрібно залучати адвоката. Однак для того, щоб закон штату про передавання майна неповнолітнім (Transfers to Minors Act, ТМА) застосовувався до переказу, в угоді має бути чітко зазначено, що вона укладена відповідно до закону ТМА штату. Майно може визначатися за загальним описом, але майно, яке не зазначається в документі або яке визначено неналежним чином, не передаватиметься.

Як правило, опікунські рахунки відповідно до ТМА не слід використовувати для значних подарунків або для низки подарунків, які з часом збільшуватимуться. Рахунки УТМА не гарантують, що кошти буде використано для конкретної мети і що вся сума на рахунку буде перерахована дитині для необмеженого використання після досягнення нею повноліття. Крім того, коли в межах угоди ТМА передається значна сума коштів (понад кілька тисяч доларів) суди можуть втрутитися, щоб створити траст для керування цими коштами. Суди можуть вимагати інвестування коштів із метою їх повернення в майбутньому або створити «заблокований» рахунок, з якого можна знімати кошти тільки за рішенням суду.

Трасти, опіка та зберігання

Державне законодавство також передбачає створення більш офіційних механізмів управління активами, серед яких: трасти; рахунки або документи про право власності, підписані спільно; опіка; або зберігання. Такі схеми, як правило, більше підходять для майна значної вартості або коли бажані більш складні схеми, щоб захистити майно від передачі його дитині-громадянину відразу після досягнення нею повноліття (як правило, 21 року), або шляхом установлення спеціальних обмежень на використання коштів для певної мети (наприклад, для отримання освіти).

Коли той із батьків, якого депортують, є опікуном або довіреним власником

Якщо вам загрожує депортація і ви є опікуном або довіреним власником майна вашої дитини, а ваша дитина залишається в США, вам слід призначити альтернативного опікуна, який контролюватиме та захищатиме майно. Якщо в оригінальному документі було зазначено альтернативного опікуна, він може просто взяти на себе роль опікуна. У штаті California, якщо дитина досягла 14 років, вона може призначити нового опікуна, який є членом сім'ї неповнолітнього. Інші держави можуть мати подібні або додаткові правила. В інших ситуаціях суд може затвердити нового опікуна або довіреного власника, залежно від майна й характеру трасту або майна, що перебуває на зберіганні.

Якщо ваша дитина виїжджає зі США разом із вами і ви є довіреним власником її майна, вам слід проконсультуватися з адвокатом, який має досвід у цій сфері, перш ніж переводити кошти в готівку й вивозити їх із країни. Як опікун або довірений власник, ви зобов'язані захищати майно вашої дитини, і конкретні вимоги до захисту відрізнятимуться залежно від особливостей початкової угоди. Конкретні правила держав можуть відрізнятися.

Обмеження на передачу майна

Згідно з іншими законами, зокрема тими, що регулюють передачу цінних паперів або інвестицій, для того щоб передача була дійсною та підлягала виконанню, потрібно вжити додаткових заходів. Щоб захистити якомога більшу частину майна, слід намагатися включити до передавання все потенційне майно, зважаючи на те, що на деякі випадки передавання можуть впливати інші закони.

Податки

Як правило, до майна, яким володіють неповнолітні, застосовуються спеціальні податкові правила. У деяких випадках неповнолітні особи оподатковуються за ставкою податку батьків або опікунів, а в інших випадках можуть застосовуватися спеціальні винятки та ставки податку. Якщо майно неповнолітньої особи приносить дохід або приріст капіталу понад певну суму, необхідно сплатити податки. Крім того, ставки податків регулярно змінюються.

Особиста відповідальність

Передача певного майна (наприклад, нерухомості та транспортних засобів) може створювати особисту відповідальність. Наприклад, позови про заподіяння шкоди здоров'ю можуть подаватися проти власника транспортного засобу або майна, навіть якщо власник є неповнолітнім.

Емансипація

Емансипація — це юридичний процес, за допомогою якого неповнолітня особа, зазвичай не молодша 16 років, може звернутися до суду з проханням про юридичне визнання її повнолітньою. Емансипована неповнолітня особа може повністю володіти майном і укладати юридично зобов'язуючі договори. З огляду на серйозність цього рішення, неповнолітня особа повинна продемонструвати, що вона достатньо зріла, щоб самостійно вирішувати свої фінансові та медичні питання. Якщо вашу дитину-громадянина США підтримують сім'я та друзі, які залишаються в США, емансипація може не знадобитися. Однак у деяких випадках емансипація усуває необхідність залучення опікуна для передачі майна або створення трасту.

Конкретні міркування щодо захисту певного спільного майна

Нижче наведено конкретні міркування щодо захисту певного спільного майна. Це не вичерпний перелік, і вам слід скласти інвентарний список усього можливого майна, а не тільки зазначеного нижче, та спробувати визначити, як розпоряджатися кожним об'єктом у разі депортації. Якщо можливо, вам слід проконсультуватися з юристом щодо законів про власність у конкретному штаті.

Особисте майно

Ваша дитина може набути інше цінне особисте майно, наприклад ювелірні вироби, комп'ютери, електроніку та інші споживчі товари. З юридичної точки зору цей тип власності, як правило, належить вам як одному з батьків або опікуну дитини. Хоча особисте майно може належати неповнолітній особі за певних обставин, вона, як правило, не є достатньо дорослою, щоб укласти юридичні договори, пов'язані з цим майном, або реалізувати всі права, пов'язані з володінням майном. УТМА дає змогу передавати майже все особисте майно опікуну на користь дитини.

Розглядаючи питання про те, яке майно включати до передавання за УТМА або у зв'язку зі створенням трасту, слід думати про все майно й особисте майно, зокрема мобільні телефони та подарунки, зарплатні або інші передплачені картки. Майно, яке не описано, не передається.

Банківські рахунки

Банки та інші фінансові установи (такі як кредитні спілки) можуть створюватися відповідно до законодавства штату або федерального законодавства. Відповідно, закони щодо права власності на рахунки відрізняються в різних фінансових установах. Однак, як правило, якщо ви є спільним власником рахунку з дитиною-громадянином і вам загрожує депортація, вам слід розглянути можливість зміни рахунку або переказу коштів на рахунок, який дає змогу іншій дорослій особі, якій ви довіряєте, виступати опікуном. Імовірно, в установі буде спеціальна форма, яка використовується для коригування права власності.

У багатьох випадках банківські рахунки неповнолітніх відповідають вимогам УТМА. Рахунки ведуться «(дорослою особою) як опікуном (неповнолітньої особи) відповідно до Закону про єдиний порядок передавання майна неповнолітнім». Після відкриття рахунок одразу стає власністю неповнолітньої особи і скасувати його неможливо. Рахунок автоматично переходить до неповнолітньої особи після досягнення нею повноліття, і опікун може використовувати кошти з рахунку лише на користь неповнолітньої особи.

Кредитні картки

Як правило, американські кредитні компанії не видають кредитні картки неповнолітнім як основним власникам рахунків. Однак компанії, що випускають кредитні картки, можуть видавати кредитні картки неповнолітнім як уповноваженим користувачам рахунку дорослого, коли дорослий несе відповідальність за сплату всіх боргів, що виникають за рахунком. Передача рахунку, найімовірніше, заборонена угодою про користування картою дорослої особи. Якщо вас депортують, подальше використання вашою дитиною вашої кредитної картки може мати негативні наслідки, якщо не буде погашено будь-яку заборгованість. Якщо ви хочете, щоб ваша дитина мала доступ до кредиту, вона повинна стати уповноваженим користувачем вашого рахунку (якщо ви залишаєте свій кредитний рахунок відкритим) або рахунку іншого дорослого. Див. [Розділ 5 про кредитні, передплачені та дебетові картки](#), щоб дізнатися більше про те, що робити з рахунком вашої кредитної картки в разі депортації.

Автотранспортні засоби

Закони штатів щодо віку, з якого особа може законно володіти транспортним засобом, різняться. Як правило, неповнолітня особа не може бути єдиним власником. Деякі штати дозволяють неповнолітнім реєструвати автомобіль у віці 16 років, тоді як інші вимагають, щоб батьки або опікуни підписували документи (наприклад, реєстрацію або автокредит) від імені неповнолітньої особи. Страхові компанії також можуть обмежувати вік, з якого неповнолітня особа може претендувати на страхове покриття. Якщо вам загрожує депортація і ви є співпідписантом у документах про реєстрацію автомобіля, автокредит або страховий поліс вашої дитини, вам слід попросити іншу дорослу особу стати співпідписантом для вашої дитини.

Нерухомість (земля, будинок або квартира)

Право власності на землю, будинок або квартиру регулюється державним законодавством. У багатьох штатах неповнолітня особа може володіти цією власністю, але не може безпосередньо купувати, продавати або укладати договори, пов'язані з цією власністю — це необхідно робити опосередковано через траст, опіку або зберігання. Якщо вам загрожує депортація і ви є довіреним власником, опікуном або зберігачем майна вашої дитини, вам слід розглянути можливість передати право власності іншій дорослій особі на користь неповнолітньої особи.

Судові спори, інвестиції та спадщина

Якщо неповнолітня особа є одержувачем майна або грошей за судовим рішенням, зазвичай призначається опікун або зберігач для отримання цього майна та керування ним від імені неповнолітньої особи. Так само неповнолітні зазвичай не можуть володіти або керувати акціями, облігаціями, взаємними фондами, рентою, полісами страхування життя, патентами або роялті. Якщо неповнолітня особа отримує майно або гроші в спадок, ці активи або передаються в траст (на користь неповнолітньої особи), або суд може здійснювати нагляд за управлінням цими активами. Якщо вам загрожує депортація і ви є опікуном чи зберігачем будь-якого з цього майна від імені вашої дитини, вам слід призначити нового опікуна чи зберігача, який візьме на себе цю роль.

Допомога на дитину та рішення про опіку

Сімейні суди, які займаються такими питаннями, як розлучення, опіка та аліменти, працюють окремо від імміграційних судів. Здебільшого між сімейними та імміграційними судами немає комунікації. Отже, рішення сімейного суду не буде автоматично змінено після депортації одного з батьків. Якщо депортація вплине на рішення сімейного суду, зокрема опіку або аліменти на дитину, ви повинні подати клопотання до суду, який виніс це рішення, про його зміну. Опіка над дитиною та пов'язані з нею питання детальніше розглядаються в Розділі 1 цього посібника.

Сплата допомоги на утримання дитини може бути складною проблемою, залежно від того, чи депортують стягувача (особу, яка отримує гроші) чи боржника (особу, яка заборгувала гроші), чи супроводжує дитина-громадянин депортованого батька чи матір, а також чи визнає країна призначення іноземне рішення про стягнення допомоги на утримання дитини.

Якщо ви отримуєте допомогу на дитину і вам загрожує депортація, а ваша дитина-громадянин залишиться в США, вам слід негайно звернутися до суду з питань сім'ї з клопотанням про зміну рішення, щоб гарантувати, що ваша дитина продовжуватиме отримувати аліменти через нового опікуна. Якщо ви маєте повну опіку над дитиною-громадянином США і хочете, щоб вона супроводжувала вас за межами США, вам, як правило, необхідно отримати дозвіл суду.

Численні країни мають взаємні угоди про допомогу на дітей зі Сполученими Штатами, зокрема такі: Австралія, Бразилія, Канада, Чеська Республіка, Еквадор, Сальвадор, Фінляндія, Гондурас, Угорщина, Ірландія, Ізраїль, Нідерланди, Нікарагуа, Норвегія, Філіппіни, Польща, Португалія, Словацька Республіка, Швейцарія, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії. Якщо одного з батьків, який заборгував аліменти, депортують до однієї з цих країн,

рішення про стягнення аліментів, винесене в США, може примусово виконуватися в іноземному суді. Крім того, якщо дитина проживає в одній із цих країн, іноземний суд може винести постанову, яка підлягає виконанню щодо того з батьків, хто зобов'язаний сплачувати аліменти і залишається в США.

Освітні накопичувальні плани

Освітній накопичувальний план відрізняється від звичайного банківського рахунку, відкритого для заощаджень на навчання. Залежно від типу плану можуть застосовуватися спеціальні правила передачі коштів.

Освітні накопичувальні рахунки (Education Savings Account, ESA)

Освітній накопичувальний рахунок, який також називають Освітнім ощадним рахунком Coverdell (Coverdell Education Savings Account, Coverdell ESA), вважається майном батьків або опікунів неповнолітньої особи. Для неповнолітньої особи, яка виїжджає з країни разом із депортованим батьком/матір'ю, рахунок, як правило, може бути «ліквідований» — тобто переведений у готівку — якщо це не заборонено умовами створення рахунку, але при цьому може виникнути заборгованість зі сплати штрафів або податків. Кошти можна використовувати в неосвітніх цілях, але за це може бути накладено штраф. Якщо неповнолітня дитина залишається в країні, слід подбати про те, щоб один із батьків або опікун знав про рахунок. Фінансовий консультант фірми, що обслуговує рахунок, має забезпечити плавну передачу контролю над рахунком.

Накопичувальні плани 529

На відміну від Coverdell ESA, план 529 залишається під контролем сторони, яка створила рахунок. Через це кошти не можуть вважатися майном ні неповнолітньої особи, ні її опікуна, і вони можуть несподівано стати недоступними для неповнолітньої особи, якщо сторона, що контролює кошти, вирішить їх вилучити або змінити бенефіціара плану 529. Якщо існує план 529, у якому вказано неповнолітню особу, один із батьків, якому загрожує депортація, або інший із батьків чи опікун можуть обговорити майбутні освітні плани неповнолітньої особи з особою, яка створила накопичувальний план 529. Якщо саме той із батьків, кого депортують, створив план 529, то ця особа може призначити правонаступника власника плану, визнаючи, що правонаступник має можливість перенаправити кошти від неповнолітньої дитини. Так неповнолітня особа зможе знати, чи матиме вона право розраховувати на ці кошти в майбутньому, незважаючи на будь-які зміни обставин.

Державні пільги

Дитина-громадянин може отримувати пільги, гранти або фінансову допомогу від федеральних програм, програм штату, округу та/або місцевих органів влади. Депортація одного з батьків або опікуна може негативно вплинути на право на участь у цих програмах. Батьки-іммігранти повинні з'ясувати, чи існують умови для участі в програмах і чи необхідно вжити заходів для збереження права на участь у разі депортації батьків. Батьки також повинні з'ясувати, чи може їхня дитина-громадянин претендувати на допомогу в межах інших програм, зокрема, що надають пільги «несупроводжуваним» молодим людям або неповнолітнім. За можливості дитині-громадянину та/або опікуну чи піклувальнику слід надати опис порядку отримання або збереження цих пільг. Опікуну може знадобитися подати заяву, щоб стати представником неповнолітнього одержувача платежу.

Закони про незатребуване майно

Згідно із законодавством про незатребуване майно, також відомим як законодавство про «відумерлу спадщину», фінансові установи зобов'язані повідомляти про випадки, коли особисте майно (наприклад, гроші) було покинуто або не було затребувано протягом певного часу, установленого законодавством штату, який зазвичай становить п'ять років. Перш ніж вважати майно покинутим, установа повинна докласти всіх зусиль, щоб спробувати знайти власника. Після того як майно було покинуто, держава проводить облік цього майна, і власник може подати позов про повернення майна. Національна асоціація адміністраторів незатребуваного майна (National Association of Unclaimed Property Administrators) веде бази даних для пошуку незатребуваного майна, а законодавство штату може передбачати спеціальні обмеження. Правильно складені угоди та актуальні записи (а також перевірка того, що банківські рахунки та інші види фінансових рахунків не закриті через відсутність активності) можуть запобігти втраті цього майна, хоча діти-громадяни, опікуни й особи, що мають довіреність, повинні знати, що незатребуване майно може бути повернуто, якщо його буде виявлено пізніше.

Контрольний список: Майно та пільги неповнолітніх дітей

Майно, яким володіє неповнолітня особа, як правило, регулюється законодавством штату. Якщо можливо, проконсультуйтеся з юристом щодо законодавства про нерухомість, що діє в конкретному штаті, та щодо найкращих дій у вашому випадку.

Якщо ви є опікуном майна на ім'я вашої неповнолітньої дитини, яка є громадянином США, розгляньте можливість передачі опіки довіреній особі, яка залишиться в США, на випадок вашої депортації.

Складіть список усього наявного майна, яке зараз не захищено, але може бути передано або іншим чином захищено на користь вашої неповнолітньої дитини (зокрема нерухоме та особисте, матеріальне та нематеріальне майно). Якщо це можливо, розгляньте можливість об'єднання майна для спрощення керування ним і його передачі.

Підготуйте угоду про передачу визначеного майна опікунові неповнолітнього відповідно до Закону про єдиний порядок передавання майна неповнолітнім (UTMA), яку слід виконати негайно або, як мінімум, до депортації (зокрема під час утримання під вартою, якщо це необхідно).

Якщо ви володієте суттєвим або унікальним майном (зокрема нерухомістю), зверніться до юриста, щоб розглянути можливість утворення трасту, установлення опіки або зберігання на користь вашої неповнолітньої дитини з довіреною особою, яка залишиться в США.

З'ясуйте, чи може ваша депортація вплинути на державні виплати, які отримує ваша неповнолітня дитина, чи може ваша дитина претендувати на додаткові виплати після депортації, і залиште інструкції для вашої неповнолітньої дитини та/або опікуна вашої дитини щодо збереження та/або отримання цих виплат.

Якщо це можливо, переконайтеся, що всі банківські рахунки перебувають у спільному володінні вашої неповнолітньої дитини й опікуна, якому ви довіряєте і який залишиться в США, щоб забезпечити дитині-громадянину США постійний доступ до них.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Подумайте про надання довіреності особі, яка залишиться в США, на розпорядження будь-яким іншим майном під час вашої відсутності.

Якщо ваша неповнолітня дитина залишає країну разом із вами під час депортації, слід проконсультуватися з фахівцем, щоб визначити, чи можна продати майно вашої дитини та вивезти його з країни, і якщо так, то як це зробити.

Ви та ваша дитина можете вимагати звітність від будь-якого опікуна або довіреного власника, який керує майном вашої дитини, щоб переконатися, що майно перебуває в безпеці та ним керують належним чином.

3. Робота із психологічними аспектами депортації та опіки над дітьми

Сім'я є основою здорового суспільства та середовищем, де діти розвивають почуття безпеки та приналежності. Багато іммігрантів, можливо, як і ви, приїжджають до США, щоб дати своїм дітям краще життя та майбутнє, ніж те, яке можливе в них на батьківщині. Депортація може зруйнувати відчуття безпеки та стабільності, яке ваша родина наполегливо вибудувувала в США. Це, найімовірніше, надзвичайно складний період для вас як особистості та як батьків, а також для вашої дитини, оскільки порушує будь-яке уявлення про безпеку, яке вам вдалося створити.

При втраті безпеки та захищеності може виникнути значний стрес, який може бути особливо шкідливим для дітей, їхнього мозку та організму, що розвиваються. Це особливо актуально та шкідливо, коли йдеться про розлуку з основними опікунами (тобто батьками). Діти потребують безпечного та захищеного середовища для фізичного, емоційного, соціального й академічного розвитку. Стрес, особливо хронічний і в ранньому віці, негативно впливає на здоровий розвиток дитини, а його наслідки можуть тривати все життя. Розмови з дитиною про її занепокоєння щодо депортації можуть допомогти зменшити її стрес і, можливо, пом'якшити його негативний вплив.

[Чому розмова про депортацію викликає стрес](#) ► [Чому важливо говорити про депортацію](#) ► [Способи контролю стресу заради спілкування](#) ► [Діти різного віку по-різному реагують і переживають](#) ► [Стратегії розмови з дітьми про депортацію](#) ► [Як упоратися з депортацією, допомагаючи дітям почуватися в безпеці](#) ► [Ресурси з питань психічного здоров'я](#)

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Чому розмова про депортацію викликає стрес

Стресові події заважають нам мислити. Будучи людьми, ми автоматично реагуємо на моменти, коли відчуваємо страх або загрозу. Коли ми відчуваємо сильний стрес, наша природна тенденція — тікати, боротися, завмерти або знепритомніти. У багатьох ситуаціях, коли існує безпосередня загроза, це дуже допомагає вижити. В інших ситуаціях, таких як загроза депортації, коли стрес не є миттєвим, а може тривати протягом тривалого часу, важливо знайти способи зменшити його. Оскільки тема депортації є дуже стресовою й викликає сильний страх, потрібно докласти активних зусиль для обмірковування та планування, щоб зменшити її негативний вплив.

У минулому багато іммігрантів справлялися зі страхом і стресом перед потенційною депортацією, уникаючи розмов на цю тему. Деякі люди, можливо, вирішили взагалі не говорити про свій імміграційний статус, щоб почуватися безпечніше та уникнути переслідувань. Інші не говорили про депортацію, бо вона викликає надто болючі спогади. Розмова про свій імміграційний статус може бути емоційно складною, але вона може бути корисною, якщо ви говорите про це з друзями або колегами, яким довіряєте. Однак така розмова може викликати побоювання депортації та втрати зв'язку з близькими, якщо особу змусять виїхати. Вона також може нагадати про складну подорож до США, про все, що було принесено в жертву, а також про життя та людей, які залишилися позаду, або які тепер можуть залишитися позаду. Розмови про імміграційний статус або депортацію також можуть бути особливо важкими, якщо початковою причиною міграції була втеча від фізичного (або емоційного) насильства. Важко змиритися з неприємними почуттями.

Чому важливо говорити про депортацію

Незважаючи на нашу природну схильність до протилежного, розмови про свої страхи в емоційно чутливій манері можуть насправді зменшити стрес. Коли ми відчуваємо стрес, підтримка та любов тих, хто нас оточує, може допомогти нам почуватися краще. Під час спілкування ми відчуваємо зв'язок, що допомагає зменшити стрес. Діти дуже чутливі до того, що відбувається навколо них. Подумайте про них як про емоційні губки, які можуть вбирати напругу. Навіть якщо емоційно складні теми, такі як страх депортації, не обговорюються, багато дітей досить спостережливі, щоб відчути напругу і страх, і ці почуття вплинуть на них. Важливо допомогти дітям знайти способи висловлювати свої почуття, щоб вони почувалися менш обтяженими. Якщо сім'ї можуть разом обговорювати питання депортації, діти та батьки менше відчуватимуть самотність, стикаючись із цим процесом.

Способи контролю стресу заради спілкування

Наш мозок і тіло підказують нам, коли ми перебуваємо у стані стресу. Ось кілька способів, за якими ви можете це зрозуміти:

- Труднощі з мисленням
- Труднощі з плануванням
- Труднощі із запам'ятовуванням
- Прискорене серцебиття
- Задишка
- Спітнілі долоні
- Сухість у роті
- М'язова напруга
- Відчуття «метеликів у животі» або розлад шлунка

Важливо прислухатися до свого тіла, щоб мати змогу керувати стресом, перш ніж розпочинати складні розмови. Корисно спробувати розпізнати власні почуття до та під час розмови з дітьми. Навчитися прислухатися до реакцій свого тіла — це спосіб дізнатися про складні почуття або принаймні зрозуміти менш доступні емоції. Коли ви перебуваєте у стресовому стані, варто спробувати подихати глибоко, повільно прогулятися, послухати заспокійливу музику або поділитися своїми почуттями з іншою дорослою людиною, яка вас підтримує, щоб повернутися до спокійнішого стану. Важливо, щоб ви, як батьки, зосередилися на власному емоційному добробуті, щоб мати змогу піклуватися про своїх дітей і залишатись уважними до їхніх потреб. Дитині потрібен комфорт батьків або основних опікунів, але ваші почуття та емоційний добробут також важливі. Якщо ви коли-небудь були в літаку, то, можливо, пам'ятаєте, що в разі надзвичайної ситуації дорослі повинні спочатку надягти кисневу маску на себе, щоб вони могли подбати про своїх дітей. Коли батьки вміють успішно справлятися зі своїм стресом, вони краще чують і розуміють турботи своїх дітей.

Діти різного віку по-різному реагують і переживають

Маленькі діти можуть не вміти висловлювати свої питання чи почуття словами. Однак мовчання та поведінка — це форми комунікації. Основним принципом, про який варто пам'ятати, коли ви обмірковуєте й обговорюєте це питання у своїх родинах, є те, що не існує такого поняття, як відсутність спілкування. Ми завжди спілкуємося — словами, поведінкою чи мовчанням. Ви коли-небудь чули фразу «Мовчання — сильна заява»? Навіть якщо ви не скажете щось усно, це може бути потужним аргументом. Так само постійно спілкуються немовлята, діти та дорослі. Нам просто потрібно навчитися сприймати це послання. Але найважливіше тут те, що це послання може бути дійсно вартим уваги.

Деякі моделі поведінки, на які слід звернути увагу в дітей раннього віку

- **Занепокоєння перед сном або під час денного сну.** Час сну для дітей може бути часом, коли в їхні думки закрадається багато страхів. Вони також можуть з'являтися у вигляді нічних кошмарів. Для маленьких дітей кошмари про монстрів, втрату й розлуку можуть бути способом вираження того, з чим вони не можуть змиритися, або того, чого вони бояться. Наприклад, малюки можуть бути дуже схвильовані через поганий сон і потребувати заспокоєння від батьків або надійної людини, яка доглядає за ними, щоб знову заснути, оскільки межа між сном і реальністю для них іще трохи розмита. Ви пам'ятаєте, як це — прокидатися посеред страшного сну? Найімовірніше, ви швидко зрозуміли, де ви перебуваєте і що це був сон, а потім, сподіваємося, знову заснули. Діти страждають від цього, тому що їм все ще потрібні батьки для заспокоєння та перевірки реальності.
- **Метушливість або істерики.** Діти в дуже ранньому віці можуть ставати вередливими й частіше влаштовувати істерики. Це може бути їхній спосіб розповісти вам про свої страждання, про те, що вони теж нервують і потребують, щоб ви допомогли їм заспокоїтися.
- **Теми смутку та втрат** у малюнках і уявних іграх.

Деякі особливості поведінки дітей старшого віку вдома та в школі

Діти можуть бути:

- замкнутими;
- неуважними;
- сердитими; або
- сумними.

Ви можете виявити, що вони:

- демонструють погану успішність у школі або здаються менш вмотивованими в цілому;
- менш товариські та мають більше конфліктів з однолітками;
- відмовляються ходити до школи, що призводить до прогулів;
- мають фізичні скарги: біль у шлунку, головний біль тощо; або
- мають проблеми зі сном і нічні кошмари.

Усі ці види поведінки є прикладами того, як діти повідомляють про те, що вони відчувають стрес і, можливо, пригніченість. Якщо батьки можуть допомогти дітям впоратися зі стресом, їхня поведінка може покращитися, і вони стануть спокійнішими.

Можливі особливості підлітків

Підлітки можуть відчувати тягар зростаючої відповідальності. Вони можуть вважати, що ще не готові або не здатні взяти на себе батьківські обов'язки та відповідальність. Іноді, коли люди відчувають страх або пригніченість, це виражається в гніві. Їм може бути занадто важко відчувати смуток і страх. Гнів може дати людям відчуття сили та впевненості. Важливо розуміти, що в основі гніву підлітків часто лежить страх або смуток.

Батьки також повинні звертати увагу на зміни в поведінці своїх підлітків. Чи відбулися значні зміни в поведінці підлітка вдома або в школі? Ці зміни можуть бути ознакою того, що підліток перебуває в стресовому стані, і з цим потрібно щось робити.

Стратегії розмови з дітьми про депортацію

Стрес через депортацію впливає на кожного. Навіть якщо вашій родині не загрожує депортація, можливо, ви живете в громаді, де інші стикаються з нею. На ваших дітей може впливати те, що відбувається з іншими дітьми навколо них, багато з яких можуть бути їхніми друзями. Діти можуть сумувати за друзями, які виїхали, боятися втратити ще більше друзів і хвилюватися, що те, що відбувається з їхніми друзями, може статись і з ними. Вам, як батькам, важливо слухати і ставитися з розумінням до почуттів вашої дитини. Сумувати і боятися — це природно. Можливість висловити свої почуття може допомогти вашим дітям впоратись із ситуацією. Прогнорувати або стримати свої почуття може допомогти в короткостроковій перспективі, але з часом це може призвести до вибухів емоцій або більш негативних проявів поведінки. Важливо намагатися протистояти тенденції замикати почуття в собі, а натомість прагнути знайти для них безпечний вихід, наприклад озвучити їх.

Ось кілька порад, які допоможуть зробити ці розмови менш стресовими.

- **Слухайте уважно.** Керівним принципом для всіх розмов є чуйне та вдумливе вислуховування запитань і проблем вашої дитини. Не ігноруйте їхні турботи, вислухайте їх.
- **Підберіть відповідне місце.** Під час розмови важливо бути в тихому місці, без сторонніх звуків і мати достатньо часу, щоб не відчувати тиску чи поспіху. Залежно від віку ваших дітей, може бути корисно, щоб усі члени сім'ї були присутні.
- **Будьте готові.** Перед початком розмови складіть план того, що станеться, якщо вашій родині загрожує депортація. Дітям приємно відчувати, що їхні батьки контролюють ситуацію і мають план, як подбати про них.
- **Не ускладнюйте.** Якщо у ваших дітей виникають запитання, краще відповідати просто. Надайте достатньо інформації, щоб роз'яснити те, що їх хвилює, але не занадто багато, щоб вони не були приголомшені. Для вас це може бути дуже складно, якщо ви відчуваєтеся перевантаженим, що також є цілком зрозумілим. Цей період може бути для вас досить складним.

- **Розробіть шкалу стресу.** Щоб оцінити рівень стресу у вашій родині, можна запропонувати кожному члену сім'ї скласти «шкалу стресу», де зелений колір означає спокій, жовтий — легкий стрес, а червоний — сильний стрес. Старші діти можуть віддати перевагу шкалі від 1 до 10. Уявіть собі спідометр на машині, який переходить від м'яких заспокійливих кольорів до яскравих або від 1 до 10. Таку шкалу можна повісити на двері спальні дитини або над ліжком. Ви можете дати дитині зрозуміти, що заспокоїте її, коли побачите ознаки стресу. Цей підхід допомагає батькам налагодити простий зв'язок, який тримає їх у курсі того, що відбувається в житті дитини. Водночас це може допомогти дітям повідомити вам, коли вони потребують вашої присутності, щоб почуватися краще.

Як упоратися з депортацією, допомагаючи дітям почуватися в безпеці

Незалежно від того, чи плануєте ви залишити дітей у США, чи забрати їх із собою на батьківщину, головна мета — зберегти стосунки. Як ми можемо подолати розриви, які створює фізична розлука? Протягом усього нашого життя люди потребують безперервності стосунків, які допомагають нам почуватися захищеними. Депортація може зруйнувати фізичну близькість сім'ї.

Ось кілька стратегій, які можуть зблизити вас і допомогти вашій родині відчувати зв'язок, якщо вас депортують, а ваші діти залишаються в США.

- Старші діти повинні знати, який план допомоги родині буде реалізовано, якщо вас депортують, а вони залишаються в США. Важливо розповісти їм про основні моменти. Де вони житимуть? Чи ходитимуть вони в одну школу? Як вони зв'язуватимуться з батьками? Хто про них піклуватиметься? Важливо зберігати відчуття передбачуваності в часи сильного страху і стресу. Завдяки плану ваші діти відчують, що про них піклуються. Якщо ви знаєте, що станеться, і маєте план, це зменшує стрес і робить його менш приголомшливим.
- Аудіоповідомлення можуть допомогти дитині відчути, що вона не самотня, адже вона може почути голос батьків, коли їй це потрібно. Повідомлення має бути підбадьорливим і заспокійливим. Подумайте про повідомлення, яке має заспокоїти вашу дитину чи підлітка, коли вони перебувають у скрутному становищі. Наприклад, батьки можуть заспівати колискову для молодшої дитини, прочитати казку, розповісти жарт записати надихаюче послання підлітку.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Телефонні та відеоконференції. Якщо є можливість, важливо регулярно і часто спілкуватися.
- Створіть фотокнигу або альбом про час, проведений разом.
- Заохочуйте дитину писати листи, малювати малюнки або надсилати фотографії батькам, які можуть показати дитині в прямій трансляції, що вони отримали їх. Це може бути дуже відчутним способом для дитини відчувати, що вона зв'язується з батьками по той бік кордону.
- Якщо фінансові можливості дають змогу, діти можуть приїжджати до батьків на канікули або влітку.

Якщо ваша дитина супроводжує вас до вашої рідної країни, вам знадобляться стратегії, які допоможуть вам і вашій дитині впоратися з величезними змінами та втратою звичного життя в США.

Можливо, ви не знатимете всіх деталей про те, де житимете. Однак важливо передати дитині якомога більше інформації про свою країну. Варто надати хоча б загальну інформацію про свою батьківщину та культуру. Якщо ви будете максимально відкриті та передбачувані, діти почуватимуться спокійно, безпечно та впевнено.

Якщо ваші діти супроводжуватимуть вас, вони залишать свій дім, школу, друзів і країну. Можливо, їм доведеться вивчити нову мову. Попереду величезні зміни. Ваша мета — допомогти їм упоратися зі змінами і втратами, яких вони зазнають. Це будуть складні часи, і важливо прислухатися до того, що відбувається навколо. Ви можете допомогти їм зі стратегіями підтримки зв'язку з друзями в США. Сім'ї, яких депортують, часто відчують стигматизацію.

Сім'ї та діти можуть зіткнутися з труднощами при прийнятті їх у новій місцевості іншими дітьми та місцевими жителями. Якщо вся ваша сім'я виїжджає зі США, згадані вище стратегії слухання та ведення розмов допоможуть вам підтримувати зв'язки й разом долати труднощі.

Ресурси з питань психічного здоров'я

Негайна допомога

Національні гарячі лінії та допомога в кризових ситуаціях

- Національна лінія допомоги для запобігання самогубствам: Зателефонуйте або напишіть 988. Також доступно іспанською мовою.
- Національний альянс зі питань психічного здоров'я: Зателефонуйте 1-800-950-6264 або напишіть NAMI на номер 741741
- Лінія допомоги в кризових ситуаціях (текстова): Напишіть HOME на номер 741741
- Національна гаряча лінія для представників ЛГБТ: 1-888-843-4564
- Лінія життя Trevor Lifeline: 1-800-565-8860. Також доступно іспанською мовою.
- Лінія життя Trans Lifeline: 1-888-843-4564
- Лінія для темношкірих, корінних жителів і людей різних рас BIPOC Blackline: Зателефонуйте або напишіть на номер 1-800-604-5841
- Національна гаряча лінія з питань домашнього насильства: Зателефонуйте за номером 1-800-799-7233 або напишіть LOVEIS на номер 22522
- Національна гаряча лінія з питань сексуального насильства: 1-800-656-4673
- Національна гаряча лінія з питань насильства над дітьми: Зателефонуйте або напишіть на номер 1-800-422-4453
- Пошук закладів для догляду за літніми людьми: 1-800-677-1116

Інші ресурси з питань психічного здоров'я

- [Immigrants Rising: набір інструментів для підтримки психічного здоров'я нелегальних іммігрантів](#)
- [United We Dream: набір інструментів для підтримки психічного здоров'я нелегальних іммігрантів](#)
- [Подолання стресу, пов'язаного з DACA та імміграцією](#)
- [Набір інструментів Американської академії педіатрії для охорони здоров'я дітей-іммігрантів](#)
- [Цифровий набір інструментів Together for Wellness](#)
- [Ресурси для підтримки у скорботі Our House Grief Support для кожного, хто переживає втрату](#)
- [Національна гаряча лінія з протидії домашньому насильству: жорстоке поводження в іммігрантських громадах](#)

Більше ресурсів, зокрема довідники терапевтів із питань психічного здоров'я та безкоштовних національних груп підтримки, доступні за посиланням:

[Ресурси з питань психічного здоров'я для людей без документів](#)

Контрольний список: Робота із психологічними аспектами депортації та опіки над дітьми

- Навчіться розпізнавати ознаки стресу
- Використовуйте практичні стратегії подолання стресу
- Дізнайтеся про потреби дітей різних вікових груп
- Розпізнавайте ознаки стресу у ваших дітей
- Перегляньте стратегії, як допомогти дітям зменшити стрес
- Чуйно та вдумливо вислуховуйте запитання та проблеми вашої дитини
- Створіть безпечний простір для розмов
- Знайдіть безпечний спосіб вираження своїх почуттів
- Відповідайте на запитання просто
- Розробіть план на випадок, якщо депортація торкнеться вашої родини
- Поділіться своїм планом із дітьми
- Дізнайтеся, як підтримувати зв'язок із дітьми після депортації
- Розмови та уважне слухання допоможуть вашій дитині впоратися з втратою та змінами, якщо вона виїде з вами зі США.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

4. Керування банківським рахунком, доступ до нього та його закриття

Існує багато способів зберегти ваші зароблені важкою працею гроші, якщо вас депортують. Не потрібно знімати всю суму з рахунку і зберігати її вдома або носити із собою. У такому разі ви можете загубити свої гроші або їх можуть украсти. У цьому розділі розглядаються пропозиції щодо вирішення таких питань:

- [Як зберегти рахунок відкритим](#) ➤ [Як самостійно керувати рахунком](#)
- [Як створити спільний банківський рахунок](#) ➤ [Як оформити фінансову або обмежену довіреність](#) ➤ [Як закрити банківський рахунок](#) ➤ [Сейфи](#)
- [Контрольний список: Керування банківським рахунком, доступ до нього та його закриття](#)

Ви не повинні втрачати свої гроші через те, що вас депортують. Зателефонуйте до свого банку й переконайтеся, що ви знаєте про всі можливі рішення, перш ніж ухвалювати рішення щодо свого банківського рахунку. Обов'язково повідомте банку всю свою інформацію, включно з новими адресами та контактними даними.

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Як зберегти рахунок відкритим

Можливо, ви захочете залишити свій рахунок відкритим, якщо у вас є поточні фінансові зобов'язання в США, наприклад іпотека, діти або сім'я, про яких потрібно піклуватися, або пенсія. Якщо ви переказуєте гроші на свої міжнародні рахунки, пам'ятайте про комісії, які можуть стягуватися. Наприклад, за переказ грошей між вашим рахунком у США та міжнародним рахунком може стягуватися комісія як за відправлення, так і за отримання коштів, і це може бути досить дорого.

Якщо ви хочете зберегти свій рахунок відкритим, у вас є кілька варіантів, як керувати ним із вашої країни. Ви можете:

- керувати рахунком самостійно:
- створити спільний банківський рахунок; або
- надати фінансову або обмежену довіреність, щоб призначена особа могла керувати рахунком від вашого імені.

Примітка. Фінансова або обмежена довіреність визначає дії, які інша особа може вчиняти від вашого імені. Вона відрізняється від довіреності на опіку, яка дозволяє іншій особі піклуватися про вашу дитину, або від генеральної довіреності, яка дозволяє іншій особі вести всі ваші особисті справи.

Як самостійно керувати рахунком

Коли ви керуєте своїм рахунком, він залишається під вашим повним контролем. Щоб це стало можливим, банки часто мають місцеві відділення або банкомати за кордоном. Ви також можете керувати своїм рахунком за допомогою телефону, онлайн-банкінгу або сторонніх додатків для смартфонів (наприклад, цифрових гаманців). Додатки для цифрових гаманців дають змогу вам легше переказувати гроші між США та іншими країнами. Обов'язково поцікавтеся у своєму банку, як найкраще керувати своїм рахунком за кордоном.

Крім того, під час користування своїм рахунком ніколи не повідомляйте особисту інформацію, наприклад ідентифікаційні номери або номери рахунків, особам або компаніям, яким не довіряєте. Крім того, варто часто змінювати паролі до будь-яких банківських рахунків в Інтернеті і дбати про їх надійність. Якщо ви помітили шахрайські дії, якнайшвидше повідомте про це свій банк.

Звертайте увагу на такі аспекти:

- ситуації, коли вам потрібно відвідати банк;
- двоетапні процеси перевірки, які вимагають доступу до ваших американських пристроїв, яких у вас більше немає;
- неможливість отримати доступ до своїх грошей за допомогою онлайн-банкінгу, якщо у вас немає доступу до інтернету;
- використання певних банків, які можуть мати обмеження на доступ до вашого рахунку за кордоном;
- ситуації, коли рахунок стає неактивним;
- комісії, які можуть нараховуватися при обміні грошей із-за кордону. Комісії за міжнародні транзакції можуть спустошити рахунок;
- шахрайські транзакції, які ви не здійснювали або не схвалювали;
- шахрайство та інші злочинні схеми, які можуть використовуватися для отримання доступу до вашого рахунку;
- ситуації, коли банки можуть позначити ваш рахунок через підозру в шахрайстві або відмиванні грошей;
- доступ до банківських онлайн-сервісів через незахищені публічні мережі Wi-Fi; та
- пропозиції послуг від шахраїв, які здаються надто привабливими, щоб бути правдивими. Завжди перевіряйте такі пропозиції в офіційних джерелах.

Обов'язково обговоріть усі ці питання з вашим банком, щоб уникнути будь-яких потенційних проблем і знизити ймовірність шахрайських дій.

Як створити спільний банківський рахунок

Якщо ви додасте когось до свого рахунку, ця особа отримає повне право на керування рахунком. Ця людина також юридично володітиме всіма коштами, що є на рахунку. Тому вам слід вибрати людину, яка вам дуже близька і якій ви довіряєте. Ви можете додати когось до вже відкритого рахунку або відкрити новий спільний рахунок. Це можна зробити особисто або, у деяких випадках, онлайн. Від особи, яку ви вирішите додати до свого рахунку, може знадобитися надати банку особисту інформацію в електронному вигляді або особисто.

Ваш банк також може дозволити вам додати довірену особу до вашого рахунку не як повного співвласника, а з більш обмеженими правами. У такому випадку додана особа може мати менше повноважень щодо вашого рахунку та грошей, ніж спільний власник, і може здійснювати лише деякі дії. Зверніться до свого банку за додатковою інформацією про створення спільного рахунку або додавання особи до рахунку з більш обмеженими повноваженнями, щоб переконатися, що ви розумієте свої можливості та права доступу, які ви надаєте.

Пам'ятайте про такі аспекти:

- інша особа має повний доступ до ваших грошей і може використовувати або зняти будь-яку суму;
- рахунок може бути вилучений кредиторами іншої особи; та
- якщо ви помрете, інша людина може отримати всі гроші.

Як оформити фінансову або обмежену довіреність

Ви можете вибрати особу, якій довіряєте, і оформити для неї фінансову або обмежену довіреність. Це дасть змогу призначеній особі керувати рахунком від вашого імені. Ви можете дізнатися більше в розділі «Довіреність» (Розділ 10).

Деякі банки не дозволяють використовувати довіреності. Зверніться до свого банку.

Як закрити банківський рахунок

Ви можете закрити рахунок, якщо у вас немає фінансових зобов'язань у США і вам потрібен легкий доступ до грошей у вашій країні. Навіть якщо ви знімете всі гроші зі свого рахунку перед від'їздом зі США, ви однаково можете офіційно закрити свій рахунок, щоб із вас не стягувалася комісія за утримання рахунку відкритим.

Щоб закрити рахунок, зверніться до свого банку за інформацією про процедуру закриття рахунку. Багато банків дозволяють закрити рахунок особисто у відділенні, по телефону або поштою. Деякі банки навіть дозволяють закрити рахунок онлайн. Якщо у вас спільний рахунок, можуть існувати особливі процедури. Якщо ви закриваєте рахунок із-за кордону, вам потрібно буде написати листа з конкретною інформацією до місцевого відділення. Перед закриттям рахунку переконайтеся, що всі ваші чеки й автоматичні платежі було оплачено. Ви не зможете закрити свій розрахунковий рахунок, якщо у вас від'ємний баланс.

Щоб отримати свої гроші, вам доведеться вибрати або чек, або переказ, або, якщо це дозволено банком, зарахування грошей на передплачену картку, яку ви можете носити з собою і яка може бути безпечнішою за готівку. Переконайтеся, що ви можете внести іноземний чек на банківський рахунок у своїй країні, і ознайомтеся з усіма пов'язаними комісіями та вимогами щодо обробки міжнародних чеків. Наприклад, див. [Рекомендації Condusef щодо депонування міжнародних чеків у Мексиці](#) та інші поради щодо надсилання грошей до Мексики. Якщо ви виберете чек, вам потрібно буде взяти його із собою у свою країну. Коли ви будете там, то зможете внести кошти на рахунок у своїй країні, але для їх зарахування може знадобитися 40–60 днів. Для банківської тратти та електронного переказу вам уже знадобиться рахунок у вашій країні. [Додаткові поради див. у Розділі 14 «Перевезення грошей через кордон»](#)

Порада. Проявляйте особливу обережність у питаннях безпеки, особливо щодо шахрайства або пограбування, коли подорожуєте з готівкою або чеком, навіть якщо він виписаний на ваше ім'я.

Сейфи

Якщо ви хочете зберегти доступ до сейфа, вам доведеться додати до рахунку ще одну особу як спільного орендаря або вибрати заступника, який матиме доступ до сейфа. Деякі банки не дозволять вам використовувати генеральну довіреність для надання іншій особі доступу до вашого сейфа. Якщо ви хочете закрити сейф, не забудьте зробити це до від'їзду на батьківщину.

Контрольний список: Керування банківським рахунком, доступ до нього та його закриття

Вирішіть, чи закривати свої банківські рахунки, чи залишити їх відкритими.

Якщо ви хочете зберегти свій банківський рахунок відкритим, вирішіть, чи краще керувати ним з-за кордону, або, якщо це буде простіше, відкрийте спільний рахунок із кимось, кому ви довіряєте. Ви також можете розглянути можливість надання особі, якій ви довіряєте, фінансової або обмеженої довіреності на керування вашим рахунком від вашого імені.

- *Якщо ви хочете самостійно керувати своїм банківським рахунком, з'ясуйте, чи можете ви отримати доступ до нього за кордоном через місцеві відділення, банкомати, телефон або Інтернет. Обов'язково запитайте, які комісії можуть стягуватися, як уникнути звинувачень у шахрайстві та як не допустити, щоб рахунок став неактивним.*
- *Якщо ви збираєтеся відкрити спільний рахунок, виберіть людину, якій довіряєте, разом відвідайте банк і додайте цю людину до свого рахунку.*
- *Якщо ви збираєтеся надати фінансову або обмежену довіреність, поцікавтеся в банку, чи є особливі вимоги щодо прийняття довіреності.*

Якщо ви хочете закрити свій банківський рахунок, зверніться до банку, щоб дізнатися про процедуру закриття рахунку. Якщо ви закриваєте рахунок із-за кордону, вам, найімовірніше, доведеться надіслати підписаного листа з конкретною інформацією.

- Перед закриттям рахунку краще відкрити новий, якщо це можливо.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Переконайтеся, що всі чеки й автоматичні платежі вилучено з рахунку.
- Переведіть усі регулярні платежі на новий рахунок, якщо він у вас є.
- Вирішіть, як ви хочете переказати залишок коштів на вашому банківському рахунку. Більшість банків приймають чеки, банківські тратти або банківські перекази у вашу країну. Ви можете оформити фінансову або обмежену довіреність, щоб спростити цей процес.
- Якщо ви подорожуєте з готівкою або чеком, слід бути особливо обережними, щоб уникнути шахрайства або пограбування.

Якщо ви орендуєте сейф у банку і хочете, щоб він був відкритий, розгляньте один із таких варіантів:

- додавання до рахунку іншої особи як спільного орендаря; або
- призначення заступника, який матиме доступ до сейфу. Деякі банки не визнають довіреності через конфіденційний характер банківських сейфів. Довіреність має чітко надавати право доступу до сейфу (див. [Розділ 9 про довіреності](#)).

5. Кредитні, передплачені та дебетові картки

На випадок депортації ви можете вжити заходів для керування кредитними, передплаченими та дебетовими картками. Цей розділ присвячений таким темам:

[Перші кроки. Збір важливої інформації](#) ► [Кредитні картки](#) ► [Передплачені картки](#) ► [Дебетові картки](#) ► [Контрольний список: Кредитні, передплачені та дебетові картки](#)

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фидуціарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Перші кроки. Збір важливої інформації

Перш ніж почати, знайдіть кілька хвилин, щоб зібрати основні документи й записати важливу інформацію про ваші картки. Тримайте це все при собі або зберігайте в захищеному електронному файлі, але не передавайте цю інформацію, зокрема будь-які паролі, PIN-коди або інші дані для доступу, стороннім особам. Запишіть такі дані:

→ назва бренду на картці;	→ код безпеки;
→ платіжна система картки (наприклад, Visa, Mastercard тощо);	→ дата закінчення строку дії; та
→ назва банку, який співпрацює з компанією-емітентом картки;	→ контактна інформація банку та компанії, що видала картку;
→ номер рахунку.	

Кредитні картки

Що таке кредитна картка?

Кредитна картка надає власнику доступ до поновлюваної кредитної лінії. Якщо ви купуєте щось за допомогою кредитної картки або використовуєте її для отримання готівки, ви позичаєте гроші за рахунок кредитної лінії. Власник кредитної картки може позичити суму в межах ліміту кредитної картки. Щоб кредитна лінія залишалася відкритою, власник кредитної картки повинен щомісяця вносити щонайменше мінімальні платежі в рахунок погашення будь-якої накопиченої заборгованості. Однак якщо ви сплачуєте лише мінімальний щомісячний платіж, компанія, яка видала вам кредитну картку, імовірно, нараховуватиме відносно великі відсотки на залишок заборгованості. Для деяких кредитних карток також вимагається сплата інших зборів і комісій за обслуговування, зокрема за несвоєчасне внесення мінімальних щомісячних платежів.

Що станеться з вашою кредитною картою після того, як ви покинете країну?

Імовірно, вам знадобиться американська адреса для обслуговування вашої американської кредитної картки; однак деякі компанії, що випускають кредитні картки, можуть дозволити вам відкрити рахунок, пов'язаний із вашим попереднім рахунком у США, у новій країні. Ви повинні повідомити компанію, яка видала вам

кредитну картку, про будь-яку зміну адреси та проконсультуватися з нею щодо можливих варіантів. Якщо за кредитною картою нараховуються бонуси, вам слід зв'язатися з компанією, що видала картку, щоб дізнатися, як найкраще використати вже зароблені бонуси. Ви також можете припинити списання з кредитної картки будь-яких періодичних платежів, якщо вони більше не застосовуватимуться.

Що станеться, якщо ви спробуєте скористатися кредитною картою за межами США?

Ви можете використовувати свою кредитну картку за межами США. Для певних типів кредитних карток компанія, що видала картку, може стягувати плату за транзакції за кордоном за використання кредитної картки за межами США. Ці комісії можуть бути досить високими. Також слід знати про курс обміну валют, який використовує компанія, що видала кредитну картку, для обробки транзакції. За деталями зверніться до компанії, яка видала вам кредитну картку.

Що таке заборгованість за кредитною картою?

Заборгованість за кредитною картою — це загальна сума заборгованості за кредитною лінією плюс будь-які нараховані відсотки та інші комісії, зокрема комісії за прострочення платежів. У деяких випадках нараховані відсотки та комісії можуть перевищувати суму кредитної лінії. Ви можете мінімізувати відсотки та інші комісії, вчасно погашаючи якомога більшу частину свого балансу щомісяця.

Що відбувається із заборгованістю за кредитною картою після того, як ви виїжджаєте з країни?

Заборгованість за кредитною картою існує незалежно від того, де ви живете. Зобов'язання погасити борг не зникає, коли людина виїжджає з країни. Якщо ви не внесете платіж за кредитною картою, вам, імовірно, доведеться сплатити комісію та штраф за заборгованість. Коли борг досягне певного рівня і ви не сплатите його, компанія, що видала кредитну картку, може анулювати вашу кредитну картку і продати борг колекторській компанії. У колекторів є обмежений строк, протягом якого вони можуть подати до суду на боржників за несплату рахунків за кредитні картки. Такі строки відрізняються залежно від штату і встановлюються відповідно до законодавства кожного штату про строк позовної давності. Компанія, що видала кредитну картку, може також повідомити про пропущені або несвоєчасні платежі в кредитні бюро, такі як Experian і TransUnion, що може негативно вплинути на ваш кредитний рейтинг у США.

Порада. Навіть якщо ви не користуєтеся кредитною картою, вам однаково слід періодично відстежувати активність по ній на предмет шахрайства. Ви повинні негайно зв'язатися з компанією, що видала кредитну картку, якщо ви побачили на ній списання коштів, які ви не здійснювали та не схвалювали.

Що робити, щоб сплатити заборгованість за кредитною картою?

Для імігрантів під наглядом

Якщо у вас є деякий час до того, як ви повинні покинути Сполучені Штати, вам слід (1) зв'язатися з кожною компанією, що видала кредитну картку, (2) повідомити кожному компанії про вашу ситуацію та (3) указати адресу пересилки у вашій країні в листі, надісланому з рекомендованим повідомленням про вручення. Крім того, якщо це можливо, завантажте додаток для смартфона, пов'язаний із кредитною картою, і зареєструйтеся в електронних способах доставки та оплати. Це зменшить імовірність того, що ви пропустите платіж за кредитною картою.

Для імігрантів, які перебувають під вартою

Якщо ви імігрант, який перебуває під вартою, у вас може не вистачити часу під час переїзду з одного місця в інше, щоб повідомити компанії, що видала кредитні картки, про те, що ви виїжджаєте. Це збільшує ризик того, що ви пропустите платежі, що, імовірно, призведе до нарахування пені та штрафів на ваш борг. Якщо вам загрожує негайна депортація зі Сполучених Штатів, вам слід зареєструватися в системі електронних повідомлень і оплати, а також завантажити додаток для смартфонів від компанії, що видала кредитну картку, за допомогою якого ви зможете зв'язуватися з компанією та здійснювати платежі. Після прибуття до рідної країни вам слід зв'язатися з компанією, яка видала кредитну картку, і, за необхідності, відправити всі належні платежі або обговорити інші варіанти оплати та списання заборгованості, які може запропонувати компанія, що видала кредитну картку.

Що станеться, якщо ви не сплатите заборгованість за кредитною картою?

Якщо ви не сплачуєте заборгованість за кредитною картою, вам можуть нарахуватися штрафи за прострочення та додаткові відсотки за користування картою щомісяця, що може суттєво збільшити суму вашого боргу. Крім того, компанія, що видала кредитну картку, може покарати вас іншими способами, зокрема підвищивши процентну ставку за кредитною картою. Компанія, що видала кредитну картку, може також продати борг колекторам для його стягнення. Несплата боргу за кредитною картою також може негативно вплинути на ваш кредитний рейтинг у США. Ваш кредитний рейтинг, імовірно, не вплине на вас у

вашій країні, але він може ускладнити ваші фінансові справи, якщо ви коли-небудь повернетесь до США. Наприклад, нижчий кредитний рейтинг або негативна інформація в кредитному звіті може вплинути на можливість отримати іншу кредитну картку, позику, придбати автомобіль або житло.

Зверніть увагу, що якщо ви отримали захищену кредитну картку, зробивши грошовий внесок як заставу за кредитну картку, ви також можете втратити ці гроші.

Що станеться, якщо ваш борг за кредитною картою продадуть колекторам?

Колектор може зв'язатися з вами, щоб домовитися про сплату боргу. Однак федеральне законодавство США забороняє колекторам застосовувати певні тактики при спробі стягнення боргу, такі як переслідування або зв'язок із вами в незвичний час або в незвичному місці. Ви повинні знати про свої права та прийнятні практики стягнення боргів.

Детальніше на сторінці <https://www.consumerfinance.gov/consumer-tools/debt-collection/>.

Міжнародне стягнення боргів може бути недоцільним для багатьох боргів, але ваш борг не зникає від того, що ви переїхали в іншу країну. Колектор також може подати на вас до державного суду з вимогою сплатити борг, що не слід ігнорувати. Хоча людина не може потрапити до в'язниці лише за несплату боргу за кредитною картою, неявка до суду або невиконання судового рішення може призвести до тюремного ув'язнення.

Передплачені картки

Що таке передплачена картка?

Передплачена картка — це кредитна картка, яку власник оплачує заздалегідь. Зазвичай власник картки зараховує гроші на передплачену картку, а потім витрачає ці гроші на покупки або зняття готівки. Ці картки зазвичай вимагають введення PIN-коду. У деяких випадках гроші на передплачені картки можна вносити безпосередньо із зарплати або банківського рахунку. Гроші зазвичай можна повернути, якщо передплачену картку загублено або викрадено. На відміну від кредитних карток, за передплаченими картками не нараховуються відсотки, але можуть стягуватися комісії, пов'язані зі створенням, завантаженням, використанням та обслуговуванням передплачених карток. Ці комісії можуть бути досить високими.

Чи можете ви використовувати свою передплачену картку за межами США?

Деякі передплачені картки можна використовувати за межами США. До того ж деякі передплачені картки призначені для використання за межами США (наприклад, американськими туристами). Вам слід звернутися до компанії, що видала передплачену картку, щоб отримати інформацію про те, чи можна використовувати вашу передплачену картку за межами США, і якщо так, то які збори та обмеження застосовуються до неї.

Що робити з передплаченою карткою перед від'їздом із країни?

Вам слід перевірити, чи можна використовувати вашу передплачену картку в країні призначення. Якщо ні, розгляньте альтернативні варіанти, зокрема витратити або зняти гроші з передплаченої картки до виїзду зі США або до закінчення строку дії картки. Ви також можете зупинити будь-які періодичні перекази на передплачену картку або з неї, які більше не застосовуються. Також слід перевірити, чи не ввімкнено функції овердрафту для передплаченої картки, і вимкнути їх, щоб уникнути можливих комісій за овердрафт. За потреби ви можете зв'язатися з компанією, яка видала передплачену картку, щоб перевірити залишок коштів на картці або отримати витяг про операції за карткою.

Вам слід періодично контролювати свій передплачений рахунок і операції з карткою, щоб переконатися, що ваша картка не використовується для здійснення шахрайських платежів. Ви повинні негайно зв'язатися з компанією, що видала передплачену картку, якщо виявите будь-які списання коштів із вашої картки, які ви не здійснювали або не схвалювали.

Що робити, якщо вашу передплачену картку викрали або конфіскували?

Якщо передплачену картку було викрадено або конфісковано, вам слід негайно зв'язатися з компанією, що видала передплачену картку, щоб повернути кошти, які є на ній.

Дебетові картки

Що таке дебетова картка?

Дебетова картка — це платіжна картка, яка прив'язана до банківського рахунку. Власник картки вносить гроші на банківський рахунок, а потім витрачає їх на купівлю товарів або зняття готівки. У деяких випадках власник картки може спробувати зняти більше, ніж є на банківському рахунку. За зняття надлишкових коштів або спроби зняття надлишкових коштів може стягуватися комісія за овердрафт або за недостатність коштів. Ці комісії можуть бути досить високими. Зазвичай для користування дебетовими картками та зняття коштів із банківського рахунку власникам карток необхідно створити та використовувати PIN-коди.

Чи можете ви використовувати свою дебетову картку за межами США?

Деякі дебетові картки можна використовувати за межами США. Вам слід звернутися до свого банку для отримання інформації про те, чи можна використовувати вашу дебетову картку за межами США, і якщо так, то які комісії й обмеження застосовуються (наприклад, комісії за іноземні транзакції та конвертацію валюти). За зняття готівки за допомогою дебетової картки може стягуватися додаткова комісія, зокрема комісія банкомату та комісія за обмін валюти.

Що робити з дебетовою картою перед від'їздом із країни?

Оскільки дебетова картка прив'язана до банківського рахунку в США, вам слід вирішити, чи потрібно закрити банківський рахунок, пов'язаний із дебетовою картою, перед від'їздом із країни. Якщо ви закриваєте банківський рахунок, то дебетова картка більше не працюватиме, і її слід знищити. Якщо ви не перевели залишок коштів на інший банківський рахунок до його закриття, банк зазвичай надсилає вам фізичний чек із сумою залишку коштів на адресу, указану в документах банку. Перед від'їздом з країни ви повинні переконатися, що зможете отримувати пошту за вказаною адресою, або звернутися до банку з проханням надіслати чек на іншу адресу. Якщо ви користуєтеся банківським рахунком, вам слід дізнатись у своєму банку, чи можна використовувати вашу дебетову картку за межами США, і якщо так, то які комісії й обмеження застосовуються.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Якщо можливо, вам також слід завантажити додатки для смартфона, пов'язані з дебетовою картою, та зареєструватися в електронних способах доставки повідомлень. Загалом, вам слід періодично контролювати свій банківський рахунок і транзакції по дебетовій картці, щоб переконатися, що ваша картка не використовується для здійснення шахрайських платежів. Ви повинні негайно зв'язатися з банком, якщо виявите будь-які списання з вашої картки, які ви не здійснювали або не схвалювали.

Якщо за дебетовою картою нараховуються бонуси, вам слід зв'язатися з банком, щоб дізнатися, як найкраще використати вже зароблені бонуси. Ви також можете припинити списання з дебетової картки будь-яких періодичних платежів, якщо вони більше не застосовуватимуться.

Що робити, якщо вашу дебетову картку викрали або конфіскували?

Якщо вашу дебетову картку вкрали або конфіскували, вам слід якомога швидше повідомити про це свій банк.

Контрольний список: Кредитні, передплачені та дебетові картки

Підготуйте список ваших кредитних, передплачених і дебетових карток. Для кожної з них укажіть номер телефону, адресу та іншу контактну інформацію банку або компанії-емітента. **Не передавайте цю інформацію стороннім особам.**

Зателефонуйте кожному емітенту картки та повідомте про від'їзд.

Нікнейм картки (наприклад, Visa, Mastercard, «Банківська картка»)	Останні чотири цифри рахунку	Тип картки (кредитна, передплачена, дебетова)	Номер телефону служби підтримки	Примітки

6. Керування короткостроковими контрактами про надання послуг і пов'язаними рахунками

Цей розділ допоможе вам (а) упорядкувати ваші короткострокові контракти на надання послуг і пов'язані з ними рахунки, а також (б) вирішити, чи варто розривати ці контракти і як саме.

[Приклади короткострокових контрактів про надання послуг](#) ► [Початкові дії](#)
► [Розірвання контракту](#) ► [Контрольний список: Короткострокові контракти про надання послуг і пов'язані рахунки](#)

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Приклади короткострокових контрактів про надання послуг

Нижче наведено типові приклади багатьох видів короткострокових контрактів про надання послуг, щоб допомогти вам визначити, чи є у вас такі контракти.

- Телефонні та інтернет-плани
- Підписки на цифрові послуги, як-от потокове відтворення, музика, новини та ігри
- Комунальні послуги, такі як газо-, електро-, водопостачання, вивезення сміття та переробка відходів
- Інші, наприклад доставка їжі та абонементи в спортзал

Початкові дії

По-перше, зберіть інформацію в одному місці. Збираючи контракти й рахунки, пам'ятайте, що якщо ви чогось не розумієте, попросіть когось про допомогу або зверніться до постачальника з питаннями (і/або з'ясуйте, чи можуть вони надати контракт вашою мовою, якій ви віддаєте перевагу). Звертаючись до постачальника, рекомендується почати з його вебсайту, потім скористатись електронною поштою/чатом, а за необхідності/доступності — зателефонувати або завітати в магазин. Обов'язково зберігайте електронні листи та нотатки. Подумайте про те, щоб поділитися інформацією з довіреною особою в США, яка зможе допомогти вам після від'їзду.

Підготуйте свої контракти та супутні документи

- Складіть список, який включає такі дані: послуга, назва та контактна інформація постачальника, ім'я власника рахунку та номер рахунку, сума заборгованості, дата (дати) сплати (або частота платежів), чи налаштовано автоматичну оплату, дата розірвання договору та місце для приміток. Періодично оновлюйте список.
- Покладіть список і копію кожного контракту у файл (фізичний та/або електронний).
- Додайте копію останнього рахунку та квитанцію про останній платіж за кожним контрактом.

Чи пропонує постачальник послуги в країні, куди ви їдете?

Якщо так, домовтеся з постачальником про перенесення покриття відповідно до умов контракту.

Примітка. Цей пункт, імовірно, стосується лише деяких послуг, таких як телефонні та інтернет-плани.

Чи можете ви додати до рахунку іншу особу, яка може вживати заходів?

Якщо так:

1. поговоріть із людиною, яку хочете додати;
2. переконайтеся, що ця особа розуміє й погоджується;
3. надайте цій людині відповідні документи та інформацію, про які йшлося вище в розділі «Підготуйте свої контракти»; і
4. надайте цій особі конкретні (в ідеалі — письмові) інструкції про те, як і коли отримати доступ до рахунку, а також про те, як діяти під час вашої відсутності. Дотримуйтесь інструкцій у контракті, щоб додати ще одну особу.

Якщо відповідь «ні» або незрозуміла, зверніться до постачальника послуг.

Примітка. Не забудьте врахувати потенційну відповідальність за додавання ще однієї особи.

Чи є в контракті розділ про розірвання угоди?

Якщо відповідь «так», перевірте, чи передбачено плату за дострокове розірвання контракту та конкретна інформація про те, як його розірвати. Додайте інформацію до свого списку.

Якщо відповідь «ні» або незрозуміла, зверніться до постачальника послуг. Додаткову інформацію дивіться нижче.

Розірвання контракту

Більшість контрактів про надання послуг містять інформацію про розірвання. Її часто можна знайти в розділі «Умови надання послуг», «Припинення дії» або «Скасування». Якщо ви не можете знайти розділ про розірвання контракту або мова вам незрозуміла, зверніться до постачальника послуг.

Кожен контракт відрізняється від інших. Часто ви можете розірвати контракт через свій онлайн-кабінет, але іноді вам доведеться з'явитись особисто або зателефонувати в службу підтримки клієнтів. Іноді існує плата за розірвання контракту, повернення депозиту або інші умови. Ознайомтеся з кожним контрактом, щоб з'ясувати порядок дій і особливості.

Якщо час обмежений, зверніться до постачальника послуг, щоб дізнатися, чи можете ви додати ще одну особу, яка допоможе вам керувати рахунком. Якщо так, спробуйте зробити це відразу.

Якщо ви не можете додати іншу особу для керування рахунком і не маєте достатньо часу, вам слід зв'язатися з постачальником послуг і повідомити свою нову контактну інформацію.

Приклад умов припинення дії та передачі прав

Зразок контракту з оператором мобільного зв'язку Verizon.

Зразок контракту з оператором мобільного зв'язку Verizon дає змогу користувачам припинити або скасувати послугу через свій рахунок в Інтернеті. У наведеному нижче прикладі також пояснюються можливі наслідки розірвання контракту, що залежать від таких факторів, як строк, що минув із моменту прийняття угоди до її розірвання, своєчасне повернення певного обладнання та тип платіжного плану. Положення про розірвання контракту зі зразка угоди Verizon:

«Ви можете скасувати лінію обслуговування протягом 30 днів із моменту прийняття цієї Угоди за умови повернення протягом відповідного періоду повернення будь-якого обладнання, яке ви придбали в нас або в одного з наших офіційних роздрібних продавців у зв'язку з прийняттям вами цієї Угоди, але вам однаково доведеться сплачувати за ваше обслуговування до цієї дати. Якщо ви оплатили пристрій за допомогою Verizon і скасували послугу (послуги) через 30 днів, ваш непогашений залишок може негайно перейти в статус «до сплати». Скасування послуги може також вплинути на акції, пов'язані з цією лінією (лініями). Ви можете будь-коли керувати Послугою на вебсайті Verizon.com. Якщо ви підписалися на передплатену послугу, відшкодування не буде надано після 30 днів або якщо ваш рахунок було активовано. Докладні відомості та інформацію про повернення обладнання див. на сайті verizon.com/support/return-policy/.»

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Зразок контракту Verizon також містить окремий розділ про передачу угоди або послуги іншій особі:

*«Чи можу я доручити комусь іншому керувати всім або частиною мого [...] рахунку?
Без проблем — просто повідомте нам по телефону, особисто або письмово...»*

Що станеться, якщо ви не сплатите рахунки або розірвете контракт?

Кожен контракт має свої умови, але, як правило, ви продовжуєте нести відповідальність за контракт і несплачені суми. Також можуть стягуватися додаткові комісії та штрафи за неоплачені рахунки. Залежно від штату та постачальника послуг, іноді постачальник може призупинити надання послуг (проте ви однаково можете бути зобов'язані сплатити за них). Багато з цих контрактів автоматично продовжуються, якщо їх не розірвано. Деякі переходять на помісячну оплату. Обов'язково перегляньте кожен контракт.

Контрольний список: Короткострокові контракти про надання послуг і пов'язані рахунки

- Підготуйте такі документи:
 - Перелік контрактів.
 - *Укажіть такі дані: послуга, назва та контактна інформація постачальника, ім'я власника рахунку та номер рахунку, сума заборгованості, дата (дати) сплати (або частота платежів), чи налаштовано автоматичну оплату, дата розірвання договору та місце для приміток. Періодично оновлюйте список.*
 - Копія кожного контракту.
 - Копія останнього рахунку та квитанція про останній платіж за кожним контрактом.
 - Подумайте про те, щоб поділитися цими документами з довіреною особою в США, яка зможе допомогти вам після від'їзду.
- Перегляньте кожен контракт та/або проконсультуйтеся з постачальником, щоб дізнатися відповіді на такі запитання:
 - Чи пропонує постачальник послуги в країні, куди ви їдете?
 - Чи можете ви додати до рахунку іншу особу, яка може вживати заходів? Якщо так, чи додали ви когось? Кого?
 - Якщо ви підключаєте тарифний план для стаціонарного або мобільного телефону, чи можна перенести свій поточний номер? Якщо так, то чи вжили ви необхідних заходів, щоб забезпечити можливість перенесення? Якщо ні, чи є у вас новий номер телефону, який працюватиме, коли ви опинитесь за межами США? Чи повідомили ви про це постачальникам послуг?
 - Які кроки необхідні для розірвання кожного контракту? Чи передбачено плату за розірвання контракту або інші обставини, пов'язані з припиненням дії?
 - Чи надіслали ви інформацію довіреній особі в США?

7. Кредити до зарплати та інші короткострокові позики

Кредити до зарплати та інші короткострокові позики, такі як кредити під заставу автомобіля, нікуди не зникають. Однак ви можете контролювати борги, визначивши, які з них слід погасити в першу чергу, припинивши автоматичні платежі та, можливо, домовившись із кредитором про графік погашення, який вам по кишені. У цьому розділі ми розглянемо такі теми:

Що відбувається з кредитною заборгованістю після виїзду з країни?

- ▶ **Як визначити пріоритетність виплати боргу** ▶ **Робота з кредитором щодо відтермінування платежів за кредитом і/або узгодження суми погашення**
- ▶ **Захист рахунків від автоматичного зняття коштів або арешту** ▶ **Стягнення боргу може бути незаконним** ▶ **Контрольний список: Кредити до зарплати та інші короткострокові позики**

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Що відбувається з кредитною заборгованістю після виїзду з країни?

Заборгованість за кредитом до зарплати (який іноді також називають кредитом готівкою заздалегідь) та іншими короткостроковими позиками існує незалежно від того, де ви проживаєте. Зобов'язання погасити борг не зникає, коли людина виїжджає з країни. Якщо ви не внесете платіж за кредитом, вам, імовірно, доведеться сплатити комісію та штраф за заборгованість. Кредитор може намагатися стягнути цей борг, а може і не намагатися, залежно від наявності застави чи поручителів, а також місцезнаходження позичальника.

На кредити й надалі нараховуватимуться відсотки та комісії

Ефективна річна процентна ставка (annual percentage rate, APR) за кредитами до зарплати та іншими короткостроковими позиками набагато вища, ніж за більшістю інших форм заборгованості, таких як заборгованість за кредитними картками. Кредити до зарплати часто мають ефективну річну процентну ставку від 400 % до 600 % і вище. Для порівняння: річна процентна ставка за кредитними картками може коливатися від 12 % до 30 %. У деяких штатах існують правила, що стосуються того, скільки відсотків може стягувати кредитор за кредитами до зарплати; проте в інших штатах, наприклад у штаті Техас, кредитори до зарплати можуть стягувати необмежену кількість відсотків і штрафів за несплату.

Кредитор може спробувати стягнути несплачений борг

У колекторів є обмежений строк, протягом якого вони можуть подати до суду на боржників за несплату (див. нижче в розділі «Цей борг може втратити юридичну силу»). Якщо кредитор подасть на вас до суду США і виграє сприятливе для вас рішення (що може статися навіть без вашої присутності, у такому випадку це називається «рішення за замовчуванням»), він зможе виконати це рішення в країні за межами США, тільки якщо ця країна має угоду зі Сполученими Штатами про те, що американські судові рішення можуть бути обов'язковими в цій країні.

Як визначити пріоритетність виплати боргу

Національний центр захисту прав споживачів (National Consumer Law Center) радить боржникам визначити пріоритетність своїх боргів і вирішити, які рахунки вони повинні сплатити в першу чергу. Як правило, це побутові витрати (будинок, квартира, продукти харчування та ліки), мобільний зв'язок та інші комунальні послуги, автомобіль і побутова техніка, наприклад холодильник або пральна машина.

Ось деякі з основних кроків, які рекомендуються:

- Завжди сплачуйте рахунки за предмети першої необхідності та житло.
- Сплачуйте мінімум, необхідний для збереження основних комунальних послуг.
- Сплачуйте автокредити, якщо автомобіль необхідний для роботи та сім'ї.²
- Сплачуйте заборгованість по аліментах та податки на доходи.
- Не підвищуйте пріоритет боргу лише тому, що кредитор погрожує подати на вас до суду або постійно дзвонить вам додому.
- Деякі борги можуть не мати юридичної сили. Див. нижче в розділі «Стягнення цього боргу може бути незаконним».

Співпраця з кредитором із метою продовження строку погашення кредиту та/або узгодження суми погашення

Можливо, ви зможете домовитися з кредитором про альтернативну схему погашення безпосередньо, наприклад про подовження строку виплат або зміну суми погашення. Будь-які нові умови, узгоджені з кредитором, слід оформити письмово, і ви та ваш представник повинні відстежувати всі комунікації з кредитором, зокрема нотатки про взаємодію при особистих зустрічах або в телефонному режимі. Ви також повинні зберігати всі електронні листи, отримані від кредитора, та контактну інформацію кредитора. Ви також можете отримати більше

² У випадку кредиту під заставу автомобіля, який ви не можете виплатити, ви можете або знайти когось, хто захоче купити автомобіль, і використати ці гроші для погашення кредиту, або просто повернути автомобіль кредитору, особливо якщо борг перевищує вартість транспортного засобу.

часу для погашення кредиту до зарплати без нарахування додаткових комісій за допомогою розширеного плану платежів (Extended Payment Plan, EPP), якщо це дозволено законодавством штату.³

Захист рахунків від автоматичного зняття коштів або арешту

Кредити до зарплати, прив'язані до банківських рахунків

Ви можете відкликати свій дозвіл кредитору на зняття грошей із вашого банківського рахунку. Деякі кредити до зарплати та інші короткострокові позики вимагають письмового дозволу Автоматизованої клірингової палати (Automated Clearing House, ACH), яка дає кредитору дозвіл на електронне зняття грошей із поточного або накопичувального рахунку клієнта, коли настає термін платежу. Скасування або відкликання дозволу на проведення операцій через АСН унеможливить такі зняття коштів із вашого рахунку або призупинить оплату чеків. Однак це не завадить кредитору нараховувати пеню та штрафи за прострочені платежі або звертатися до засобів цивільного захисту. Наприклад, якщо ви надали кредитору чек із відстроченою датою, а на рахунку не вистачить коштів для його оплати, коли кредитор подасть його до банку, кредитор стягне з вас комісію та штрафні санкції, а банк може стягнути комісію за овердрафт.

Арешт майна та судові рішення за замовчуванням

Арешт майна — це судове рішення, яке дозволяє кредиторам стягувати борг безпосередньо із заробітної плати або банківського рахунку боржника. Порядок арешту майна значно відрізняється в різних штатах, тому ризики вищі для осіб, які володіють майном і проживають у штаті з більш ліберальним законодавством щодо арешту майна. Імовірність того, що суд накладе на вас арешт, вища, якщо є судове рішення за замовчуванням. Якщо борг передано до суду для стягнення, і ви надали комусь свою довіреність, ця особа може найняти адвоката для вас і ухвалювати юридичні рішення від вашого імені, щоб уникнути невиконання судового рішення за замовчуванням (але якщо ця особа не є адвокатом, вона не може представляти вас у суді).

³ EPP пропонують кредитори, що надають кредити до зарплати, які є членами Американської асоціації споживчих фінансових послуг (Consumer Financial Services Association of America, CFSA). Згідно з EPP, клієнт може сплатити залишок за транзакцією чотирма рівними платежами, що збігаються з датами періодичних платежів. Ви можете дізнатися, чи є кредитор, що надає кредити до зарплати, членом CFSA, на цьому вебсайті: <http://cfsaa.com/about-cfsa/2017-cfsa-corporate-members.aspx>. Укладення EPP є безкоштовним.

Стягнення цього боргу може бути незаконним

У колекторів є обмежений строк, протягом якого вони можуть подати до суду на боржників за несплату. Такі строки відрізняються залежно від штату і встановлюються відповідно до законодавства кожного штату про строк позовної давності. Наприклад, у штаті Техас після чотирьох років борг вважається таким, що втратив чинність, і кредитор більше не може звертатися до суду з позовом про його стягнення. У деяких штатах, де встановлено обмеження на процентну ставку на рівні 36 % або нижче, а кредит надано онлайн, такий кредит може бути визнаний незаконним, а отже, його не потрібно погашати, оскільки з юридичної точки зору він не підлягає стягненню. У деяких штатах діють обмеження щодо перенесення платежів або інші заходи захисту, які можуть застосовуватись і дають вам можливість зупинити платіж. Докладнішу інформацію можна отримати в місцевого юриста.

Закон про військове кредитування (Military Lending Act, MLA) — це федеральний закон, який надає особливий захист військовослужбовцям, які перебувають на дійсній службі, наприклад обмежує відсоткові ставки та комісії за багатьма кредитними продуктами. MLA запобігає нарахуванню військовослужбовцям відсоткової ставки, що перевищує 36 відсотків військової річної процентної ставки, яка включає певні комісії, за більшістю видів споживчих кредитів. MLA поширюється на військовослужбовців, які перебувають на дійсній військовій службі, зокрема на тих, хто проходить службу в Національній гвардії або резерві, а також на членів їхніх сімей, які мають право на це. Кредити до зарплати покриваються згідно з MLA.

Контрольний список: Кредити до зарплати та інші короткострокові позики

Ваш борг не вважається погашеним після того, як ви покинете країну. Кредити до зарплати та інші короткострокові позики нікуди не зникають. Але ви можете контролювати борг, відключивши автоматичне погашення та домовившись про суму, яку ви можете собі дозволити. Важливо розставити пріоритети щодо того, як ви хочете витратити гроші.

- Якщо у вас є час до від'їзду з країни, вам слід зв'язатися з кредиторами, повідомити їх про ситуацію і надати нову адресу у вашій країні. Обов'язково зв'яжіться з ними як по телефону, так і поштою, і надішліть своє повідомлення рекомендованим листом із повідомленням про вручення.
- Якщо вам загрожує негайна депортація, вам слід зберігати контактну інформацію кожного з ваших кредиторів і, якщо є можливість, надіслати йому платіж після прибуття на батьківщину. Ви також повинні спробувати зв'язатися з кредитором після депортації, щоб повідомити йому нову поштову адресу.
- Якщо ви надали кредитору дозвіл на використання АСН для автоматичного списання коштів із вашого банківського рахунку, можливо, ви захочете скасувати цей дозвіл.
- Ви можете мати право на розширений план платежів (ERP) для вашого кредиту, якщо ваш кредит відповідає певним вимогам, описаним вище. Можливо, ви також зможете домовитися з кредитором про подовження графіка платежів або перегляд суми платежу. Будь-які зміни до вашого кредиту слід оформити письмово.
- Вас не можуть заарештувати лише за те, що ви не повернули кредит до зарплати. Однак, якщо проти вас подано позов або винесено судове рішення, а ви ігноруєте судову повістку про явку, суддя може видати ордер на ваш арешт.
- Остерігайтеся шахраїв. Не діліться конфіденційною інформацією, зокрема даними про рахунки та номери кредитних карток, з незнайомими людьми. Шахраї можуть представлятися юридичними фірмами або колекторами, щоб спробувати стягнути борг.

8. Страхування

У цьому розділі описано, як вирішувати питання, пов'язані з вашими страховими полісами на випадок затримання або депортації, зокрема які існують варіанти дій із поточними полісами, фактори, які слід враховувати при виборі, а також як планувати свої дії наперед.

Які види страхових полісів у вас є? ► Яку інформацію потрібно збирати про кожен страховий поліс? ► Що станеться з вашим страховим полісом, якщо вас затримують або депортують? ► Що ще слід урахувати, ухвалюючи рішення щодо вашого страхового поліса?

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фидуціарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Які види страхових полісів у вас є?

Якщо у вас є страховий поліс будь-якого виду, важливо вирішити, як діяти з ним у разі вашого затримання або депортації. Першим кроком у цьому процесі є визначення того, які види страхових полісів діють у вас і вашої родини.

Поширені види страхових полісів:

- медичне страхування, яке може покриватися роботодавцем або купуватися самостійно;
- страхування автомобіля, якщо ви маєте у власності, орендуєте або експлуатуєте автомобіль;
- страхування житла, якщо ви є власником житла;
- страхування орендаря, якщо ви орендуєте житло;
- страхування бізнесу, якщо він у вас є;
- страхування життя, яке може покриватися роботодавцем або купуватися індивідуально; або
- інші види страхування відповідальності.

Ви повинні ознайомитися з перевагами, які отримуєте за своїм страховим полісом, і з тим, від чого можете відмовитися в разі зміни статусу або ануляції поліса.

Майте на увазі, що кожен вид страхування та кожна страхова компанія мають свої особливості. Фактори, які слід враховувати, і стратегія роботи з кожним полісом можуть залежати від правил і протоколів страхової компанії.

Якщо у вас є медичне страхування за Законом про доступне медичне обслуговування (Affordable Care Act, ACA)

Легальні іммігранти мають право користуватися послугами ринку медичного страхування (Health Insurance Marketplace), а нелегали — ні. Якщо зміна імміграційного статусу означає, що ви більше не перебуваєте в США на законних підставах, ви також більше не маєте права на покриття за ACA або на будь-які інші податкові знижки на страхові внески чи заощадження на планах ринку страхування, які ви отримуєте. Ринок страхування рекомендує повідомляти про будь-яку зміну громадянства або імміграційного статусу своїй страховій компанії якомога швидше, однак у кожній компанії існують різні вимоги до звітності, політика щодо пільгових

періодів і наслідків неподання звітності. За додатковою інформацією зверніться до ринку страхування за телефоном 1-800-318-2596.

Яку інформацію потрібно збирати про кожен страховий поліс?

Найкращий спосіб керувати страховими полісами — це планувати наперед.

Створіть список основних постачальників

Вам слід визначити свої страхові компанії та брокерів і скласти список, що містить контактну інформацію (номер телефону, адресу, електронну адресу) для кожного з них. Наприклад, якщо ви застрахували автомобіль через компанію Geico, ви повинні вказати номер служби підтримки клієнтів Geico, а також контактну інформацію конкретного агента, якщо такий є.

Передайте цей список членам своєї сім'ї або домашньому персоналу, а також залиште одну копію в доступному місці, а іншу — при собі (наприклад, у мобільному телефоні, гаманці або в захищеному обліковому записі електронної пошти). Цей крок допомагає забезпечити доступ до такої інформації на випадок, якщо доведеться терміново виїхати зі США.

Збирайте інформацію та переглядайте страхові плани

Вам слід знайти та переглянути всі документи страхового поліса як у паперовому вигляді, так і в електронному, а також зв'язатися зі своєю страховою компанією, щоб отримати відсутню інформацію або поставити будь-які запитання.

Важливо отримати, як мінімум, таку інформацію:

- порядок та вимоги щодо припинення дії або переоформлення страхового поліса;
- політика відшкодування за невикористане покриття;
- наслідки дострокового розірвання договору або розірвання взагалі;
- наслідки несплати страхових внесків;
- необхідність повідомляти про зміну імміграційного статусу;
- можливість відновити план після повернення до США;

- наслідки переоформлення або ануляції поліса для інших осіб, на яких поширюється дія поліса; а також
- чи списуються страхові внески з банківського рахунку.

Відповіді на ці питання допоможуть вам обґрунтовано вирішити, чи слід анулювати, продовжити або перенести страховий план у разі затримання чи депортації.

Що станеться з вашим страховим полісом, якщо вас затримують або депортують?

Зібравши необхідну інформацію, ви можете розробити план дій на випадок затримання або депортації. Як правило, у вас є три варіанти: (1) анулювати поліс, (2) продовжити дію поліса або (3) передати поліс іншій особі. Майте на увазі, що залежно від правил страхової компанії, один або декілька з цих варіантів можуть бути недоступні для страхового поліса.

Анулювання

Якщо ви вирішите анулювати поліс, вам слід дотримуватися процедури ануляції, установлені страховою компанією. Деякі компанії вимагають попереднього повідомлення про ануляцію та можуть призначити період очікування, перш ніж ануляція набере чинності. Страхові компанії також можуть визначити форму подання такого повідомлення (електронною поштою, у письмовій формі, телефоном). Якщо постачальник не вказав формат, найкраще повідомити про це всіма трьома способами.

Деякі страхові поліси можуть автоматично припинити дію після несплати страхового внеску. Інші можуть зберігатися, але за рахунок прострочених платежів і штрафів за прострочення накопичуватимуть значні суми. Дуже важливо, щоб ви брали до уваги ці фактори при ухваленні рішення про подальші дії. У деяких випадках автоматичне припинення дії угоди може бути найпростішим варіантом; в інших же випадках за невиконання зобов'язань щодо оплати може бути накладено неочікувані санкції.

Передавання

Якщо у вас є така можливість, ви можете вирішити передати план іншому члену сім'ї або бенефіціару. Знову ж таки, ознайомтеся з процедурою передачі страхової компанії та відповідними витратами.

Продовження дії

Якщо ви хочете продовжити дію страхового поліса в разі затримання або депортації, і таке продовження дії не заборонено страховою компанією, ви можете зробити це кількома способами.

Якщо вас уже депортували, ви можете продовжувати користуватися планом дистанційно. Важливо мати копії всіх документів, пов'язаних із полісом, і повну контактну інформацію. Крім того, ви можете призначити іншу особу або надати індивідуальну довіреність на керування планом від вашого імені. Ви повинні заздалегідь підготувати та надати призначеній особі чіткі інструкції щодо керування страховим полісом.

Якщо ця функція доступна і ви вирішили продовжити дію поліса, у вас може бути можливість налаштувати автоматичну оплату заборгованості за полісом або сплатити її заздалегідь. Ретельно обміркуйте ці рішення, оскільки деякі з них можуть бути незворотними.

Найважливіше — з'ясувати, чи маєте ви право на отримання виплат за вашим страховим полісом під час утримання під вартою або після депортації. Швидше за все, пільги не будуть вам доступні, якщо ви більше не проживаєте в США, і можуть бути недоступні навіть після повернення.

Що ще слід урахувати, ухвалюючи рішення щодо вашого страхового поліса?

Рішення про те, як поводитися зі страховим полісом у разі затримання або депортації, не можна ухвалювати без ретельного розгляду ваших особистих обставин. Врахування особистих обставин так само важливо, як і дотримання вимог страхового поліса. Нижче наведено перелік моментів, які варто врахувати кожному.

Практичність

Якщо ви розглядаєте можливість продовження страхового поліса, вам слід подумати, чи доцільно підтримувати поліс дистанційно. Якщо у вашій країні немає надійного Інтернету або мобільного зв'язку, і ви не плануєте мати регулярний доступ до цих функцій, можливо, буде доцільніше скасувати або призначити іншу особу в США для контролю над полісом.

Відповідальність

Ви повинні порівняти вартість скасування поліса з потенційною відповідальністю, пов'язаною з його продовженням. Визначити вартість ануляції буде відносно

просто, якщо зібрати та перевірити всі деталі поліса. З іншого боку, відповідальність, пов'язана з продовженням дії страхового поліса, може бути менш визначеною. Наприклад, якщо ви залишаєте за собою право власності на автомобіль і страховий поліс, незважаючи на затримання або депортацію, і сталася ДТП за участю вашого автомобіля, ви можете нести відповідальність.

Наслідки для інших

Ухвалюючи рішення про продовження, передачу або ануляцію страхового поліса, ви повинні враховувати вплив на інших осіб, застрахованих за вашим полісом, окрім вас самих. Наприклад, якщо член сім'ї або особа на утриманні, на яку поширюється дія страхового поліса, не зможе оформити такий поліс (через імміграційний статус чи з інших причин), продовження дії поліса, незважаючи на додатковий ризик або витрати з вашого боку, може виявитися виправданим.

Крім того, вам слід зважити, чи може несплата страхових внесків або помилкове продовження дії страхового поліса спричинити відповідальність або завдати шкоди членам сім'ї, які залишаються в США. Щоб з'ясувати наслідки такого рішення, слід уважно ознайомитися з документами страхового поліса та проконсультуватися зі своїм страховим брокером.

Наслідки для імміграційного статусу

Якщо процедура депортації вже розпочалася або передбачається, вам слід зважити, як розпорядження страховими полісами вплине на перебіг цієї процедури. Так само, якщо ви плануєте повернутися до США, це є аргументом на користь суворого дотримання всіх правил і процедур, визначених вашою страховою компанією. Це також може стати стимулом для збереження страхового поліса, якщо це дозволено.

Контрольний список: Страхування

Рішення про те, як керувати своїми страховими полісами, є важливим і складним процесом. У правилах та процедурах конкретних страхових компаній ви знайдете інструкції щодо того, як правильно анулювати, продовжити або передати поліс. Заздалегідь проконсультуйтеся зі своїми страховими компаніями, щоб мати повне уявлення про свої можливості, і створіть детальний план, який можна реалізувати, якщо вас затримують або депортують.

- З'ясуйте, які типи страхових полісів у вас є, і складіть список контактної інформації всіх страхових компаній.
 - *Укажіть номери телефонів, адреси електронної пошти та поштові адреси. Рекомендуємо зберігати цю інформацію при собі або в доступному місці. Передайте інформацію члену сім'ї або близькому другу.*
 - *Зважте можливість оформлення довіреності на випадок депортації.*
 - *Найпоширеніші типи полісів: медичне страхування, страхування автомобіля, страхування житла, страхування орендаря, страхування бізнесу, страхування життя та страхування відповідальності.*
- Зберіть і перегляньте документи на страховий поліс. Якщо ви не маєте всієї необхідної інформації, зверніться до своєї страхової компанії та поставте їй запитання.
 - *Переконайтеся, що ви знаєте: порядок і умови ануляції або передачі вашого поліса; наслідки ануляції; наслідки несвоєчасної або повної несплати; чи можна отримати відшкодування за невикористані страхові виплати; чи зобов'язані ви повідомляти про зміну вашого імміграційного статусу; а також наслідки для інших осіб, які застраховані за вашим полісом.*

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Подумайте, як ваш вибір (анулювати, продовжити або передати страховий поліс) вплине на вас і на людей, які вам небайдужі.
 - *Фактори, про які слід пам'ятати: відповідальність, пов'язана з продовженням або достроковим припиненням дії вашого поліса; можливість підтримувати ваш поліс дистанційно; наслідки для інших бенефіціарів полісу; потенційний негативний вплив на процедуру депортації; наслідки для членів сім'ї, які залишаються в США; чи маєте ви намір повернутися до США в разі депортації.*
 - *Поговоріть про це зі своїми родичами і, якщо можливо, зі своїм адвокатом.*
- Вирішіть, як ви плануєте поводитися зі своїми страховими полісами, якщо вас затримують або депортують. Як правило, ви можете анулювати, продовжити або передати свій поліс.
 - *Плюси та мінуси кожного варіанта залежать від політики та процедур вашої страхової компанії, а також від ваших особистих пріоритетів і обставин.*
 - *Ознайомтеся з основним порядком дій для кожного з них і можливими наслідками.*

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

9. Довіреності

Довіреність (power of attorney, POA) — це потужний інструмент, який допоможе вам керувати своїм майном в умовах депортації. Оскільки довіреність може стати надзвичайно важливим першим кроком у захисті майна, ми детально розглядаємо цей інструмент. У цьому розділі ви знайдете відповіді на такі запитання:

Що таке «довіреність» (POA)? ► **Який вигляд має довіреність?** ► **Навіщо особам, яким загрожує депортація, видавати довіреність?** ► **Як вибрати вид довіреності?** ► **Як вибрати довірену особу?** ► **Який строк дії довіреності і чи можна її змінити?** ► **Як скласти довіреність?**

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Що таке «довіреність» (POA)?

Довіреність (POA) — це письмовий документ, який дозволяє особі (яку в довіреності називають «довірителем») призначити іншу особу (яку в довіреності називають «довіреною особою») для вчинення дій від її імені у фінансових та ділових справах або з питань догляду за дитиною. Довіреність особливо актуальна для людей, яким загрожує депортація або затримання, і які просто можуть не встигнути впоратися з усіма справами до виїзду з країни або затримання. Наприклад, довіреність може надати довірєній особі повноваження підписувати чеки з вашого банківського рахунку, ухвалювати рішення про навчання та медичне обслуговування вашої дитини або використовувати ваші гроші для купівлі чи продажу важливих речей, таких як автомобіль.

Хоча термін «довіреність» може звучати як щось пов'язане з адвокатом, наприклад імміграційним адвокатом, це не так. Це просто юридичний термін, який використовується для позначення документа, що надає одній особі юридичне право діяти від імені іншої особи. Жодна з цих осіб не повинна бути адвокатом. Однак, якщо це можливо, консультація з юристом допоможе вам переконатися, що довіреність є дійсною, а повноваження, надані нею, відповідають вашим побажанням.

Який вигляд має довіреність?

Як правило, довіреність починається з абзацу, у якому зазначається штат і округ, де ви перебуваєте на момент підписання документа, а також указані П.І.Б. довірителя та довірєної особи. У наступному абзаці зазвичай наводиться перелік повноважень, які довіритель може надати довірєній особі. Ви відмічаєте всі повноваження, які ви хотіли б надати довірєній особі. Знову ж таки, це може бути як право розпоряджатися вашим банківським рахунком, так і право ухвалювати рішення щодо здоров'я чи освіти вашої дитини. В останньому абзаці, як правило, пояснюється, чи набуває довіреність чинності негайно, чи після настання певної події в майбутньому. І нарешті, у документі передбачено місця для підписів довірителя та довірєної особи, а також для підписів нотаріуса або свідків.

Це дуже загальний опис того, який вигляд має довіреність. Вимоги в кожному штаті відрізняються, тому перш ніж розпочати складання документа, пошукайте в Інтернеті зразок довіреності для вашого штату або проконсультуйтеся з місцевим юристом. Наприкінці цього розділу наведено кілька зразків державних форм довіреності, актуальних на момент написання цього посібника. Існує низка вебсайтів, які за певну плату підготують для вас відповідну державну форму,

наприклад: www.totallegal.com (\$20) або www.legalzoom.com (від \$39), або <https://bluenotary.us> (від \$20 до \$100). Як зазначено нижче, ваш банк може мати власну форму довіреності для банківських операцій або доступу до банківського сейфа. Крім того, як зазначено в наступному розділі, у багатьох штатах існують власні «законодавчо встановлені» форми довіреності, якими ви можете скористатися. Зрештою, такі організації, як Безоплатна правнича допомога (Legal Aid), місцеві асоціації адвокатів або організації, що надають безоплатні юридичні послуги, можуть мати зразки довіреностей, які можна використовувати як зразок, або можуть скласти довіреність безкоштовно.

Навіщо особам, яким загрожує депортація, видавати довіреність?

Довіреність може бути корисним інструментом для тих, хто бажає врегулювати свої справи до або після депортації. Перше, що ви можете зробити, коли вам загрожує депортація, — це оформити довіреність на надійного ім'я члена сім'ї або іншої особи, яка залишиться в США. Якщо вас затримали і ви очікуєте на депортацію, може бути дуже складно продати будинок, розірвати договір оренди або отримати доступ до банківського сейфа. За довіреністю ваш близький друг або член сім'ї може діяти від вашого імені в цих питаннях із повними юридичними повноваженнями.

Довіреність можна використовувати для досягнення багатьох цілей. Наприклад, можна скласти довіреність на медичне обслуговування, призначивши представника, який діятиме від вашого імені, якщо ви отримаєте травму або будете надто хворі, щоб ухвалювати рішення самостійно. Довіреність також може використовуватися для забезпечення догляду за дітьми і їх освіти або для вирішення майже будь-яких фінансових чи ділових питань, таких як банківські операції, отримання доступу до банківських сейфів, укладення контрактів, подання податкових декларацій або врегулювання судових позовів.

Як вибрати вид довіреності?

Вам доведеться ухвалити кілька рішень щодо того, який саме вид довіреності використовувати. По-перше, вам слід вирішити, чи надаватиме довіреність вибраній особі «генеральні» повноваження, чи «спеціальні»/«обмежені» повноваження. Потім вам слід вирішити, коли довіреність набере чинності: негайно чи лише в разі настання певної події, що її активує, або «умовного» випадку. Як зазначено нижче,

вам також потрібно визначитися зі строком дії довіреності. У різних варіантів є свої переваги та недоліки.

Генеральна довіреність

Генеральна довіреність надає довірній особі широкі повноваження, що, по суті, дозволяє їй робити майже все від імені довірителя. Однак, навіть маючи такі широкі повноваження, є певні дії, які особа з генеральною довіреністю не може виконувати. Наприклад, довірена особа, що діє на підставі генеральної довіреності, не може скласти присягу, проводити шлюбні церемонії, підписувати заповіти або, за певних обставин, отримувати доступ до банківського сейфа від вашого імені.

Для більшості людей, яким загрожує депортація, генеральна довіреність не є необхідною і навіть не рекомендується. Однак вона може бути корисною, якщо у вас не так багато часу до депортації, і вам потрібно продати бізнес або отримати доступ до грошей, коли ви повернетесь на батьківщину.

«Спеціальна» або «обмежена» довіреність

«Спеціальна» або «обмежена» довіреність дозволяє довірній особі вчиняти лише ті конкретні дії, які зазначені в документі довіреності. Вона може використовуватися для широкого кола питань. Наприклад, спеціальна довіреність може надавати особі повноваження на доступ до банківського рахунку, продаж будинку або автомобіля, відправку особистого майна в іншу країну або догляд за неповнолітніми дітьми.

Хоча цей тип довіреності називається «обмеженим», у багатьох випадках він може бути більш корисним та ефективним, ніж генеральна довіреність. Банки, лікарі або представники шкіл, як правило, охочіше приймають обмежені довіреності, оскільки дії, які може здійснювати довірена особа, чітко визначені, що дає більш чітке уявлення про ваші наміри. Тому цей тип документів вважається надійнішим.

Загальне правило: довіреність набирає чинності негайно

Як правило, довіреність набирає чинності з моменту її підписання.

«Умовна» довіреність: довіреність набирає чинності в майбутньому

У багатьох штатах генеральна, спеціальна або обмежена довіреність може бути оформлена як «умовна» довіреність, яка набирає чинності лише після настання певної події. Такі види довіреності іноді використовуються для хворих людей, які бажають, щоб довіреність набула чинності, лише якщо їхній стан здоров'я погіршиться настільки, що вони не зможуть самостійно ухвалювати рішення. У контексті імміграційного законодавства довіреність, що набирає чинності за певних

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

умов, може застосовуватися для того, щоб довіреність набула чинності лише у випадку вашого затримання або депортації.

«Умовна» довіреність може стати хорошим варіантом, якщо ви хочете гарантувати, що потенційний представник не зможе діяти від вашого імені, доки не відбудеться певна подія. Її перевага полягає в тому, що довірена особа не зможе скористатися довіреністю для того, щоб впливати на вас або чинити на вас тиск до настання умови, що її активує.

Однак використання «умовної» довіреності має свої недоліки.

1. Згідно зі звичайною, не «умовною» довіреністю, довірена особа зобов'язана виконувати ваші побажання, тому надійна довірена особа не повинна діяти на підставі генеральної довіреності в жодних обставинах, що суперечать вашим побажанням. Якщо ви вважаєте, що не можете довіряти потенційній довірній особі в тому, що вона діятиме відповідно до ваших побажань на підставі генеральної довіреності, вам слід розглянути можливість призначення іншої довірної особи.
2. По-друге, багато установ можуть відмовлятися приймати «умовну» довіреність із принципових міркувань, оскільки вони не звикли бачити документи такого типу або вважають, що не можуть належним чином перевірити, чи відбулася подія, що спричиняє набрання чинності.
3. По-третє, у контексті імміграції «умовна» довіреність може бути складною у використанні в ситуаціях, коли ваша недієздатність може бути не постійною, наприклад, якщо вас затримали, але ще не депортували.

Якщо ви бажаєте використовувати «умовну» довіреність, у ній має бути дуже чітко визначено, що є підставою для набрання чинності і як довірена особа доведе, що вона відбулася.

- У деяких державних формах довіреності може бути розділ «Особливі вказівки» або «Засвідчення довірної особи» для пояснення обставин, що зумовили необхідність дії довіреності, та того, як довірена особа повинна це підтвердити.
- Одним із варіантів може бути зазначення того, що довіреність набирає чинності у разі депортації довірителя (вас) зі Сполучених Штатів, і що це має бути підтверджено під присягою конкретної особи в присутності нотаріуса. Наприклад, уповноважена особа пише: «Я, [П.І.Б.], заявляю, що [ваше П.І.Б.] було депортовано». Тоді, якщо вас депортують, ця

особа має підписати та поставити дату на цьому документі і додати його до довіреності. Довіреність набирає чинності з цієї дати.

- У деяких штатах також можуть вимагати використання певних формулювань, щоб визнати факт настання умови, що спричиняє набрання чинності, дійсним. Наприклад, у штаті California вимагається така заява: «Я засвідчую (або заявляю) під страхом покарання за неправдиві свідчення, що вищевикладене є правдивим і правильним»⁴

Однак майте на увазі, що багато установ можуть не визнавати «умовну» довіреність, тому надання офіційного підтвердження настання умов, що її активують, може допомогти підвищити ефективність такої довіреності. Рекомендуємо проконсультуватися з юристом, щоб визначити, які офіційні докази можна надати для підтвердження факту депортації або іншої події, що стала підставою для таких дій, а потім зазначити в довіреності, що для її чинності такі докази необхідно додати до документа.

Як вибрати довірену особу?

Дуже важливо вибрати правильну довірену особу. Довіреностями можуть зловживати, особливо якщо ви перебуваєте під вартою або вас було депортовано, і ви не можете контролювати дії довіреної особи.

Довіреною особою може бути повнолітня особа (віком 18, 19 або 21 рік, залежно від штату), але в іншому ви маєте дуже широкий вибір при визначенні довіреної особи для довіреності. Не обов'язково, щоб довірена особа володіла англійською мовою або мала якусь освітню кваліфікацію. Також не обов'язково вказувати контактну інформацію довіреної особи або додавати посвідчення особи при складанні довіреності (хоча для практичних цілей може бути корисно вказати адресу довіреної особи в документі).

Вибираючи довірену особу, слід враховувати такі моменти:

- Це має бути особа, яка проживає в тому ж штаті, де використовуватиметься довіреність, оскільки в різних штатах можуть бути різні вимоги до написання дійсної довіреності.
- Це має бути людина, якій можна довірити діяти розумно та відповідно до ваших побажань.

⁴ Cal. Prob. Code § 4129(b) (West, Westlaw through Ch. 4 of 2017 Reg. Sess.).

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Це має бути людина, яка готова витратити час і зусилля, необхідні для керування вашими фінансовими активами.
- Це має бути людина, якій комфортно мати справу з банками та іншими фінансовими установами і яка має базове розуміння фінансових питань.
- Це має бути особа, яка має необхідні документи для легального перебування в США або не підлягає затриманню чи депортації в найближчому майбутньому, якщо це можливо.

Примітка. Слід бути обережним, коли йдеться про вибір чоловіка або дружини чи інтимного партнера як вашої довіреної особи. Зазвичай у випадках насильницьких стосунків інтереси сторін швидко стають протилежними в разі розлучення чи розриву стосунків. Багато постачальників послуг спостерігають, як партнери, що вчиняють насильство, використовують імміграційний статус як засіб контролю та примусу.

Можна скласти кілька різних довіреностей і вибрати різних довірених осіб для виконання певних завдань. Наприклад, ви можете написати одну довіреність, призначивши свого бізнес-партнера довіреною особою й надавши йому повноваження продати вашу частку в бізнесі або керувати бізнесом від вашого імені. Ви також можете написати другу довіреність, призначивши, наприклад, свою сестру і зятя довіреними особами, які піклуватимуться про ваших неповнолітніх дітей.

У деяких штатах також можна скласти довіреність, у якій буде вказано більше однієї довіреної особи. Якщо в довіреності не зазначено, що довірені особи уповноважені вчиняти різні дії або що вони не зобов'язані діяти спільно, це означає, що будь-які дії за цією довіреністю потребують згоди обох довірених осіб. Завдяки цьому жодна довірена особа не зможе сама використовувати довіреність або зловживати нею, але це також може ускладнити використання довіреності, оскільки для здійснення будь-якої дії необхідна присутність двох осіб.

Якщо у вас є банківські рахунки або інша власність у кількох штатах, може знадобитися написати довіреність на різних осіб, які проживають у кожному з цих штатів.⁵

ПРИМІТКА ДЛЯ ДОВІРЕНИХ ОСІБ

Можливо, що третя сторона (наприклад, банк або навчальний заклад) відмовиться визнати довіреність, незалежно від її законності чи конкретності. Якщо довірена

⁵ Також перегляньте розділ «Як скласти довіреність?» нижче, щоб дізнатися, як оформити довіреність, що надає повноваження довірений особі та буде дійсною в більшості, якщо не у всіх, штатах, де її можна використовувати.

особа стикається з подібною проблемою, їй слід звернутися за консультацією до юриста. Довірена особа може подати позов проти третьої сторони для примусового виконання довіреності. Хоча правила, що стосуються таких позовів, відрізняються в різних штатах, справа, швидше за все, зосереджуватиметься на тому, чи діє третя сторона розумно чи нерозумно. Щоб уникнути цих проблем, організації, з якими ви співпрацюєте, можуть надати вам затверджені форми для використання.

Крім того, щоб захистити особисте майно довіреної особи, ви можете вказати в довіреності, що у разі, якщо довіренту доведеться подати позов для забезпечення виконання довіреності, витрати на юридичні послуги оплачуватимуться з ваших коштів.

- Довіренту знадобиться оригінал довіреності, а вам слід залишити копію для себе.
- Довірена особа юридично зобов'язана діяти в найкращих інтересах довірителя. Інші обов'язки:
 - Довірена особа повинна зберігати свої кошти окремо від коштів довірителя.
 - Довірена особа не має отримувати вигоду від будь-якої операції, у якій вона діє як довірена особа довірителя.
 - Довірена особа не має права видавати або передавати собі грошові кошти чи майно довірителя, якщо це не передбачено конкретно в довіреності.
 - Довірена особа повинна вести чіткий облік своєї діяльності як довіреної особи на підставі довіреності.

Який строк дії довіреності і чи можна її змінити?

Ви можете зустріти термін «безстрокова» довіреність. Більшість довіреностей є «безстроковими», тобто вони залишаються чинними навіть після того, як довіритель втратить дієздатність — тобто стане нездатним діяти від свого імені. Саме тому безстрокова довіреність може бути особливо важливою для тих, кому загрожує депортація. У більшості штатів для набуття чинності довіреність має містити застереження про її безстроковий характер; однак у значній меншості штатів, якщо в довіреності це питання не згадується, вона вважатиметься безстроковою. Наприклад, California, New York, Arizona та Florida входять до більшості штатів, які вимагають чіткого зазначення строку дії, тоді як Nevada, Colorado, Pennsylvania та New Mexico належать до меншості.

Довіреність, як правило, діє до її письмового скасування або до смерті довірителя (а у випадку довіреності, що не є безстроковою, — до втрати довірителем дієздатності). За певних обставин дія довіреності може припинитися раніше. Наприклад, у деяких штатах довіреність, у якій дружина або чоловік довірителя призначені довіреними особами, може втратити чинність у разі розлучення подружжя.

Довіритель також може вказати в довіреності, що її дія припиняється в певну дату або після настання певної події. Довіреність із визначеним строком дії може вважатися більш надійною, ніж довіреність без такого терміну. Однак якщо ви вирішите встановити строк дії довіреності, вам слід обов'язково надати довірений особі достатньо часу, щоб вона встигла виконати всі необхідні дії.

З іншого боку, одним із недоліків довіреності без зазначеного строку дії є те, що її може бути складно анулювати. Ви можете анулювати довіреність, підписавши окремий документ, у якому зазначається, що довіреність анульовано, надіславши копію цього документа довірений особі та всім особам (наприклад, банку), які мали з нею справу, а також фізично забравши оригінал довіреності та всі копії, які були передані будь-кому. Незважаючи на всі ваші зусилля, повідомити всіх про те, що довіреність анульовано, може бути складно, а це може призвести до небажаних наслідків. Наприклад, якщо вашу нерухомість продадуть після анулювання довіреності, але ані покупець, ані його кредитор не знали про це анулювання, повернути нерухомість буде складно.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Ви можете змінити довіреність (наприклад, щоб доручити довіренті нове завдання або скасувати одне з її завдань), анулювавши попередню довіреність і оформивши нову. Це можна зробити за допомогою одного документа, за умови, що в новій довіреності зазначено, що всі попередні довіреності втрачають чинність. Багато законодавчо встановлених форм довіреності вже містять такі формулювання. Питання щодо законодавчо встановлених форм довіреності розглядаються більш детально в наступному розділі. Однак із тих самих причин, через які анулювати довіреність складно, змінити довіреність також складно. Важко сказати, чи хтось досі користується оригінальною довіреністю, тому важливо, щоб усі, хто отримав цю довіреність, отримали повідомлення про її ануляцію або про видачу нової довіреності. Крім того, як зазначено в наступному розділі, зміна або ануляція довіреності під час перебування під вартою може бути особливо складним завданням, тому при складанні довіреності важливо враховувати вашу поточну ситуацію та побажання, а також те, як вони можуть змінитися в майбутньому.

Якщо ви хочете внести зміни в довіреність із вашої країни, слід ознайомитися з розділом нижче про складання довіреностей після депортації. Окрім дотримання цих правил, після оформлення нової довіреності вам слід попросити свого представника у Сполучених Штатах зібрати та знищити всі копії оригінальної довіреності, щоб уникнути будь-яких непорозумінь.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Як скласти довіреність?

Для іммігрантів, які не перебувають під вартою

У різних штатах діють різні правила щодо того, як правильно оформити довіреність. Загалом, довіреність завжди потрібно оформляти в письмовій формі, і, залежно від того, де та з якою метою вона використовується, її можуть засвідчувати один або кілька свідків, нотаріально засвідчувати або реєструвати в окружному суді.

У деяких штатах, наприклад штаті New York, існує «законодавчо встановлена», яка є зразком форми довіреності, розробленим відповідно до закону, ухваленого законодавчим органом штату.⁶ У цих формах часто містяться вказівки щодо того, які саме дії необхідно виконати, щоб довіреність набула чинності. Довіреності, оформлені за законодавчо встановленою формою, зазвичай широко визнаються та приймаються банками та іншими установами на території штату.

Якщо у вас є певні банківські рахунки (або інші рахунки), до яких ви хочете надати доступ довірній особі, вам слід пошукати інформацію в Інтернеті або звернутися до відповідної установи, щоб з'ясувати, чи є в неї спеціальна форма довіреності для клієнтів. Хоча банки та інші установи повинні визнавати інші дійсні форми довіреності, найпростіший спосіб переконатися, що установа визнає довіреність, — це скористатися тими конкретними формами, які вона рекомендує.

Як зазначалося вище, якщо у вас є майно в кількох штатах, доцільно оформити окремі довіреності відповідно до законодавства кожного з цих штатів. Однак якщо вам загрожує депортація, у вас може не вистачити часу чи ресурсів для оформлення дійсних довіреностей для кількох штатів. За таких обставин вам, можливо, варто скласти довіреність, яка відповідатиме найсуворішим вимогам, що висуваються до довіреностей у Сполучених Штатах. Для цього необхідні ваш підпис і дата, підписи двох свідків, підпис нотаріуса та підтвердження довірної особи (осіб).

Якщо це спеціальні довіреності, документ має бути якомога детальнішим. Наприклад, у довіреності слід указати всі відповідні номери банківських рахунків, якими може розпоряджатися довірена особа, а також назви банків і адреси їхніх місцевих відділень у Сполучених Штатах. Якщо довіреність надає довірній особі повноваження на продаж будинку або автомобіля, об'єкт, що продається, слід детально описати, указавши будь-які ідентифікаційні ознаки або номери, як-от

⁶ Законодавчо встановлені форми довіреності для декількох штатів можна знайти в кінці цього розділу. Ці форми дійсні станом на березень 2025 року. У наступні роки шукайте в Інтернеті термін «законодавчо встановлена форма довіреності» та назву відповідного штату.

серійні та реєстраційні номери. Інші важливі для вас умови, такі як мінімальна ціна продажу, також необхідно вказати.

Примітка. Особи, які бажають скористатися довіреністю для здійснення операцій з нерухомістю, майже завжди повинні «зареєструвати» або «подати» довіреність до місцевого секретаріату чи земельного кадастру, а також ознайомитися з місцевими вимогами.

Для іммігрантів, які перебувають під вартою

Ви можете скласти довіреність, перебуваючи під вартою, хоча може бути складно забезпечити належне засвідчення та нотаріальне засвідчення цих документів. Якщо вас затримали, рекомендується звернутися до адвоката, який допоможе вам у цій ситуації, бажано до того, хто добре знає правила роботи слідчого ізолятора, у якому ви перебуваєте (наприклад, години відвідування, правила щодо телефонних дзвінків і надсилання листів, а також інші деталі щодо укомплектування персоналом та організації роботи слідчого ізолятора). Якщо допомога адвоката недоступна, один із варіантів — найняти нотаріуса, який погодиться приїхати до місця утримання під вартою. Таких нотаріусів зазвичай можна знайти в Інтернеті за запитом «нотаріус» і «в'язниця» або «утримання під вартою». Під час прийомних годин нотаріус, довірені особи та будь-які свідки можуть допомогти вам у заповненні форм довіреності.

Для депортованих іммігрантів Процедура оформлення «апостилю»

Також можна скласти або змінити дійсну довіреність після депортації. Найпростіший спосіб зробити це — скласти довіреність самостійно або за допомогою нотаріуса (або аналогічного посадовця у вашій країні), завірити її в нотаріуса, а потім оформити «апостиль».

«Апостиль» — це спосіб засвідчення автентичності або легалізації документів, щоб вони були дійсними в іншій країні. Цей процес визнається всіма країнами, зокрема США, які підписали Гаазьку конвенцію, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів від 1961 року («Конвенція»). Отже, документ, наприклад довіреність, який було належним чином завірено апостилем у Мексиці, буде визнано в Сполучених Штатах. Щоб отримати апостиль на документ, його потрібно передати на підпис одній із уповноважених осіб у вашій країні. За посиланням нижче наведено інформацію про те, де можна знайти цих осіб у різних країнах:

<https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/authorities1/?cid=41>

Зразки бланків апостилю кількома мовами доступні в Інтернеті за посиланням:

<https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=3198&dtid=28>

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Якщо довіреність і будь-які супровідні документи, включно з апостилом, складені не англійською мовою, рекомендується додати їх переклад англійською мовою. Якщо це можливо, переклад має бути завірений як достовірний і правильний. Зазвичай це можна зробити, попросивши перекладача підписати заяву про те, що він вважає переклад точним і повним, а потім завірити цю заяву в нотаріуса. Ця підписана, нотаріально завірена заява, яку іноді називають «Сертифікат точності» (Certificate of Accuracy), має бути додана до довіреності й перекладу.

Якщо вас депортують у країну, яка не є учасницею Конвенції, наприклад у Китай,⁷ Ямайку, Канаду, В'єтнам або більшість країн Близького Сходу, вам слід звернутися за консультацією до місцевих юристів або до місцевого посольства чи консульства США щодо того, як правильно засвідчити нотаріально завірених на місці довіреності, щоб вони мали юридичну силу в США.

⁷ Хоча Китай не є учасником Конвенції, вона все ж застосовується в спеціальних адміністративних районах Гонконгу та Макао.

Контрольний список: Довіреності

- Подумайте, чи хочете ви, щоб довіреність була **«генеральною»** чи **«спеціальною»/«обмеженою»**. Ви можете видати генеральну довіреність одній довірєній особі, який може вести всі ваші справи, але, можливо, ви захочете видати окремі довіреності різним людям для різних цілей. Наприклад, ви можете надати довіреність тітці на ухвалення рішень щодо ваших дітей, а брату — окрему довіреність на вирішення фінансових питань, таких як управління банківським рахунком або продаж автомобіля.
- Подумайте, чи хочете ви, щоб довіреність набула чинності негайно, чи в якийсь момент у майбутньому («умовна» довіреність).
- Будьте обережні у виборі довірєної особи, особливо якщо вона матиме доступ до вашого банківського рахунку. Ви повинні враховувати такі критерії:
 - ➔ Це має бути особа, яка проживає в тому ж штаті, де використовуватиметься довіреність, оскільки в різних штатах можуть бути різні вимоги до написання дійсної довіреності.
 - ➔ Це має бути людина, якій можна довірити діяти розумно та відповідно до ваших побажань.
 - ➔ Це має бути людина, яка готова витратити час і зусилля, необхідні для керування вашими фінансовими активами.
 - ➔ Це має бути людина, якій комфортно мати справу з банками та іншими фінансовими установами і яка має базове розуміння фінансових питань.
 - ➔ Це має бути особа, яка має необхідні документи для легального перебування в США або не підлягає затриманню чи депортації в найближчому майбутньому, якщо це можливо.
- Складіть список усіх фінансових питань, з якими вам знадобиться допомога довірєної особи.
- Напишіть документ, що підтверджує довіреність. При написанні враховуйте такі аспекти:

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Визначте, як довго має діяти довіреність. У різних штатах діють різні правила щодо строку дії довіреності, якщо це прямо не зазначено в документі, тому вам слід подбати про те, щоб чітко прояснити свої наміри.
- Намагайтеся надати якомога більше деталей про майно. Наприклад, перерахуйте назви банків, номери рахунків, реєстраційні номери автомобілів і місцезнаходження майна.
- Дізнайтеся про юридичні вимоги до довіреності у вашій країні. Якщо ви вже виїхали зі США, довіреність можна оформити з-за кордону, але для цього може знадобитися процес автентифікації, залежно від того, у якій країні вона складається.
- Передайте оригінал довіреності вибраній довіреній особі (можливо, кілька підписаних копій). Зберігайте копію у своїх записах.
- Розішліть довіреність усім третім особам, які, на вашу думку, повинні покладатися на неї. Це необхідно для того, щоб повідомити тих, на кого вплине довіреність. Ведіть список осіб, яким було надіслано довіреність, оскільки про будь-які зміни або ануляцію довіреності необхідно буде повідомити саме їх.
- Попросіть довірену особу вести чіткий облік усіх дій, які вона виконує як ваша довірена особа за довіреністю. Якщо інша особа відмовляється визнати довіреність вашої довіреної особи, зверніться до юриста.
- При внесенні будь-яких змін до довіреності або її ануляції обов'язково скористайтеся рекомендованим листом або іншим способом, що забезпечує підтвердження отримання.

Довіреності за штатами

Штат	Документ
Alabama	Безстрокова довіреність
Alaska	Безстрокова довіреність
Arizona	Довіреність
California	Типова законодавчо встановлена форма довіреності
Colorado	Довіреність
Connecticut	Довіреність
Connecticut	Коротка законодавчо встановлена форма довіреності
Delaware	Безстрокова довіреність
District of Columbia	Законодавчо встановлена форма довіреності
Florida	Безстрокова довіреність
Georgia	Фінансова довіреність
Idaho	Довіреність
Illinois	Коротка законодавчо встановлена форма довіреності на майно
Iowa	Законодавчо встановлена форма довіреності
Kansas	Генеральна безстрокова довіреність
Louisiana	Безстрокова довіреність
Maryland	Законодавчо встановлена форма фінансової довіреності
Maryland	Законодавчо встановлена форма обмеженої довіреності

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Michigan	Безстрокова довіреність на розпорядження фінансами
Minnesota	Коротка законодавчо встановлена форма генеральної довіреності
Montana	Законодавчо встановлена форма довіреності
Nebraska	Довіреність
Nevada	Законодавчо встановлена форма довіреності
New Mexico	Законодавчо встановлена форма довіреності
New York	Коротка законодавчо встановлена форма довіреності
North Carolina	Коротка законодавчо встановлена форма довіреності
North Dakota	Генеральна безстрокова довіреність
Ohio	Законодавчо встановлена форма довіреності
Oklahoma	Законодавчо встановлена форма довіреності
Rhode Island	Коротка законодавчо встановлена форма довіреності
Texas	Законодавчо встановлена форма безстрокової довіреності
Utah	Законодавчо встановлена форма довіреності
Vermont	Генеральна фінансова довіреність
Washington	Безстрокова довіреність
West Virginia	Законодавчо встановлена форма довіреності
West Virginia	Безстрокова довіреність
Wisconsin	Законодавчо встановлена форма довіреності на керування фінансами та майном

10. Нерухомість у власності

У разі загрози депортації, якщо ви володієте нерухомістю, вам необхідно вирішити, що робити з цією нерухомістю та як розпорядитися кредитами, які, можливо, були взяті під заставу цієї нерухомості. У цьому розділі ми розглянемо деякі з варіантів вибору та важливі рішення, які необхідно ухвалити. Передача нерухомого майна — це складний процес.

[Чи володієте ви нерухомістю? ► Чи варто залишати, продавати або дарувати свою нерухомість? ► Що робити, якщо є співвласник? ► Чи є у вас кредит та іпотека \(або іпотечний договір\) на нерухомість? ► Як отримати професійну допомогу в роботі з нерухомістю? ► Як захистити своє майно від зазіхань зловмисників? ► Контрольний список: Нерухомість у власності](#)

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Чи володієте ви нерухомістю?

Це може бути будинок, квартира, офіс або будь-яка інша земля чи будівля, що перебуває у власності.

Чи варто залишати, продавати або дарувати свою нерухомість?

Вам потрібно буде вирішити, що робити з вашою нерухомістю, якщо вас депортують. Ви повинні взяти до уваги такі аспекти:

- (i) що вимагає закон і будь-які кредитні або іпотечні документи (якщо такі є),
- (ii) чи існують податки або інші фінансові питання, пов'язані з майном, і
- (iii) що було б найкращим рішенням для вас і вашої родини.

Збереження нерухомості

Ви можете зберегти право власності на свою нерухомість, навіть якщо вас депортують. Однак, якщо вас депортують, ви повинні домовитися про керування майном і переконатися, що всі кредити, податки та інші витрати, пов'язані з вашим майном, сплачено. Якщо це можливо, варто призначити людину, якій ви довіряєте, щоб вона проживала в нерухомості та здійснювала необхідні платежі за неї. У деяких районах брокер із нерухомості може координувати керування нерухомістю або її оренду. Це також хороший спосіб захистити своє майно від зловмисників.

Якщо є співвласник, вам слід поговорити з ним, перш ніж ухвалювати будь-яке рішення щодо майна. Якщо співвласник не перебуває під загрозою депортації, ви можете доручити йому управляти майном і нести відповідальність за здійснення будь-яких платежів, пов'язаних із майном, під час вашої відсутності.

Продаж або дарування вашого майна

Якщо ви не можете або не хочете зберігати право власності, ви можете продати або подарувати нерухомість співвласнику або іншій особі.

Що стосується цих варіантів, то якщо ви взяли кредит на придбання нерухомості і на об'єкті нерухомості оформлено іпотеку (або іпотечний договір), то щодо будь-яких дій і передачі права власності необхідно консультиватися з кредитором. Практично в усіх випадках кредитор повинен дати згоду на будь-яку передачу прав власності. Див. розділ нижче про кредити та іпотеку.

Продаж або дарування майна чи вашої частки в ньому може тягнути за собою сплату податків, які повинні сплачувати продавці, а також дарувальники та одержувачі дарунків. Слід заздалегідь проконсультуватися з професійним податковим консультантом, щоб знати, який спосіб передачі є більш вигідним для вас і одержувача дарунка.

Обмежена довіреність

У будь-якому разі, якщо час є важливим фактором (а навіть якщо це не так), може виникнути необхідність або бажання скласти обмежену довіреність, яка надає довірній особі (наприклад, співвласнику, адвокату, ріелтору чи іншому представнику) повноваження продати нерухоме майно або іншим чином взаємодіяти з кредиторами та управляти майном. При підготовці довіреності слід проконсультуватися з адвокатом або ріелтором, щоб переконатися, що вона відповідає державним вимогам і обмежується лише повноваженнями, необхідними для передачі нерухомості, роботи з кредиторами та/або управління майном. Див. [Розділ 9 про довіреності](#) для більш детальної інформації.

Що робити, якщо є співвласник?

Якщо у вас є співвласник, добре було б залучити його до ухвалення будь-якого рішення щодо майна та передачі вашої частки. Залежно від того, як здійснюється спільне володіння майном, до способу передачі вашої частки застосовуватимуться різні закони. Щоб переконатися, що будь-яка передача відбувається належним чином, слід проконсультуватися з адвокатом або фахівцем із нерухомості.

Якщо співвласник не перебуває під загрозою депортації, ви можете передати йому всю свою частку у власності або іншим чином надати йому право (за обмеженою довіреністю) діяти від вашого імені щодо власності та будь-яких пов'язаних із нею кредитів.

Чи є у вас кредит та іпотека (або іпотечний договір) на нерухомість?

Якщо ви взяли кредит для придбання нерухомості і на цю нерухомість зареєстровано іпотеку (або іпотечний договір), вам слід проконсультуватися з кредитором, перш ніж передавати свої права власності на цю нерухомість. Майже у всіх ситуаціях кредитор повинен дати згоду або принаймні отримати повідомлення про будь-яку передачу права власності. Див. розділ нижче про кредити та іпотеку.

За будь-яких обставин ви зобов'язані виплатити кредиторі повну суму кредиту.

- Якщо ви залишаєтеся власником нерухомості, ви повинні продовжувати вчасно здійснювати всі регулярні платежі кредиторі.
- Якщо ви продаєте або передаєте майно, вам потрібно буде сплатити кредиторі повну суму кредиту та будь-які інші платежі, передбачені кредитними документами.

Наслідки несплати

Якщо ви не здійсните ці платежі кредиторі, кредит вважатиметься простроченим, і кредитор матиме право вжити заходів щодо вилучення та продажу нерухомості. Це називається «примусовим стягненням боргу». У деяких штатах законодавство може передбачати певні заходи захисту. Адвокат із питань нерухомості або інший фахівець у цій галузі у вашому регіоні має знати чинне законодавство. Якщо ви вважаєте, що є ймовірність того, що ви не зможете погасити кредит, вам слід звернутися за допомогою у вашому штаті, щоб зрозуміти всі ризики.

Примусове стягнення боргу за кредитним договором

Якщо ваше майно коштує менше, ніж виплата за кредитом, і ви не можете здійснювати платежі, ви можете розглянути можливість віддати майно кредиторі. Ви все ще можете бути винні кредиторі решту суми виплати, якщо кредитор не погодиться на інше.

Продаж нерухомості, на яку оформлено кредит

Якщо вартість нерухомості перевищує суму кредиту, ви можете продати її. Потім ви заплатите кредиторі з продажу і залишите собі всі кошти, що залишилися.

Інші особливості роботи з нерухомістю, на яку оформлено кредит

- Несплачені податки на нерухомість необхідно сплатити.
- Якщо є співвласник, він, імовірно, повинен буде дати згоду на будь-які дії, що впливають на кредит та іпотеку.
- Можна надати іншій особі обмежену довіреність, щоб вона могла співпрацювати з кредитором і вживати заходів для запобігання вилученню нерухомості.
- Якщо можливо, поговоріть зі своїм кредитором, щоб спробувати укласти реальний план виплат. Документуйте та зберігайте копії всіх повідомлень між вами та кредитором.
- Повідомляйте кредитора про будь-які зміни у вашій контактній інформації.
- Дізнайтеся свої права. Поговоріть із юристом про те, які права ви маєте за кредитним договором або іпотечними документами.

Як отримати професійну допомогу в роботі з нерухомістю?

Передача нерухомого майна — це складний процес. Цю процедуру може виконати довірена особа, якій ви надасте обмежену довіреність. Вам знадобиться допомога юриста та/або брокера з нерухомості. Не намагайтеся продати нерухомість самостійно, якщо ви не професіонал. Особисті рекомендації завжди є хорошим джерелом для пошуку професіонала. Якщо ви, ваші рідні чи друзі не знаєте нікого, нижче наведено кілька посилань і ресурсів.

- Перегляньте каталог ріелторів-членів Національної асоціації ріелторів (<https://directories.apps.realtor/?type=member>)
- Простий спосіб знайти юриста, що спеціалізується на нерухомості, — це відвідати спеціалізований вебсайт, наприклад <https://www.lawyers.com/>, де розміщено перелік таких юристів. Крім того, ви можете звернутися за рекомендаціями до місцевої колегії адвокатів, страхових компаній, що надають послуги страхування прав власності, іпотечних кредиторів або ескроу-агентів.
- У багатьох регіонах різні організації надають безкоштовні юридичні послуги особам і сім'ям, які відповідають певним вимогам. У New York City: Housing Conservation Coordinators (<https://www.hcc-nyc.org/>); у штаті Texas: <https://txtenants.org/>; у штаті California:

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

<https://www.lawhelpca.org/issues/housing/homeownership>) надають ці послуги. Вам слід зв'язатися з цими або подібними організаціями і запитати, чи можете ви скористатися безкоштовними юридичними послугами, пов'язаними з нерухомістю, і чи обслуговують ці організації іммігрантів. Багато програм допомоги доступні лише громадянам США, але незалежно від вашого правового статусу, ви однаково повинні перевірити, чи маєте ви право на участь у таких програмах.

Як захистити своє майно від зазіхань зловмисників?

Якщо ніхто не проживає у вашій нерухомості, ви повинні вжити заходів, щоб запобігти проникненню на територію сторонніх осіб і небажаних відвідувачів.

- Якщо нерухомість залишається незаселеною, зловмисники можуть стверджувати, що ви відмовилися від неї, і, як наслідок, вони можуть отримати право проживати на вашій території.

Захист від сторонніх осіб

Ви повинні переконатися, що ваше помешкання надійно зачинено. Бажано встановити замки на всіх дверях і розмістити на території знаки «Стороннім вхід заборонено». Можливо, ви також захочете встановити систему безпеки, яка сповістить вас, якщо хтось проникне у вашу власність, поки вас там немає. Якщо це можливо, також було б доцільно призначити людину, якій ви довіряєте, для управління цією нерухомістю або проживання в ній. Також варто поінформувати сусідів, щоб вони стежили за майном.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Контрольний список: Нерухомість у власності

Питання нерухомості, як правило, регулюються законодавством міст, округів і штатів. Якщо можливо, проконсультуйтеся з юристом щодо законів про власність, які впливають на ваше майно, і щодо того, як найкраще діяти у вашому випадку.

- Якщо ви є співвласником нерухомості, розгляньте можливість передати свою частку власності іншому співвласнику нерухомості або надати йому обмежену довіреність на право діяти від вашого імені.
- Якщо нерухомість перебуває в іпотеці або існує іпотечний договір, проконсультуйтеся зі своїм кредитором, перш ніж передавати будь-яку частку у вашій нерухомості.
- Повідомте свого кредитора, якщо ви маєте намір продати або передати будь-яку частку в нерухомому майні.
- Домовтеся зі співвласником нерухомості про утримання майна та сплату будь-яких кредитів, іпотечних платежів або податків на нерухомість під час вашої відсутності.
- Якщо співвласника немає або його неможливо знайти, можна доручити догляд за нерухомістю людині, якій ви довіряєте.
- Подумайте про надання обмеженої довіреності особі, яка залишиться в США, щоб вона могла під час вашої відсутності здійснювати платежі за будь-якими кредитами, іпотекою або податками на нерухомість.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

11. Автомобілі, автокредити й автолізинг

Якщо вас депортують, ви можете продати свій автомобіль, відмовитися від нього або забрати його із собою. Це залежить від того, чи є автомобіль вашою власністю, чи ви берете його в лізинг, або ж автомобіль належить вам, але ви сплачуєте за нього кредит. У цьому розділі розглядаються пропозиції щодо вирішення таких питань:

[Що робити з автомобілем, якщо вас депортують?](#) ► [Що робити, якщо ви власник автомобіля?](#) ► [Що робити, якщо у вас є автокредит?](#) ► [Що робити, якщо ви орендуєте автомобіль?](#) ► [Продаж автомобіля](#) ► [Передача автомобіля кредиторю](#) ► [Страхування та реєстрація](#) ► [Експорт автомобіля](#)
► [Контрольний список: Автомобілі, автокредити й автолізинг](#)

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Що робити з автомобілем, якщо вас депортують?

Це залежить від того, чи ви володієте автомобілем, чи орендуєте його. Якщо у вас є власний автомобіль, це також залежить від того, чи взяли ви кредит на його придбання.

Що робити, якщо ви власник автомобіля?

Якщо ви є власником автомобіля, ви можете продати або експортувати його. Експорт автомобіля може бути складним процесом, тому, можливо, простіше буде продати свій автомобіль у США та придбати новий у країні призначення. Докладнішу інформацію про продаж або експорт автомобіля дивіться нижче.

Що робити, якщо у вас є автокредит?

Якщо у вас є автокредит, вам слід почати з перегляду кредитної документації. Залежно від умов кредиту, ви можете:

- сплатити кредит і вивезти автомобіль;
- продати автомобіль і погасити кредит за рахунок отриманих коштів;
- продати автомобіль тому, хто готовий узяти на себе кредит (кредитор повинен буде схвалити це); або
- передати автомобіль кредитору.

Докладнішу інформацію про продаж або експорт автомобіля дивіться нижче.

Що робити, якщо ви орендуєте автомобіль?

Якщо ви орендуєте автомобіль, вам слід почати з перегляду договору оренди. Залежно від умов договору, ви можете:

- розірвати договір лізингу та погасити заборгованість (і повернути транспортний засіб лізинговій фінансовій компанії);
- передати або продати договір оренди комусь іншому (наприклад, за допомогою онлайн-сервісів або інших послуг);
- продати автомобіль і виплатити лізинг (якщо ваш автомобіль коштує більше, ніж загальна сума викупу за автомобіль і всіх лізингових платежів, що залишилися, ви можете продати свій автомобіль і виплатити лізинг одночасно); або
- викупити автомобіль і виплатити лізинг.

Докладнішу інформацію про зазначені варіанти дивіться нижче.

Розірвання договору лізингу та погашення заборгованості (і повернення транспортного засобу лізинговій фінансовій компанії)

- Зателефонуйте до лізингової компанії, зазначеної у ваших щомісячних рахунках, і дізнайтеся, яку суму потрібно сплатити, щоб повністю погасити заборгованість і розірвати договір лізингу. Також слід дізнатися про загальну суму, якщо ви хочете продати автомобіль і розірвати договір лізингу (див. розділ «Продаж автомобіля» нижче).
- Якщо ви вирішите сплатити штраф за дострокове розірвання договору (не продаючи автомобіль), попросіть зазначити, куди потрібно привезти автомобіль.
- Якщо у вас недостатньо коштів для сплати суми розірвання договору (і жоден із наведених нижче варіантів не є доступним), вам потрібно буде розробити план виплат із лізинговою фінансовою компанією. Переконайтеся, що це зафіксовано в письмовій формі.
- Ви можете домовитися про скасування штрафних санкцій, якщо поясните свою ситуацію лізинговій компанії.

Передача / продаж договору оренди

- Ви не можете передавати права за договором лізингу без дозволу лізингової компанії. Якщо ви знайдете особу, яка бажає взяти на себе ваші зобов'язання за договором оренди, вам необхідно отримати дозвіл від вашої лізингової компанії та співпрацювати безпосередньо з нею.
- Існують сайти, де люди можуть розміщувати оголошення. Ці сайти не регулюються, тому ви повинні бути обережними при використанні.

Викуп автомобіля й виплата лізингу

- Дивіться розділ «Продаж автомобіля» нижче.

Продаж автомобіля й виплата лізингу

- Якщо ви хочете придбати автомобіль і залишити його собі, зателефонуйте до фінансової компанії, зазначеної у ваших щомісячних рахунках, і дізнайтеся, яку суму потрібно сплатити, щоб купити автомобіль і розірвати договір лізингу. Узгоджуйте оплату та передання права власності з фінансовою компанією.
- У цьому випадку вам потрібно буде завершити переоформлення права власності та реєстрацію на ваше ім'я, а також виконати всі вимоги щодо експорту, зазначені в цьому розділі.

Якщо зобов'язання за договором оренди несе інша особа, ви повинні розповісти їй про свою ситуацію. Ця особа має брати участь в ухваленні будь-якого рішення, яке ви ухвалюєте.

Щоб отримати додаткову інформацію про дострокове розірвання договору оренди, перегляньте вебсайти або інші ресурси. Хоча ми не рекомендуємо конкретні компанії, ми вважаємо важливим ознайомити іммігрантів, які, можливо, раніше не здійснювали подібних операцій, із прикладами відповідних послуг. Приклади:

- <http://www.jdpower.com/cars/articles/tips-advice/how-end-your-lease-early>
- <https://www.moneyunder30.com/get-out-of-a-car-lease-early>

Продаж автомобіля

Перш ніж продавати автомобіль, дізнайтеся, скільки він коштує, скориставшись довідником Kelley Blue Book (<http://www.kbb.com>) або іншим джерелом. Якщо ваш автомобіль у лізингу, вам слід зателефонувати у фінансову компанію, зазначену у ваших щомісячних рахунках, і дізнатися, яку суму потрібно сплатити, щоб викупити автомобіль і розірвати договір лізингу. Визначте найнижчу ціну, за яку ви готові продати автомобіль.

Якщо ви ще не виплатили кредит за автомобіль, порівняйте вартість автомобіля із сумою, що залишилася до виплати за кредитом. Якщо вартість вашого автомобіля перевищує суму кредиту і у вас є достатньо коштів для його погашення, ви можете спочатку погасити кредит, а потім продати автомобіль. Якщо у вас недостатньо коштів, щоб погасити кредит на автомобіль до того, як знайдеться покупець, ви можете використати кошти, отримані від покупця, для погашення кредиту, а різницю залишити собі як прибуток. Вам доведеться отримати дозвіл від кредитора (кредиторів) на продаж, щоб передати покупцеві право власності без обтяжень. Якщо вартість автомобіля нижча за суму кредиту, варто розглянути можливість передачі автомобіля кредитору замість його продажу. У цьому випадку ви однаково будете зобов'язані виплатити кредитору залишок суми за кредитом, якщо тільки не домовитесь з ним про інше. Обов'язково отримайте документ, що підтверджує всі операції та будь-які нові угоди, укладені з кредитором.

Ви можете продати автомобіль іншій особі за допомогою оголошень в Інтернеті або в друкованих виданнях, через знайомих або скориставшись іншими доступними послугами. Ви також можете продати автомобіль оригінальному дилеру або іншому сертифікованому дилеру, який займається продажем або лізингом автомобілів такої ж моделі, як у вас. Ви також можете продати свій автомобіль дилеру вживаних автомобілів. У деяких випадках простіше звернутися до досвідченого дилера.

Якщо ви орендуєте автомобіль, найпростіше буде продати його оригінальному дилеру або іншому сертифікованому дилеру, який надає в оренду автомобілі цієї ж марки. Вам слід:

- зателефонувати в лізингову компанію, зазначену у ваших щомісячних рахунках, і дізнатися загальну суму, необхідну для викупу автомобіля та дострокового розірвання договору лізингу («сума викупу/дострокового розірвання договору»);
- особисто приїхати на своєму автомобілі до оригінального дилера, у якого ви взяли автомобіль у лізинг, або до будь-якого іншого сертифікованого дилера, який надає автомобілі цієї ж марки в лізинг;

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

повідомити, що ви хочете розірвати договір лізингу, і запитати, чи готові вони придбати автомобіль за суму, що дорівнює або перевищує суму викупу/дострокового розірвання договору.

- Якщо так, то вони можуть звернутися безпосередньо до лізингової компанії, щоб придбати автомобіль і погасити заборгованість за лізингом.
- Зазвичай це можна зробити протягом 2–3 робочих днів.
- Якщо ціна покупки перевищує суму викупу/дострокового розірвання договору, покупець поверне вам різницю.

Перш ніж дозволити потенційному покупцеві провести тест-драйв автомобіля, переконайтеся, що ваш страховий поліс покриває тест-драйви.

Оформіть умови продажу в письмовій формі та отримайте від покупця оплату готівкою або сертифікованим чеком, щоб мінімізувати ризик шахрайства, перш ніж передавати ключі або оформлювати право власності на покупця.

Подайте необхідні документи для оформлення права власності та нарахування податку з продажу.

Якщо у вас немає часу продати автомобіль до від'їзду, ви можете надати обмежену довіреність надійному другові та попросити його продати автомобіль за вас. Ви повинні будете передати своєму другові підписаний документ на право власності на транспортний засіб, щоб він передав його покупцеві.

Докладнішу інформацію про продаж автомобіля див. на вебсайтах:

- <https://www.kbb.com/car-advice/how-to-sell-a-car-10-steps-for-success>
- <https://www.carfax.com/guides/selling/private-party-sale>
- <https://www.edmunds.com/sell-car/10-steps-to-selling-your-car.html>

Передача автомобіля кредиту

Якщо у вас є автокредит, ви можете повернути автомобіль кредиту (ви зобов'язані компенсувати різницю у вартості, якщо не домовитися з кредитором про інше). Детальні умови дивіться в документах по кредиту. Ви можете домовитися про зменшення штрафних санкцій за прострочення виплат за автокредитом, якщо поясните кредиту свою ситуацію.

Страхування та реєстрація

Якщо ви продаєте або здаєте свій автомобіль, вам потрібно буде скасувати автострахування та реєстрацію, а також здати номерні знаки до Департаменту транспортних засобів. Можливо, вам також доведеться зняти реєстраційну наклейку та талон техогляду з автомобіля.

Експорт автомобіля

Щоб експортувати автомобіль, необхідно відповідати вимогам щодо експорту, що діють у Сполучених Штатах, а також вимогам щодо імпорту, що діють у країні призначення.

Вимоги до експорту в США

Якщо ви хочете експортувати автомобіль, вам доведеться найняти агента в США (експедитора, брокера тощо), який від вашого імені подасть експортну документацію до митної служби США. У цю інформацію входять оригінал свідоцтва про право власності на ваш автомобіль або завірена копія свідоцтва про право власності, а також дві повні копії оригіналу свідоцтва про право власності або завіреної копії. Ваш агент повинен подати цю інформацію щонайменше за три дні до запланованого експорту автомобіля.

Якщо у свідоцтві про реєстрацію вашого автомобіля зазначено, що на нього накладено заставу, вам доведеться підтвердити, що її знято, або надати підписаний і датований документ від заставодержателя (на бланку з його логотипом), у якому зазначено:

- (i) що автомобіль можна експортувати,
- (ii) контактну інформацію заставодержателя, та
- (iii) ідентифікаційний номер транспортного засобу (VIN). Застава — це юридичний документ, який дозволяє кредитору повернути автомобіль у власність, якщо ви не сплачуєте платежі.

Докладнішу інформацію про експорт автомобіля дивіться на вебсайтах або в інших джерелах. Хоча ми не рекомендуємо конкретні компанії або послуги, ми вважаємо важливим ознайомити іммігрантів, які, можливо, раніше не здійснювали подібних операцій, із джерелами інформації. Приклади:

- [Експорт транспортного засобу | Прикордонно-митна служба США \(Customs and Border Protection, CBP\)](#)

Вимоги до імпорту в Мексику

Ввезти автомобіль до Мексики відносно складно. Вимоги залежать від віку вашого автомобіля та ідентифікаційного номера транспортного засобу (VIN). Можна звернутися до мексиканської митної брокерської компанії, щоб вона імпортувала ваш автомобіль за вас.

Докладнішу інформацію про ввезення автомобіля до Мексики можна знайти на вебсайтах або в інших джерелах. Хоча ми не рекомендуємо конкретні компанії або послуги, ми вважаємо важливим ознайомити людей, які, можливо, раніше не здійснювали подібних операцій, із джерелами інформації. Приклади:

- [Як ввезти автомобіль з іноземною реєстрацією в Мексику](#)

Контрольний список: Автомобілі, автокредити й автолізинг

- Укажіть, чи є автомобіль вашою власністю, чи ви користуєтеся ним на умовах лізингу, або ж автомобіль належить вам, але ви сплачуєте за нього кредит.
- Якщо ви є власником автомобіля, ви можете продати його або експортувати. Експорт автомобіля може бути складним процесом, тому, можливо, простіше буде продати автомобіль і придбати новий у країні призначення.
- Якщо ви орендуєте автомобіль, можете розірвати договір і погасити заборгованість, повернути автомобіль лізинговій компанії, переуступити договір оренди іншій особі або продати автомобіль і погасити заборгованість за договором оренди.
- Якщо ви є власником автомобіля, але у вас є кредит на його придбання, ви можете погасити кредит і вивезти автомобіль до країни призначення, здати автомобіль кредитору, продати автомобіль і погасити кредит за рахунок отриманих коштів або продати автомобіль особі, яка готова взяти на себе кредитні зобов'язання (проте кредитор повинен дати на це згоду).
- Якщо ви продаєте або здаєте свій автомобіль, вам потрібно буде скасувати автострахування та реєстрацію, а також здати номерні знаки до Департаменту транспортних засобів.
- Незалежно від того, чи ви є власником автомобіля, чи орендуєте його, проконсультуйтеся з вашим оригінальним дилером або іншим сертифікованим автодилером, щоб дізнатися, що вони можуть зробити.

12. Припинення договору оренди житла

Депортація може викликати багато занепокоєнь щодо проживання та оренди житла. У цьому розділі викладено основні аспекти, на які слід звернути увагу у вашому договорі оренди житла, якщо вам загрожує депортація.

Найголовніше — це добре ознайомитися з умовами договору оренди житла та поговорити з орендодавцем.

[Що таке договір оренди житла](#) ➤ [Розірвання договору оренди житла](#) ➤

[Право на вхід](#) ➤ [Продовження договору оренди](#) ➤ [Контрольний список:](#)

Оренда житла

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Що таке договір оренди житла

Найважливішим етапом у процесі переходу на інший договір оренди житла або розірвання чинного договору є розуміння умов і положень договору оренди. Для запобігання неприємностям краще заздалегідь ознайомитися з умовами оренди та договорами, перш ніж вас затримують або депортують.

Якщо договір оренди укладено в письмовій формі, то умови договору регулюють питання розірвання договору та повернення особистого майна, що перебуває в орендованому приміщенні.

Якщо договір оренди не укладено в письмовій формі, то відносини між орендодавцем і орендарем регулюються законодавством штату, округу та міста.

Якщо ваш договір оренди не укладено в письмовій формі, ви можете проконсультуватися з юристом. Існує багато організацій, які надають юридичні консультації орендарям та орендодавцям. Наприклад, ви можете:

- звернутися до місцевих юридичних факультетів і поцікавитися, чи проводять вони безкоштовні консультації з питань житла; або
- звернутися до таких організацій, як Housing Rights Center або Legal Aid Society, і запитати, де можна отримати безкоштовну юридичну консультацію.

Пам'ятайте, навіть якщо ці організації не можуть допомогти вам самі, вони можуть указати вам правильний напрямок. Вам не потрібно намагатися зрозуміти все самостійно!

Розірвання договору оренди житла

Якщо ви живете самостійно або якщо всі мешканці вашої квартири збираються виселитися, вам, імовірно, доведеться розірвати договір оренди. Порядок розірвання договору оренди регулюється умовами вашого письмового договору або місцевим законодавством. У більшості договорів оренди вимагається, щоб ви повідомили орендодавця щонайменше за 30 днів про те, що розриваєте договір оренди. Таке повідомлення, швидше за все, потрібно буде подати в письмовій формі. Залежно від умов вашого договору, вам може знадобитися повідомити орендодавця заздалегідь за певний строк.

Якщо строк оренди ще не закінчився, вам, можливо, доведеться самостійно знайти нового орендаря або сплатити суму, що залишилася за оренду.

Переконайтеся, що ви обговорили свою ситуацію з орендодавцем якомога раніше.

Зверніть увагу, що якщо орендар не надішле орендодавцю належного повідомлення про розірвання договору оренди та/або відмовиться сплатити орендну плату у встановлений термін, орендодавець може вжити таких заходів:

1. вимагати сплати від будь-якого орендаря, який підписав договір, співпідписантів або поручителів за договором оренди;
2. розпочати процедуру виселення, подавши до відповідного місцевого суду заяву про стягнення заборгованості та виселення, що включатиме вручення орендарям повідомлення про судові засідання та відповідні судові процедури;
3. провести виселення орендаря; та
4. отримати рішення суду проти орендаря (та будь-якого поручителя, який не здійснює належних платежів) щодо простроченої орендної плати та зобов'язань, що може негативно вплинути на кредитну історію та звітність орендаря, співпідписанта й поручителя.

Якщо ви не зможете особисто домовитися з орендодавцем про розірвання або перегляд умов договору оренди, доручіть це зробити від вашого імені надійному юридичному представнику.

Право на вхід

Залежно від обставин і процесу розірвання договору оренди, у вас може бути право пізніше зайти до помешкання, щоб забрати свої речі або пошту. Якщо ви подаєте повідомлення про розірвання договору оренди, вам слід спланувати вивезення всіх речей до останнього дня, який покривається орендною платою. Якщо вам загрожує виселення через несплату орендної плати, пам'ятайте, що в письмових повідомленнях від орендодавця або суду можуть бути вказані конкретні строки. Обов'язково уважно ознайомтеся з такими документами та повідомленнями і зверніться за юридичною допомогою, якщо це необхідно.

Якщо ви не вивезете свої особисті речі протягом обґрунтованого часу, ви можете бути зобов'язані відшкодувати орендодавцю витрати, пов'язані зі зберіганням або утилізацією цього майна. Не варто розраховувати на те, що вам дозволять увійти в помешкання після закінчення строку дії договору оренди.

По можливості намагайтеся укласти всі угоди з орендодавцем у письмовій формі.

Щоб уникнути ускладнень у майбутньому, вам слід подбати про безпеку ваших особистих речей. Наприклад, ви можете домовитися про те, щоб довірена особа мала ключі, щоб хтось міг забрати особисте майно протягом прийнятного часу, якщо вас затримують або депортують. Якнайшвидше подайте у поштовому відділенні заяву про зміну адреси, щоб вам пересилали пошту — не розраховуйте на те, що орендодавець зберігатиме чи пересилатиме вашу пошту за вас.

Продовження договору оренди

Можливо, ви захочете продовжити оренду житла, особливо якщо в ньому проживають члени вашої родини або друзі, які залишилися в США. У цьому випадку є кілька варіантів.

- **Ви можете продовжити початковий договір оренди.** Часто для цього потрібна згода орендодавця, оскільки ви більше не займатимете приміщення.
- **Ви можете розірвати договір оренди,** а мешканці, що залишаються, можуть укласти новий договір оренди з дозволу орендодавця.
- **Ви можете передати право оренди або здати приміщення в суборенду.** Майте на увазі, що зазвичай у разі суборенди особа, яка спочатку уклала договір оренди безпосередньо з орендодавцем, однаково несе остаточну відповідальність за здійснення платежів. Крім того, суборенда забороняється багатьма законами та письмовими договорами оренди і може призвести до виселення суборендодавця.
- **Завчасне планування.** Якщо ви не зможете особисто домовитися з орендодавцем про розірвання або перегляд умов договору оренди, доручіть це зробити від вашого імені надійному юридичному представнику.

У всіх сценаріях продовження договору оренди ключовим моментом є відкрита й чесна комунікація з орендодавцем.

Контрольний список: Оренда житла

- З'ясуйте, чи є у вас письмовий договір оренди. Якщо так, то ваш договір оренди регулюється цим документом. Якщо ні, ваш договір оренди регулюється місцевим законодавством.
- Узгодьте свої подальші плани щодо договору оренди з усіма співпідписантами та поручителями за договором, оскільки кожна з цих сторін несе зобов'язання за договором, а також з усіма іншими особами, які проживають в орендованому приміщенні.
- Якщо ви не зможете особисто домовитися з орендодавцем про розірвання або перегляд умов договору оренди, доручіть це зробити від вашого імені надійному юридичному представнику.
- Якщо ви бажаєте розірвати договір оренди, з'ясуйте, за скільки часу ви зобов'язані попередити орендодавця, чи доведеться вам сплатити залишок орендної плати за договором, а також скільки часу у вас буде на те, щоб забрати особисті речі з орендованого приміщення.
- Якщо вам потрібна юридична консультація, зверніться до місцевих організацій і юридичних факультетів.
- Домовтеся з надійною людиною, щоб вона мала ключі, — так ви будете впевнені, що хтось зможе забрати ваше особисте майно, якщо вас затримують або депортують. Пам'ятайте, що ви маєте право ввійти до свого житла й забрати свої речі протягом розумного строку, найімовірніше, трьох днів або менше, після того як договір оренди буде розірвано. Якщо ви не вивезете майно в обґрунтовані строки, ви можете бути зобов'язані відшкодувати орендодавцю витрати, пов'язані зі зберіганням або утилізацією майна.
- Якщо у вас є друзі або члени сім'ї, які бажають продовжити оренду, у вас є три варіанти:
 - продовжити початковий договір оренди за згодою орендодавця;

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- розірвати початковий договір оренди та укласти новий за згодою орендодавця; або
- «передати» договір оренди шляхом укладення угоди про переуступку або суборенду з вашого боку. Перевірте умови вашого договору оренди щодо суборенди та переуступки.
- Оновіть вашу поштову адресу в US Postal Service.
 - Див. <https://moversguide.usps.com>
- Зверніться до постачальників послуг, щоб оновити вашу поштову адресу, а також до комунальних служб, щоб припинити всі відповідні комунальні послуги, якщо вони більше не потрібні в орендованому приміщенні.

13. Поводження з цінними речами

У цьому розділі описано, як діяти у випадках, пов'язаних із вашим цінним особистим майном, у разі затримання або депортації, зокрема щодо можливої конфіскації чи знищення майна, варіантів розпорядження майном, яке залишається у вашому володінні, факторів, які слід враховувати при виборі подальших дій, а також щодо того, як заздалегідь спланувати свої дії.

Цей розділ призначений для іммігрантів, які готуються до виїзду, але містить корисну інформацію також для іммігрантів, які перебувають під вартою або під наглядом. У ньому розглядаються такі питання:

Що таке цінне особисте майно? ► Які види цінного особистого майна є у вас? ► Завчасне планування — які є варіанти? ► Інші фактори, які слід враховувати ► Що станеться з вашим майном, якщо вас затримають? ► Як уникнути втрат або зменшити ризик їх виникнення ► Як повернути свої речі або майно? ► Контрольний список: Поводження з цінними речами

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідуціарні відносини.

Що таке цінне особисте майно?

Будь-які ваші речі, що мають грошову цінність або втрата яких вас засмутить, можна вважати цінним особистим майном, і їх слід оцінювати відповідно до вимог цього розділу.

Які види цінного особистого майна є у вас?

Якщо у вас є будь-які цінні речі, важливо вирішити, що з ними робити у випадку, якщо вас затримують або депортують. Першим кроком у цьому процесі є визначення того, яке цінне особисте майно є у вас або у вашої родини.

Поширені види цінного особистого майна

- Електроніка, машини та прилади.
- Прикраси та одяг.
- Меблі та твори мистецтва.
- Документи, що посвідчують особу (посвідчення водія, посвідчення особи, паспорт, свідоцтво про народження).
- Родинні реліквії, фотографії та речі, що мають для нас особливу цінність.

Майте на увазі, що кожен вид майна відрізняється від інших, тому фактори, які слід враховувати, і стратегія поводження з цінними речами також можуть відрізнятися.

Завчасне планування — які є варіанти?

Визначивши, яке цінне особисте майно у вас є, розробіть план дій на випадок затримання або депортації. Загалом, у вас є чотири основні варіанти:

- (1) продати майно;
- (2) передати майно іншій особі, тимчасово або назавжди як подарунок;
- (3) відправити майно на батьківщину; або
- (4) зберігати майно в США: у сховищі або в банківському сейфі. Майте на увазі, що залежно від типу та розміру майна, один або кілька з цих варіантів можуть бути недоступними.

Продаж

1. Визначте ціну

Якщо ви вирішили продати майно, спершу вам слід визначити відповідну ціну на нього. Якщо ви знаєте початкову ціну майна, ви можете використовувати її як відправну точку й зробити знижку на будь-яку шкоду, заподіяну майну, або на час, що минув. В іншому випадку, якщо у вас є доступ до Інтернету, вам слід пошукати подібні об'єкти (наприклад, на вебсайтах із продажу вживаних речей, таких як ebay.com, craigslist.com, Facebook Marketplace або інших подібних комерційних сайтах; наведені компанії вказано лише як приклади, і це не реклама) для того, щоб визначити, яку ціну встановити.

2. Визначте, як ви продаватимете майно

Далі вам слід продати майно за допомогою будь-якого з доступних способів.

Приклади:

- угода про продаж, укладена в приватному порядку;
- через інтернет-сайт із продажу вживаних речей або аукціонний сайт; або
- надійному покупцеві чи посереднику, що займається вживаними товарами (наприклад, ломбарду чи комісійному магазину).

Після завершення угоди слід зафіксувати її умови. Простий документ, що містить наведену нижче інформацію, стане в пригоді в разі виникнення суперечок щодо угоди в майбутньому:

- (1) опис товару;
- (2) дата;
- (3) узгоджена ціна;
- (4) П.І.Б. друківаними літерами та підписи покупця й продавця; і
- (5) коротка заява про те, що покупець мав можливість оглянути майно та задоволений його станом і/або про те, що нерухомість продається «як є» без жодних гарантій із боку продавця.

3. Подумайте, як приймати оплату

Форма оплати є ще одним важливим фактором. Щоб захиститися від шахрайства, не приймайте особисті чеки. Особисті чеки можуть бути виписані з банківського

рахунку, на якому недостатньо коштів для покриття суми чека. Найкраще отримувати оплату готівкою, завіреним банком чеком або грошовим переказом. Додатки для електронних платежів (такі як Venmo та Zelle) також часто є швидким і безпечним способом отримання платежів, однак вам слід з'ясувати, чи матимете ви постійний доступ до цього додатка за межами США, а також переконатися, що у вас буде доступ до фінансової інфраструктури, необхідної для конвертації цифрового грошового платежу у валюту, яку можна використовувати або переказати на банківський рахунок, до якого ви зможете й надалі мати доступ.

Передавання

Якщо ви хочете передати майно іншій особі, у вас є два варіанти — ви можете передати майно іншій особі на постійній основі як подарунок або тимчасово з розрахунком на те, що його буде повернуто на вимогу в майбутньому.

Якщо ви маєте намір передати майно своїй неповнолітній дитині, рекомендуємо розглянути можливість передачі майна іншій дорослій особі або оформлення офіційної передачі відповідно до певних законодавчих актів, які дозволяють зберігати активи та майно на ім'я дорослого опікуна в інтересах неповнолітньої особи. Детальніше це питання розглядається в Розділі 2 «Майно та пільги неповнолітніх дітей».

У разі тимчасової передачі найкраще скласти документ, що відображає домовленість між сторонами (про передачу лише фізичного володіння, а не права власності, і лише на тимчасовій основі), підписаний і датований усіма учасниками.

Зберігання

Дрібні речі, як-от ювелірні прикраси, посвідчення особи та документи, краще зберігати в банківському сейфі в надійному банку. Вартість оренди сейфа залежить від його розміру, а оплата за оренду такого місця здійснюється щорічно. Для великих речей, таких як меблі, твори мистецтва або техніка, слід подумати про придбання складського приміщення.

Такі варіанти зберігання є найдоцільнішими для іммігрантів, які планують повернутися до США або в яких є члени сім'ї чи родичі, які незабаром скористаються цими речами. З огляду на пов'язані з цим витрати, не має сенсу зберігати речі протягом тривалого часу. Крім того, перш ніж зберігати цінні речі в банківському сейфі або складському приміщенні, вам слід переконатися, що ви розумієте умови договору, зокрема щодо строку дії, вартості, способу та періодичності оплати, можливості уповноважити третю особу забрати речі від вашого імені, а також наслідків несплати за договором або невилучення речей

після закінчення строку дії договору. Докладніше див. [Розділ 4 «Керування банківським рахунком, доступ до нього та його закриття»](#).

Доручення

Ви можете доручити особі, яка має «обмежену» або «спеціальну» довіреність, виконати будь-яку з описаних вище дій. Див. [Розділ 9 про довіреності](#) для більш детальної інформації.

Інші фактори, які слід враховувати

Рішення про те, як розпорядитися цінним особистим майном у разі затримання або депортації, неможливо ухвалити без ретельного аналізу ваших особистих обставин. Нижче наведено перелік питань, які вам слід урахувати.

Цінність і вартість

Вам слід зважити вартість товару порівняно з витратами на доставку або зберігання. Наприклад, було б економічно не вигідно зберігати або пересилати великий предмет малої вартості, оскільки вартість зберігання або пересилання залежить від розміру та ваги предмета.

Доступність

Варто відправляти лише ті речі, яких немає у вашій країні, замість того, щоб платити додаткові кошти за доставку речей, які ви зможете придбати знову у себе вдома після депортації. Аналогічно, якщо товар широко доступний у США, може бути доцільніше продати його там, а потім купити у вашій країні, ніж нести проміжні витрати на зберігання.

Фінансові питання

Якщо ви все ще маєте заборгованість за предмет, вам слід переглянути всі документи та кредитний договір, пов'язані з цією позикою, щоб переконатися, що ви розумієте наслідки несплати, а також свої можливості щодо продажу цього предмета або розірвання угоди про фінансування.

Можливо, доведеться погасити залишок заборгованості за майно до його продажу, або виникнуть вимоги щодо повернення майна кредиту. Якщо у вас виникнуть запитання, ви можете звернутися до компанії, яка надала фінансування.

Податкові міркування

Існує ймовірність, що продаж, купівля або передача предмета особистого майна може тягнути за собою податкові зобов'язання або надавати податкові пільги. Якщо йдеться про предмет високої вартості, рекомендуємо звернутися за консультацією до фахівця з податкових питань.

Наслідки для інших

Ухвалюючи рішення про продаж, зберігання, передачу або відправку майна, слід враховувати, як це вплине на інших осіб, які користуються цим предметом. Наприклад, якщо в будинку проживає родич або особа, яка перебуває на утриманні, і користується меблями чи побутовою технікою, найекономічніше та найшвидше буде передати ці речі їм, а не продавати майно та купувати нове.

Крім того, вам слід зважити, чи може невплата заборгованості за особисте майно завдати шкоди членам сім'ї, які залишаються в США. Для того щоб зрозуміти наслідки такого роду, слід ретельно ознайомитися з умовами кредитних документів та угод, а також проконсультуватися з кредиторами чи орендодавцями.

Наслідки для імміграційного статусу

Якщо процедура депортації вже розпочалася або передбачається, вам слід подумати про те, як ваше розпорядження майном вплине на хід цієї процедури. Аналогічно, якщо ви плануєте повернутися до США, це є аргументом на користь суворого дотримання всіх правил і чесної поведінки під час угоди з продажу.

Що станеться з вашим майном, якщо вас затримують?

У разі затримання існує ризик конфіскації або знищення особистого майна. Часто трапляється, що в затриманих людей речі губляться, псуються або їх крадуть.

Навіть у тому випадку, якщо особисті речі зберігаються відповідно до встановлених процедур, відповідні державні органи (зокрема U.S. Customs and Border Protection (CBP), U.S. Immigration and Customs Enforcement (ICE), U.S. Marshals Service і Bureau of Prisons) дотримуються різних правил щодо того, які особисті речі можуть передаватися затриманій особі під час її перебування під вартою та як довго ці речі зберігатимуться.⁸ Крім того, іммігрантів часто переводять з однієї установи до іншої, що збільшує ймовірність втрати або знищення речей.⁹

Якщо ви маєте при собі готівку на момент затримання, її буде вилучено. Часто гроші зрештою повертаються в непридатній для вас формі: або у вигляді чеків чи грошових переказів, які неможливо перевести в готівку у вашій країні, або у вигляді передплачених дебетових карток, які може бути складно, незрозуміло, дорого або взагалі неможливо активувати.

Як уникнути втрат або зменшити ризик їх виникнення

Найкращий спосіб уникнути цього ризику — знати свої права та заздалегідь усе спланувати.

Не носіть із собою великі суми готівки

Окрім очевидного ризику втрати коштів, якщо вас депортують із сумою готівки, що перевищує \$10 000, ви зобов'язані подати до Прикордонно-митної служби США (CBP) форму FinCEN 105.¹⁰ Якщо не повідомити про наявність готівки, це може призвести до притягнення до цивільної, а то й кримінальної відповідальності, а також до конфіскації грошових коштів у розмірі, який визначають співробітники CBP

⁸ Див. Директиву U.S. Customs and Border Protection: Поводження з особистим майном затриманих у місцях короткострокового тримання, його зберігання, передача та/або повернення (2024) за посиланням: https://www.cbp.gov/sites/default/files/2024-08/cbp_directive_no_5240-010.pdf; особисте майно ув'язнених, стаття 28 Зводу федеральних законів США (Code of Federal Regulations, CFR), частина 553, підрозділ В за посиланням: <https://www.ecfr.gov/current/title-28/part-553/subpart-B>; національні стандарти Прикордонно-митної служби США щодо транспортування, супроводу, затримання та обшуку за посиланням: <https://www.cbp.gov/sites/default/files/assets/documents/2020-Feb/cbp-teds-policy-october2015.pdf>; додатково див.: <https://www.americanimmigrationcouncil.org/research/deported-no-posessions>

⁹ Доступно за адресою: https://www.vice.com/en_us/article/what-happens-to-your-stuff-when-you-get-deported

¹⁰ Доступно за адресою: https://www.fincen.gov/sites/default/files/shared/fin105_cmir.pdf

або ICE. Крім того, імміграційним службам та центрам тимчасового утримання, що перебувають у підпорядкуванні ICE, доручено встановити обмеження щодо того, чи може кожен затриманий мати при собі готівку під час перебування під вартою, і якщо так, то в якій кількості. Будь-яке вилучення готівки в затриманій особі має відбуватися в присутності затриманої особи та щонайменше двох офіцерів і супроводжуватись описом та квитанцією. Слід вимагати видачі квитанції, у якій зазначаються всі кошти, вилучені під час перебування під вартою, а також вимагати повернення всіх вилучених коштів, зазначених у квитанції, після звільнення.¹¹

Заздалегідь подбайте про зберігання цінних речей

Переконайтеся, що ви знаєте, де перебувають усі ваші цінні речі, і ведіть список цінних речей і майна, які у вас є (у безпечному місці, на телефоні або комп'ютері). Варто передати копію цього списку надійному другу чи члену сім'ї, або ж особі, яка має довіреність. «Спеціальна» або «обмежена» довіреність дозволить довірній особі вчиняти конкретні дії, перелічені в документі; наприклад, продати ваш диван або відправити коробку з коштовностями в іншу країну.

Якщо ви орендуєте будинок або квартиру, ознайомтеся з умовами договору оренди, щоб дізнатися, які дії може вжити орендодавець у разі, якщо в помешканні залишено особисте майно. Найкраще домовитися про те, щоб довірена особа мала ключі, щоб у разі вашого затримання або депортації хтось міг забрати ваше особисте майно протягом прийняттого часу.

Можливо, доцільно зберігати дрібні цінні речі в одному або двох місцях у будинку, щоб у разі затримання чи депортації до них могли легко отримати доступ особи, які займаються оформленням особистого майна.

Дізнайтеся свої права

Речі, що ви маєте при собі

Після затримання іммігранти, як правило, мають 30 днів для того, щоб забрати свої цінності з Прикордонно-митної служби. Угода між США та Мексикою передбачає, що слід вжити «всіх можливих заходів» для повернення майна його власнику після звільнення. Незважаючи на прогалини в процедурі та виконанні, знання правил дасть вам змогу ефективніше відстоювати свої інтереси.

¹¹ Див. чинні Національні стандарти ICE щодо утримання під вартою на основі результатів діяльності (2011 р.) стосовно грошових коштів та особистого майна за посиланням: <https://www.ice.gov/doclib/detention-standards/2011/2-5.pdf>; Див. чинні Національні стандарти утримання під вартою (National Detention Standards, NDS) ICE для неспеціалізованих установ (2019 р.) щодо грошових коштів та особистого майна за посиланням: https://www.ice.gov/doclib/dro/detention-standards/pdf/funds_and_personal_property.pdf; Див. чинні Стандарти проживання сімей ICE (2020 р.) щодо грошових коштів та особистого майна за посиланням: https://www.ice.gov/doclib/frs/2020/2.3_FundsPersonalProperty.pdf

Майно у вашому домі

Як правило, орендарі не втрачають своє майно через те, що не вивезли його після закінчення строку оренди. Орендарі мають право ввійти в приміщення й забрати свої речі протягом розумного строку після припинення оренди. Найчастіше орендарі не втрачають права на своє майно, навіть якщо вони не вивозять його з приміщення протягом розумного строку після припинення оренди; проте в деяких регіонах вважається, що орендарі можуть утратити право на повернення свого майна, якщо не заберуть його протягом розумного строку.

Як повернути свої речі або майно?

Переконайтеся, що ви знаєте, як можна повернути свої цінні речі у разі їх конфіскації; так ви зможете ухвалити зважене рішення, якщо опинитеся в несподіваній ситуації.

Пошта

Якщо у вас є така можливість, ви можете відправити певні особисті речі, конфісковані під час узяття під варту, родичам, друзям або адвокатам, які зможуть зберігати їх у безпечному місці. Однак майте на увазі, що вам загрожує депортація без цих речей, а це може стати проблемою, коли йдеться про документи, що посвідчують особу, та гроші.

Вивезення

У разі депортації СВР не висилатиме ваше особисте майно, що залишилося, нікуди. Речі, що залишилися, може забрати тільки власник або особа, яка має довіреність.¹² Доцільно заздалегідь призначити особу з довіреністю.

Якщо ви не можете домовитися про вивезення майна, є певні організації, які пропонують допомогу в певних частинах країни. No More Deaths — одна з таких організацій.¹³

¹²Доступно за адресою: https://www.vice.com/en_us/article/what-happens-to-your-stuff-when-you-get-deported

¹³Доступно за адресою: <https://nomoredeaths.org/en/>

Клопотання

Подайте клопотання до Прикордонно-митної служби, щоб повернути своє майно. Згідно з останніми змінами, клопотання необхідно подавати до Прикордонно-митної (СВР) навіть у тому випадку, якщо конфіскацію було здійснено митними службовцями або співробітниками ICE.¹⁴

Теоретично можливо повернути особисте майно та всі або майже всі кошти, вилучені державою. Для успішного розгляду клопотання надзвичайно важливо довести, що кошти або майно не використовувалися і не були отримані в результаті вчинення злочину, а також що їх конфіскація порушуватиме положення про надмірні штрафи, передбачене 8-ю поправкою до Конституції США.¹⁵ Проконсультуйтеся з юристом щодо вашого клопотання.

¹⁴Доступно за адресою: <https://ilw.com/articles/2010,0706-DuPont.shtm>

¹⁵Доступно за адресою: <https://constitution.congress.gov/constitution/amendment-8>

Контрольний список: Поводження з цінними речами

- З'ясуйте, які типи цінних речей ви маєте вдома, в автомобілі та при собі. Сюди можуть входити: електроніка, ювелірні вироби, меблі, твори мистецтва, одяг, техніка, побутова техніка, документи, що посвідчують особу (посвідчення водія, посвідчення особи, паспорт, свідоцтво про народження), родинні реліквії, фотографії або речі, що мають сентиментальну цінність.
- Усвідомте, що ваше майно можуть відібрати й знищити.
 - Щоб мінімізувати цей ризик, заздалегідь домовтеся про поведження з цінними речами.
 - Дізнайтеся свої права щодо майна та готівки при собі, якщо вас затримали.
 - Якщо у вас забрали речі або готівку, ви можете подати клопотання про їх повернення, звернувшись до Прикордонно-митної служби.
- Не носіть із собою багато готівки.
 - Якщо ви плануєте вивезти зі США більше \$10 000, ви зобов'язані повідомити про це.
 - Якщо ви не подасте відповідну декларацію, це може призвести до цивільної або кримінальної відповідальності, або у вас можуть конфіскувати ці кошти.
- Визначте, як поводитися з вашими цінними речами, якщо вас затримують або депортують.
 - Розгляньте такі шляхи: відправка цінностей на батьківщину; продаж цінностей; передача цінностей (у подарунок або на тимчасовій основі); зберігання цінностей (у банківському сейфі або сховищі, залежно від розміру).
 - Ознайомтеся з основним порядком дій для кожного варіанта, зокрема з можливими наслідками та подальшими кроками, які можуть знадобитися.
 - Повідомте свою сім'ю або членів домогосподарства про ваш план. Надайте чіткі письмові інструкції.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Подумайте про те, щоб призначити особу з обмеженою довіреністю для реалізації вашого плану.
- Визначте плюси та мінуси кожного варіанта, а також те, як ваш вибір вплине на вас і вашу сім'ю.
 - Фактори, на які слід звернути увагу: співвідношення вартості майна та витрат на його зберігання; наявність цього майна у вашій країні; залежність від цього майна інших осіб, які залишаються в США; сентиментальна цінність майна; оподаткування при передачі або продажу; наявність заборгованості за це майно, зокрема за кредитними або іншими договорами; чи плануєте ви повернутися до США в разі депортації.
 - Поговоріть про це зі своїми рідними і, якщо можливо, зі своїм адвокатом.
 - Найкраща стратегія залежатиме від типу предмета, а також від ваших особистих обставин.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

14. Перевезення грошей через кордон

Перевезення через кордон готівки або речей, схожих на готівку (наприклад, чеків, грошових переказів тощо), пов'язане як із юридичними, так і з практичними питаннями. У цьому розділі обговорюються ці проблеми, які стосуються всіх людей, що виїжджають зі Сполучених Штатів, як у контексті депортації, так і в інших випадках. У цьому розділі ви знайдете відповіді на такі питання:

Які юридичні зобов'язання ви маєте, вивозячи зі США готівку або її еквівалент? ► Які практичні питання слід враховувати, якщо вам загрожує депортація?

► Як знайти й отримати своє незатребуване майно?

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Які юридичні зобов'язання ви маєте, вивозячи зі США готівку або її еквівалент?

Кількість готівки, яку ви можете вивезти з країни, не обмежена. Однак якщо ви одночасно перевозите через кордон суму, що перевищує \$10 000, у вигляді (i) готівки, (ii) дорожніх чеків, (iii) чеків, виписаних не на конкретну особу, або (iv) грошових переказів, ви повинні заповнити форму під назвою «Звіт про міжнародне перевезення валюти або грошових інструментів» (Report of International Transportation of Currency or Monetary Instruments) або форму FinCEN 105. Цю форму можна отримати у співробітника митної служби в пункті виїзду зі США або завантажити в Інтернеті за посиланням [Форма FinCEN 105 | Валюта або грошові інструменти \(Currency or Monetary Instruments, CMIR\), U.S. Customs and Border Protection](#). Якщо ви не подасте цю декларацію, грошові кошти може бути конфісковано.

Вам не потрібно повідомляти про чеки або грошові перекази, виписані на ваше ім'я, якщо вони не мають індосаменту або не містять жодних обмежувальних відміток. Хоча повідомляти про такі чеки не обов'язково, вам слід все ж таки це зробити, щоб уникнути затримок під час перетину кордону.

Чи потрібно платити за заповнення цієї форми?

Ні, подача форми FinCen 105 безкоштовна. Бланк можна отримати безкоштовно у співробітників митниці або на вебсайті митниці.

Чи стягується мито або податок із задекларованих коштів?

Ні. Митна служба не стягує податки з готівки або еквівалентів готівки, які необхідно задекларувати у формі FinCEN 105.

Що може статися, якщо не задекларувати або неправильно задекларувати готівку чи кошти?

Якщо ви не декларуєте суми, що перевищують \$10 000, то митниця може конфіскувати ці гроші. Якщо гроші конфіскує митниця, існує ризик, що їх вам не повернуть. У деяких випадках, особливо якщо це пов'язано зі злочинною діяльністю, за нерозкриття інформації про ці кошти можливе притягнення до кримінальної відповідальності.

Які практичні питання слід враховувати, якщо вам загрожує депортація?

Існують ризики, пов'язані з перевезенням великих сум готівки або її еквівалентів через кордон або, загалом, під час виїзду з країни. Готівку та чеки, як правило, неможливо повернути у разі їх втрати або крадіжки під час подорожі.

Якщо вам загрожує депортація, ви повинні добре подумати, чи готові ви піти на такий ризик. Можуть бути й інші варіанти вивезення готівкових коштів зі Сполучених Штатів після депортації.

Для іммігрантів, які проходять підготовку та перебувають під наглядом

Іммігранти, які проходять підготовку та перебувають під наглядом і мають можливість особисто звернутися до банку, можуть замовити банківську тратту, виписану на ім'я «одержувача». Це трохи безпечніше, ніж готівка, тому що вексель можна анулювати в разі втрати або крадіжки. Однак загублений або викрадений вексель необхідно анулювати до того, як його знайде та обміняє на готівку інша особа, а швидко анулювати вексель може бути складно, якщо вас уже депортували, через робочі години, різницю в часі та інші логістичні перешкоди. Крім того, деякі банки стягують комісію за видачу й ануляцію банківської тратти, а банки у вашій країні можуть стягувати комісію за переведення тратти в готівку.

Для іммігрантів, які перебувають під вартою

Якщо вас затримали і не збираються звільнити до депортації, вам, можливо, не вдасться особисто відвідати банк. Однак ви можете вжити певних заходів, щоб у вас були гроші, коли ви прибудете до своєї країни.

Зняття готівки під час перебування під вартою

Якщо ви перебуваєте під вартою і маєте готівку на банківському рахунку, ви можете зняти її різними способами. Один із варіантів — дати свою банківську картку довірений особі або члену сім'ї і попросити його/її зняти готівку. Пізніше ця людина може надіслати вам гроші через Western Union (або іншу подібну службу), коли прибудете до своєї країни. Див. [Розділ 15 про грошові перекази](#), щоб дізнатися більше. Майте на увазі, що особа, яка знімає гроші, повинна знати ваш PIN-код, щоб отримати готівку, і матиме доступ до всіх ваших грошей.

Інший варіант — надіслати саму банківську картку поштою надійному другу або члену сім'ї у вашій країні. Після прибуття ви зможете отримати картку і зняти готівку.

По-третє, якщо у вас є можливість оформити довіреність, ваша довірена особа може схвалити банківську тратту або банківський переказ грошей на ваш рахунок у вашій країні (за умови, що у вас є банківський рахунок у вашій країні), або, як альтернатива, ця особа може надіслати чек або грошовий переказ безпосередньо вам у вашу країну.

Зняття готівки за межами США

Як зазначалося вище, доступ до банківського рахунку в США можна отримати в багатьох іноземних країнах через банкомати. Наскільки цей спосіб отримання готівки є зручним та надійним, залежить від ваших індивідуальних обставин, зокрема від того, чи доступні банкомати та якою мірою. Зверніть увагу, що цей варіант також передбачає необхідність збереження банківського рахунку в США після депортації. Разом із тим у певних ситуаціях цей варіант може бути найкращим.

Як знайти й отримати своє незатребуване майно?

Можливо, на рахунку, який ніхто не затребував, є майно, про яке ви навіть не знаєте. Ці кошти можуть походити з різних джерел, і дуже часто люди навіть не знають про їх існування. Ви можете повернути собі це майно, звернувшись до відділу незатребуваного майна у вашому штаті, або перейшовши за посиланням <https://www.usa.gov/unclaimed-money> або <https://www.unclaimed.org/> (за підтримки National Association of Unclaimed Property Administrators), щоб дізнатися, як виконати загальний пошук, який охоплює кілька юрисдикцій.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

15. Права споживачів у сфері грошових переказів

Закон США про захист прав споживачів захищає осіб, які надсилають грошові перекази зі Сполучених Штатів одержувачам в іншій країні. У цьому розділі обговорюються деталі та застосування цих засобів захисту. Тут ви знайдете відповіді на такі питання:

- [Які грошові перекази захищаються? ► Який захист застосовується до грошових переказів? ► Що робити, якщо ви хочете скасувати грошовий переказ? ► Що робити, якщо виникла проблема з грошовим переказом? ► На що ще слід звернути увагу при відправленні грошового переказу?](#)

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Які грошові перекази захищаються?

Грошовий переказ — це гроші, надіслані фізичною особою в США одержувачам за кордоном.

Фізична особа, яка надсилає грошовий переказ на суму \$15 або більше, перебуває під захистом певних федеральних вимог щодо розкриття інформації, які поширюються на більшість підприємств, що надають послуги грошових переказів.

Не всі підприємства, які надають послуги грошових переказів, підпадають під дію закону. Лише компанії, які здійснюють понад 500 грошових переказів на рік («постачальники послуг грошових переказів»), зобов'язані дотримуватися вимог закону. Постачальники послуг грошових переказів — це зазвичай компанії, що здійснюють грошові перекази (наприклад, Western Union), банки та кредитні спілки, а також багато інших видів компаній, що надають фінансові послуги.

Постачальники послуг грошових переказів, які здійснюють перекази від імені клієнтів, повинні підлягати регулюванню, незалежно від того, чи є вони банківськими організаціями, чи небанківськими підприємствами, що мають державні ліцензії як «оператори грошових переказів». Зараз майже всі штати видають ліцензії небанківським операторам грошових переказів і здійснюють їх регулювання. Задля власної безпеки для грошових переказів слід користуватися послугами лише зареєстрованих банків або ліцензованих компаній, що надають такі послуги. У будь-якому разі вам слід переглянути інформацію про постачальника послуг грошових переказів, перш ніж надсилати гроші через нього.

Який захист застосовується до грошових переказів?

Згідно з федеральним законодавством, постачальники послуг грошових переказів зобов'язані надавати чітку та зрозумілу письмову інформацію щодо певних даних, пов'язаних із вашим грошовим переказом.

Перш ніж ви заплатите за відправлення переказу, постачальник послуг грошових переказів повинен розкрити вам таку інформацію:

- Дійсний обмінний курс;
- Будь-які збори та податки, які стягує з вас постачальник послуг грошових переказів;

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Будь-які комісії, що стягуються третіми сторонами, залученими до процесу переказу, зокрема агентами постачальника послуг грошових переказів або іншими компаніями, залученими до процесу переказу;
- Загальна сума грошей, яку має бути доставлено (без урахування закордонних податків і певних комісій, що стягуються з одержувача грошового переказу); та
- Заява про те, що можуть застосовуватися додаткові іноземні податки та збори.

Постачальники послуг грошових переказів також повинні надавати таку інформацію після того, як ви заплатите за відправлення переказу:

- Дата, коли гроші будуть доступні одержувачу;
- Інструкції про ваше право скасувати переказ;
- Що робити, якщо виникла помилка з вашим переказом; і
- Як подати скаргу на грошовий переказ.

У деяких випадках постачальник послуг грошових переказів може надавати вищезазначену інформацію в одному зведеному повідомленні. У такому разі вам мають надати всю необхідну інформацію до того, як ви дасте згоду на переказ, а постачальник послуг грошових переказів також повинен надати вам підтвердження про те, що платіж надійшов одержувачу, якому ви надсилаєте гроші.

Ця інформація має надаватися принаймні англійською мовою. Однак федеральне законодавство також вимагає, щоб постачальник послуг грошових переказів використовував вашу мову на квитанціях і в інших повідомленнях, якщо він використовує вашу мову у своїх рекламних, торгових або маркетингових матеріалах у тому місці, де ви здійснили переказ, або якщо переказ було здійснено вашою мовою.

Що робити, якщо ви хочете скасувати грошовий переказ?

Після оплати грошового переказу у вас є 30 хвилин, щоб безкоштовно скасувати операцію, за умови, що у вашому запиті міститься достатньо інформації, щоб постачальник послуг грошових переказів міг ідентифікувати операцію, яку ви хочете скасувати, і за умови, що особа, якій ви надіслали гроші, ще не отримала їх.

Після надходження запиту на скасування переказу постачальник послуг грошових переказів має три робочі дні на те, щоб повернути вам кошти, а також будь-які комісії чи податки, якщо це дозволено законом.

Що робити, якщо виникла проблема з грошовим переказом?

Федеральні правила також захищають вас у разі, якщо постачальник послуг грошових переказів припуститься помилки. До прикладів помилок належать: переказ неправильної суми, несвоєчасне перерахування коштів або перерахування їх не тій особі, а також повна відсутність перерахування коштів.

Якщо ви вважаєте, що під час переказу коштів сталася помилка, вам слід негайно зв'язатися з постачальником послуг грошових переказів. У вас є 180 днів із дати, коли гроші мали надійти особі, якій ви їх переказали, щоб повідомити постачальника послуг про помилку. Постачальник послуг грошових переказів має 90 днів із дати подання вашої заяви, щоб розглянути ваше звернення та встановити, чи дійсно сталася помилка. Якщо постачальник послуг грошових переказів проведе розслідування та встановить, що помилки не було, він зобов'язаний пояснити вам чому.

Якщо постачальник послуг грошових переказів визначить, що дійсно сталася певна помилка, він зобов'язаний або повернути вам гроші, або повторно надіслати грошовий переказ. Якщо ви не отримаєте задовільної відповіді від постачальника послуг, ви можете подати скаргу до Бюро фінансового захисту споживачів США (Consumer Financial Protection Bureau, CFPB). Скарги можна подавати онлайн за адресою: <https://www.consumerfinance.gov/complaint/>.

На що ще слід звернути увагу при відправленні грошового переказу?

Переконайтеся, що вам відомо про поширені види шахрайства

Фішингові атаки Шахраї видають себе за законні компанії або державні органи та просять вас переказати їм гроші.

Неправдиві запити про екстрену допомогу Шахраї можуть представлятися членами вашої родини і просити про термінову допомогу.

CFPB надає ресурси, які допоможуть вам виявити поширені види шахрайства й уникнути їх, за посиланням <https://www.consumerfinance.gov/consumer-tools/fraud/>.

Мінімізація комісій і витрат

Порівняйте постачальників послуг і перегляньте офіційні ресурси Курси обміну валют можуть відрізнятися в різних постачальників, але існують інструменти, які допоможуть вам зрозуміти, чи вигідна вам ця пропозиція. Наприклад, онлайн-інструменти для порівняння, такі як <https://www.remitfinder.com/>, надають інформацію про комісії та курси різних сервісів, перш ніж ви вирішите, яким постачальником послуг грошових переказів скористатися. Перш ніж погоджуватися на суму, вам також слід ознайомитися з офіційними матеріалами, опублікованими державою, до якої ви надсилаєте гроші. Наприклад, El Banco de México публікує ресурс, де можна знайти середні курси валют від постачальників валюти на будь-який момент часу: <https://www.banxico.org.mx/tipcamb/main.do?page=tip&idioma=en>.

Уникайте прихованих витрат Перед відправленням переказу з'ясуйте в постачальника послуг грошових переказів, чи не стягується додаткова комісія, наприклад, за отримання готівки. (Хоча про це слід повідомляти заздалегідь.)

Додаткові поради щодо безпечного та усвідомленого використання

Перевірте дані одержувача Помилки в іменах одержувачів або номерах рахунків можуть призвести до затримки або скасування переказу.

Ознайомтеся з правилами повернення коштів Перед тим, як надсилати гроші, запитайте про будь-які інші варіанти повернення коштів, окрім тих, що передбачені федеральним законодавством.

16. Стягнення невиключеної заробітної плати

Іммігранти в США, як із дозволом на роботу, так і без нього, мають законне право на оплату понаднормової праці та мінімальну заробітну плату. Незважаючи на ці права, іммігранти, які працюють у Сполучених Штатах, часто змушені стикатися з порушеннями трудового законодавства з боку роботодавців. У разі загрози депортації вам, можливо, доведеться вжити заходів для повернення своєї останньої заробітної плати. Часто достатньо просто надіслати роботодавцю оновлену адресу, щоб розв'язати цю проблему, але іноді може знадобитися вжити додаткових заходів для захисту своїх прав на отримання останньої зарплати. Цей розділ містить конкретні поради щодо отримання остаточного розрахунку під час і після депортації. У цьому розділі ви знайдете відповіді на такі питання:

Які у вас є права на оплату виконаної роботи? ▶ Протягом якого строку роботодавець зобов'язаний виплатити останню заробітну плату?
▶ Як отримати останню заробітну плату, якщо вас затримали або депортували? ▶ Що робити, якщо роботодавець не виплачує останню заробітну плату? ▶ Що робити, якщо крім виплати останньої заробітної плати є й інші проблеми з оплатою праці? ▶ Зразок листа: Визначення способу отримання останньої заробітної плати ▶ Зразок листа: Лист-вимога про виплату заборгованості по заробітній платі

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Які у вас є права на оплату виконаної роботи?

Як найманий працівник у Сполучених Штатах, ви маєте право на оплату за виконану роботу незалежно від вашого правового статусу. Роботодавець не може відмовити у виплаті заробітної плати за виконану роботу лише тому, що працівник не має дозволу на працевлаштування або номера соціального страхування.

Ви також маєте право на оплату за виконану роботу незалежно від того, чи підписали ви трудовий договір із роботодавцем, оскільки такі права передбачені федеральним законодавством і законодавством штату про оплату праці та робочий час. Якщо ви уклали трудовий договір зі своїм роботодавцем, у ньому може визначатися розмір заробітної плати, на яку ви маєте право.

Протягом якого строку роботодавець зобов'язаний виплатити останню заробітну плату?

Час, протягом якого роботодавець повинен виплатити останню заробітну плату, визначається законодавством штату і відрізняється в різних штатах. Тривалість цього періоду також залежить від того, чи працівника звільняють (звільняють з роботи або скорочують), чи він залишає роботу з іншої причини (наприклад, звільняється за власним бажанням, його затримують або депортують). Якщо працівника звільняють, більшість штатів вимагають від роботодавця виплатити останню зарплату негайно або протягом кількох днів після звільнення. У штаті Texas, наприклад, роботодавець повинен розрахуватися зі звільненим працівником на шостий день після звільнення. У штаті California від роботодавця вимагається розрахуватися зі звільненим працівником одразу після звільнення. У штаті New York вимагається, щоб звільнений працівник отримав зарплату в найближчий регулярний день виплати.

Якщо працівник звільняється з іншої причини, наприклад, через його затримання або депортацію, більшість штатів, зокрема Texas і New York, вимагають від роботодавця виплатити останню зарплату в найближчий запланований день виплати. У штаті California роботодавець зобов'язаний виплатити заробітну плату протягом 72 годин у цій ситуації, якщо працівник не повідомив про свій намір звільнитися за 72 години; у такому разі працівник має право на отримання заробітної плати на момент звільнення. Закони штатів New York і California також спеціально передбачають, що на вимогу працівника така заробітна плата виплачується поштою на вказану ним адресу.

Перелік законів штатів щодо останньої заробітної плати можна знайти за адресою: <http://smallbusiness.findlaw.com/employment-law-and-human-resources/final-paycheck-laws-by-state.html>. Перевіряйте будь-яку інформацію, розміщену в Інтернеті, і консультуйтеся з місцевими юристами з будь-яких юридичних питань.

Як отримати останню заробітну плату, якщо вас затримали або депортували?

Якщо у вас налаштовано пряме зарахування коштів, усі виплати мають здійснюватись у звичайному режимі, оскільки затримання або депортація не вплинуть на процес прямого зарахування коштів.

Якщо у вас не налагоджено пряме зарахування коштів на рахунок, зазвичай для отримання останньої зарплати достатньо просто повідомити роботодавця про зміну адреси. Окрім того, що ви можете попросити надіслати останню зарплату на нову адресу, у разі затримання або депортації ви можете попросити роботодавця надіслати останню зарплату іншій особі на ваш вибір. Таке доручення необхідно оформити у письмовій формі. Зразок листа наведено в кінці цього розділу.

Якщо вас затримали або депортували, і ви не можете зв'язатися з роботодавцем особисто, ви можете попросити свою контактну особу в екстрених ситуаціях зв'язатися з роботодавцем, щоб повідомити інформацію про затримання і запросити деталі щодо останньої заробітної плати. Працівник, який припускає можливість його затримання, може заздалегідь повідомити про це роботодавця й уповноважити одну або кількох довірених осіб вести від його імені листування, пов'язане з роботою.

Що робити, якщо роботодавець не виплачує останню заробітну плату?

Якщо роботодавець не виплачує останню заробітну плату, ви можете надіслати йому листа з вимогою про виплату. Зразок листа наведено в кінці цього розділу.

На додаток до листа з вимогою, ви можете подати скаргу в U.S. Department of Labor, якщо ваша робота пов'язана з міжштатною торгівлею (а це стосується більшості видів роботи). Скарги слід подавати до найближчого окружного відділення Відділу з питань оплати праці та робочого часу США (U.S. Wage and Hour Division) в Department of Labor. Перелік окружних відділень Відділу з питань оплати праці та

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

робочого часу доступний на вебсайті Міністерства праці за адресою <http://www.dol.gov/dol/location.htm>. Також можна зателефонувати на гарячу лінію Відділу з питань оплати праці та робочого часу за номером 1-866-487-9243.

Ви також можете подати скаргу до органів влади вашого штату. Перелік державних органів із питань праці доступний на вебсайті Міністерства праці за адресою https://www.dol.gov/whd/contacts/state_of.htm. Розслідування, що проводяться державними органами з питань праці, часто супроводжуються значними затримками.

Консульство Мексики (Consulado de Mexico) в тому регіоні США, де ви працювали або проживали, також може надати вам допомогу.

Багато некомерційних організацій надають підтримку працівникам-іммігрантам.

Доступні ресурси:

- Національний центр імміграційного права (National Immigration Law Center): <https://www.nilc.org>
- Національний проєкт із питань трудового права (National Employment Law Project): <http://www.nelp.org>
- Центр справедливого правосуддя (Equal Justice Center): <http://www.equaljusticecenter.org>
- Юридична допомога Texas RioGrande: <http://www.trla.org>

Для депортованих іммігрантів у Мексиці

Депортовані іммігранти з Мексики можуть отримати допомогу у випадках порушення трудового законодавства від організацій Centro de los Derechos del Migrante (<http://www.cdmigrante.org>; безкоштовний номер у США: 1-855-234-9699 або безкоштовний номер у Мексиці: 01-800-590-1773) та Justice in Motion (<https://www.justiceinmotion.org>).

Що робити, якщо крім виплати останньої заробітної плати є й інші проблеми з оплатою праці?

Багато іммігрантів стикаються з порушеннями своїх трудових прав, а не лише з невивплатою останньої заробітної плати. До скарги, поданої до U.S. Department of Labor або державних органів влади, також можуть входити скарги щодо інших порушень трудового законодавства, зокрема щодо неоплачених понаднормових годин, неправомірного використання системи компенсацій працівникам і порушень вимог щодо мінімальної заробітної плати.

Багато організацій, перелічених вище в розділі «Що робити, якщо роботодавець не виплачує останню заробітну плату?», також можуть допомогти у вирішенні інших питань, пов'язаних із порушеннями трудового законодавства.

Примітка. Роботодавець не має права переслідувати працівника-іммігранта за те, що він вимагає дотримання своїх прав.

Переслідування виникає, коли роботодавець звільняє працівника або вживає будь-яких інших негативних заходів щодо нього за участь у діяльності, що підлягає захисту, зокрема:

- з'ясування інформації про заробітну плату, робочий час або інші права;
- відстоювання своїх прав як працівника;
- подання скарги щодо своїх трудових прав;
- за співпрацю в розслідуванні, яке проводить Відділ із питань оплати праці та робочого часу США в Department of Labor.

Ваш роботодавець не може звільнити вас із роботи або вжити інших несприятливих заходів проти вас за реалізацію ваших прав. Якщо роботодавець переслідує вас, ви можете подати скаргу до Відділу з питань оплати праці та робочого часу США в Department of Labor. Скарги слід подавати до найближчого окружного відділення Відділу з питань оплати праці та робочого часу США в Department of Labor. Перелік окружних відділень Відділу з питань оплати праці та робочого часу доступний на вебсайті Міністерства праці за адресою <http://www.dol.gov/dol/location.htm>. Також можна зателефонувати на гарячу лінію Відділу з питань оплати праці та робочого часу за номером 1-866-487-9243.

Зразок листа: Визначення способу отримання останньої заробітної плати

Примітка. Цей зразок листа відповідає законам штату Texas. Ознайомтеся із законами вашого штату, щоб з'ясувати, чи зобов'язаний ваш роботодавець виплачувати заробітну плату працівникам у спосіб, зазначений у цьому листі.

[Назва компанії роботодавця
Адреса компанії роботодавця
Місто, штат, поштовий індекс]

[Дата]

Шановний(-на) [роботодавець],

Прошу перерахувати всю заборговану мені заробітну плату на таку адресу:

[П.І.Б. працівника]
На адресу [П.І.Б. родича або друга]
Адреса
Місто, штат, поштовий індекс]

--АБО--

Цим я доручаю [П.І.Б. родича або друга] отримати всю заборговану мені заробітну плату. Прошу передати мою заробітну плату [особі, яку я вказую] особисто на моєму звичайному місці роботи в робочий час, не пізніше наступного запланованого дня виплати заробітної плати.

Також нагадую, що в разі звільнення або припинення трудових відносин з іншої причини працівник має право на справедливу заробітну плату за виконану роботу, а роботодавець зобов'язаний виплатити останню заробітну плату не пізніше, ніж це передбачено чинним законодавством штату.¹⁶

Дякуємо за вашу допомогу.

З повагою,

[Підпис
П.І.Б. працівника]

¹⁶ У більшості штатів роботодавець зобов'язаний виплачувати останню зарплату в найближчий запланований день виплати зарплати. Ознайомтеся із законодавством вашого штату, щоб з'ясувати, які права ви маєте у вашій конкретній ситуації. Перелік законів штатів щодо останньої заробітної плати можна знайти за адресою <http://smallbusiness.findlaw.com/employment-employer/employment-employer-ending/employment-employer-ending-paycheck-final.html>. Перевіряйте будь-яку інформацію, розміщену в Інтернеті, і консультируйтесь з місцевими юристами з будь-яких юридичних питань.

Зразок листа: Лист-вимога про виплату заборгованості по заробітній платі

[Назва компанії роботодавця
Адреса компанії роботодавця
Місто, штат, поштовий індекс]

[Дата]

Шановний(-на) [роботодавець],

Мене звати [П.І.Б. співробітника], і я працював(-ла) у вашій компанії приблизно з [дата] по [дата]. Мені заборгували [сума в \$] за [вид робіт, наприклад: садівництво, благоустрій території, перевезення], які я виконав(-ла) для вас за адресою [адреса] з [дата] по [дата]. Оскільки ви не оплатили виконану мною для вас роботу, ви порушили умови договору та, можливо, порушили федеральні закони та закони штату про мінімальну заробітну плату.

Я вважаю за краще вирішити цю суперечку шляхом дружніх переговорів. Щоб негайно вирішити це питання, надішліть чек або грошовий переказ на суму [сума в \$], виписаний на ім'я [П.І.Б. співробітника], за адресою: [адреса співробітника]. Якщо у вас виникли запитання або ви бажаєте обговорити це рішення, прошу негайно зв'язатися зі мною: [номер телефону та/або електронна адреса].

Якщо сума в розмірі [сума в \$] за виконану мною роботу не буде сплачена в повному обсязі до [дата], може бути подано адміністративну скаргу та/або позов до суду, і ви можете бути зобов'язані відшкодувати додаткові збитки, передбачені законом, а також судові витрати.

Також нагадую, що переслідування мене за відстоювання своїх прав є порушенням закону, і будь-які такі дії можуть бути підставою для стягнення додаткової компенсації.

З повагою,
[Підпис
П.І.Б. працівника]

17. Соціальне забезпечення

Примітка. Цей розділ не поширюється на іммігрантів без документів.

Іммігрантам, які не є громадянами США — як тим, хто готується до імміграції, так і тим, хто перебуває під наглядом у зв'язку з добровільним виїздом, — слід ужити певних заходів, щоб визначити, чи мають вони право на отримання виплат системи соціального забезпечення США. Цей розділ стосується лише невеликої групи іммігрантів: або застрахованих працівників, або осіб, які перебувають на їхньому утриманні, або членів сімей застрахованих працівників, які пережили їх. У ньому розглядаються як юридичні, так і практичні аспекти. «Застраховані працівники» — це будь-які іммігранти, які мають номер соціального страхування (Social Security Number, SSN) і сплачують внески до фонду соціального страхування, працюючи на роботодавців у США або їхні закордонні філії за певних обставин. У цьому розділі ви знайдете відповіді на такі питання:

Поняття соціального забезпечення — основні визначення ► **Які іммігранти мають право на отримання виплат соціального забезпечення?** ► **Що робити, якщо ви вже отримуєте виплати соціального забезпечення?** ► **Чи мають право на соціальне забезпечення іммігранти, яким загрожує депортація?** ► **Мої виплати соціального забезпечення було призупинено, оскільки я перебуваю під вартою. Що мені робити?** ► **Що станеться з виплатами соціального забезпечення, якщо вас депортують?**

► **Що станеться з виплатами соціального забезпечення, якщо застрахованого працівника депортують, а ви залишаєтесь в США?** ► **Що повинні зробити іммігранти, які готуються до виїзду та перебувають під наглядом, перед тим, як покинути США?** ► **Контрольний список: Соціальне забезпечення**

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Поняття соціального забезпечення — основні визначення

«Виплати утриманцям і вдовам/вдівцям» передбачають: (i) страхові виплати для дружини/чоловіка; (ii) страхові виплати для дитини; (iii) страхові виплати для вдови/вдівця; (iv) страхові виплати для матері та батька; (v) страхові виплати для батьків; та (vi) одноразові виплати у разі смерті.

«Застраховані працівники» — це будь-які іммігранти, які мають номер соціального страхування (SSN) і сплачують внески до фонду соціального страхування, працюючи на роботодавців у США або їхні закордонні філії за певних обставин. Нелегальні іммігранти не підпадають під цю категорію.

«Іммігранти, які готуються до імміграції» — це іммігранти, які перебувають у процесі імміграції до США та отримання законного імміграційного статусу.

«Пенсійні виплати» — це виплати з пенсійного страхування.

«Виплати соціального забезпечення» — це такі види виплат соціального забезпечення США: Пенсійні виплати, виплати утриманцям та вдовам/вдівцям, виплати по інвалідності в межах соціального забезпечення (Social Security Disability, SSD) («виплати SSD») або виплати з програми додаткового соціального забезпечення (Supplemental Security Income, SSI) («виплати SSI»).

«SSA» — це абревіатура від «Social Security Administration» (Управління соціального забезпечення).

«Виплати SSD» — це виплати соціального забезпечення у зв'язку з інвалідністю. Програма соціального забезпечення у зв'язку з інвалідністю призначена для надання допомоги людям, які не можуть працювати через стан здоров'я, що, як очікується, триватиме щонайменше 1 рік або призведе до смерті.

«Виплати SSI» — це виплати за програмою додаткового соціального забезпечення. Федеральна програма додаткового доходу, призначена для надання допомоги літнім людям, незрячим і особам з інвалідністю, які мають незначний дохід або взагалі не мають його. Утриманці ніколи не можуть отримувати допомогу за програмою додаткового соціального забезпечення.

«SSN» — це абревіатура від Social Security Number (номер соціального страхування).

«Іммігранти, що перебувають під наглядом» — це іммігранти, які очікують на судові засідання або остаточне рішення про депортацію. Їх не тримають під вартою, їм дозволено вільно пересуватися, жити й працювати в США за певних умов.

«Добровільний виїзд» — це можливість, яку може надати Department of Homeland Security або суддя імміграційного суду іммігрантам, яким загрожує депортація (часто під час процедури виселення) і які відповідають таким вимогам:

- (i) перебування в США протягом щонайменше 1 року безпосередньо перед датою вручення повістки про виклик до суду;*
- (ii) особа, яка протягом щонайменше 5 років, що передують поданню заяви про добровільний виїзд, мала бездоганну репутацію;*
- (iii) особа, якій не висунуто звинувачення у вчиненні тяжкого злочину; та*
- (iv) особа, яку не можна депортувати з міркувань громадської або національної безпеки. Іммігранти, які отримали дозвіл на добровільний виїзд, не вважаються «депортованими» або «виселеними» і можуть отримувати пенсійні виплати та виплати SSD після повернення до Мексики.*

«Добровільне повернення» — це вид виїзду, який здійснюється виключно на кордоні і може бути дозволений лише співробітниками U.S. Customs and Border Protection шляхом заповнення форми I-826. Ця процедура є менш офіційною, ніж добровільний виїзд, і застосовується у випадках, коли особу затримують на кордоні та пропонують їй «повернути назад» без проведення слухання.

Які особи, що не є громадянами США, мають право на отримання виплат соціального забезпечення?

Примітка. Іммігранти без документів не мають права на отримання виплат соціального забезпечення ні безпосередньо як працівники, ні як утриманці чи вдови/вдівці. Наведена нижче інформація стосується лише іммігрантів, які перебувають у США на законних підставах.

Застраховані працівники

«Застраховані працівники» — це будь-які іммігранти, які мають дозвіл на роботу в США, мають номер соціального страхування і сплачують внески до фонду соціального страхування, працюючи на роботодавців у США або їхні закордонні філії за певних обставин.

Якщо ви є застрахованим працівником, щоб мати право на отримання виплат соціального забезпечення, ви повинні відповідати таким критеріям:

- Ви можете отримувати пенсійні виплати, якщо ви працювали та сплачували податки на соціальне забезпечення принаймні 10 років і досягли пенсійного віку (не менше 62 років або у віці від 66 до 67 років, що відповідає повному пенсійному віку).
- Ви можете отримувати [виплати соціального забезпечення у зв'язку з інвалідністю \(SSD\), якщо ви маєте інвалідність, не здатні працювати](#) та працювали принаймні 5 років із останніх 10.
 - [Якщо вам менше 24 років, ви можете отримати допомогу по інвалідності \(SSD\) навіть при меншому стажі роботи.](#)

Крім того, ви можете отримувати виплати за програмою додаткового соціального забезпечення (SSI), [якщо ви відповідаєте критеріям, що визначають вас як «іноземця, що відповідає критеріям», маєте обмежені доходи та ресурси і є особою віком 65 років або старше, не бачите або маєте інвалідність](#). Більше інформації про виплати SSI для осіб, які не є громадянами США, та вимоги до «іноземців, що відповідають критеріям», можна знайти на вебсайті SSA: <https://www.ssa.gov/ssi/spotlights/spot-non-citizens.htm>.

Соціальні виплати сім'ям та утриманцям

Якщо ви є застрахованим працівником, ваші утриманці, наприклад дружина/чоловік або дитина, повинні відповідати таким критеріям, щоб мати право на отримання соціальних виплат:

- Вашому чоловікові/дружині (навіть колишньому) виповнилося 62 роки або більше;
- Ваш чоловік/дружина доглядає за дитиною віком до 15 років або за дитиною з інвалідністю (чоловіки/дружини, які ніколи не працювали або мають низький зарібок, отримують до половини повної суми пенсії працюючого працівника);
- Деякі дійсні позашлюбні правовідносини можуть відповідати вимогам;
- Право на допомогу мають діти, які не перебувають у шлюбі, яким не виповнилося 17 років або яким виповнилося від 18 до 19 років і які навчаються на денній формі, але ще не закінчили середню школу; або
- Право на виплати мають усі діти з інвалідністю, яка виникла у віці до 21 року.

Вдови/вдівці

Якщо ви є вдівцем/вдовою застрахованого працівника, щоб мати право на отримання виплат соціального забезпечення, ви повинні відповідати таким критеріям:

- ви є вдівцем або вдовою, вам виповнилося 60 років (або ваш вік становить 50–59 років, якщо ви маєте інвалідність), ви прожили в шлюбі щонайменше 9 місяців до смерті чоловіка чи дружини та не вступили в повторний шлюб до досягнення 60-річного віку (або 50-річного віку, якщо ви маєте інвалідність);
- якщо застрахований працівник до своєї смерті був вашим колишнім чоловіком чи дружиною, ви повинні прожити в шлюбі щонайменше 10 років;
- Деякі дійсні позашлюбні правовідносини можуть відповідати вимогам;
- право на допомогу мають діти, яким не виповнилося 17 років або яким виповнилося від 18 до 19 років і які навчаються на денній формі, але ще не закінчили середню школу; або
- будь-які діти, що залишилися в живих, з інвалідністю, яка розвинулась у віці 21 року або молодше.

Що робити, якщо ви вже отримуєте виплати соціального забезпечення?

Якщо ви є застрахованим працівником, який планує залишитися в США

- Продовжуйте робити внески Social Security Administration (SSA).
- Перевірте в SSA, чи маєте ви або члени вашої сім'ї право на виплати соціального забезпечення, відповівши на кілька запитань на сайті SSA за адресою <https://www.ssa.gov/prepare/check-eligibility-for-benefits>. Підготуйте номер соціального страхування (SSN) та свідоцтво про народження.
- Повідомте членів своєї сім'ї про те, що в разі вашої смерті вони можуть мати право на допомогу для утриманців та вдів/вдівців, а також переконайтеся, що вони знають, як подати заявку на отримання цих виплат за адресою <https://www.ssa.gov/apply>.

Якщо ви є застрахованим працівником і розглядаєте можливість добровільного виїзду до своєї країни

(Примітка. Це не те саме, що дозвіл на добровільне повернення, який надається лише в тому випадку, коли особу затримують на кордоні, і співробітники Прикордонно-митної служби США пропонують їй «повернутися назад».)

Ви можете продовжувати отримувати виплати соціального забезпечення, перебуваючи за межами США, залежно від країни призначення.¹⁷

- Переконайтеся в SSA, що платежі можна надсилати до країни призначення.
- негайно повідомляйте про будь-яку зміну адреси, щоб уникнути втрати або затримки платежів і пошти. Це, зокрема, такі зміни:
 - Ваша нова країна, домашня адреса та поштовий індекс.
 - Імена всіх членів сім'ї, які переїжджають на нову адресу.

¹⁷ Щоб отримати додаткову інформацію, відвідайте сайт: <https://www.ssa.gov/international/payments.html>

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- Якщо країна призначення відповідає вимогам, то, перебуваючи за межами США, ви повинні:
 - заповнити щорічну анкету, яку SSA надсилає в травні-червні; та
 - повідомляти про будь-які зміни, такі як:
 - зміна адреси;
 - статус зайнятості;
 - покращення стану інвалідності;
 - шлюб, розлучення, визнання шлюбу недійсним або усиновлення;
 - дитина, яка більше не перебуває під опікою одного з батьків;
 - якщо дитина, якій незабаром виповниться 18 років, навчається на денній формі або має інвалідність;
 - смерть;
 - нездатність розпоряджатися коштами;
 - депортація або виселення зі США;
 - зміни в сімейних обставинах батьків;
 - право на пенсію за вислугу років.
- Рекомендуємо підключити послугу прямого зарахування коштів на рахунок, щоб уникнути проблем із втраченими чеками.

Примітка. Ви ніколи не зможете отримати виплати SSI, якщо перебуваєте за межами США більше 1 місяця.

Якщо ви є утриманцем або вдовою/вдівцем і розглядаєте можливість добровільного виїзду до своєї країни

Ви можете продовжувати отримувати виплати соціального забезпечення, перебуваючи за межами США, залежно від країни призначення. Якщо країна відповідає критеріям, вам необхідно виконати такі вимоги, щоб і надалі отримувати виплати:

- **Вимоги до місця проживання:** Підтвердьте, що ви проживали в США щонайменше п'ять років.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- **Вимоги щодо сімейних стосунків:** Протягом цих п'яти років сімейні стосунки, які є підставою для виплати допомоги, мають бути безперервними.

Виняток. Якщо ваше право на виплату пов'язане зі смертю працівника під час проходження військової служби у Збройних силах США або внаслідок захворювання чи травми, пов'язаних зі службою.

Примітка. Ці вимоги автоматично вважаються виконаними для дитини, яка не проживала в США протягом 5 років, якщо застрахований працівник та інший із батьків відповідають обом вимогам. Однак виплати соціального забезпечення не виплачуються дитині, яку всиновили за межами США, якщо вона проживає за межами США, навіть якщо вона відповідає вимогам щодо місця проживання.

- Заповнюйте щорічну анкету SSA та обов'язково повідомляйте SSA про будь-які зміни, як зазначено вище, щоб відповідати вимогам.

Чи мають право на соціальне забезпечення іммігранти, яким загрожує депортація?

Якщо ви є іммігрантом, який раніше мав право на отримання виплат соціального забезпечення, але згодом ваш правовий статус було скасовано і вам загрожує депортація, ви можете претендувати на виплати соціального забезпечення лише за умови дотримання таких критеріїв:

- ви маєте законний дозвіл на постійне проживання; та
- вам присвоєно статус негромадянина протягом останніх 7 років на підставі відстрочки депортації або виселення.

Якщо вас затримали і ви вже отримуєте виплати соціального забезпечення, уряд може призупинити виплату допомоги на час вашого перебування під вартою. Проте ви можете оскаржити рішення Управління соціального забезпечення (SSA) про призупинення виплати соціального забезпечення під час перебування в центрі тимчасового утримання іммігрантів. Поки ви перебуваєте під вартою, вам слід вжити таких заходів:

1. Призначте довірену особу, яка робитиме копії всіх листів, які ви отримуєте від SSA.
2. Ведіть журнал усіх звернень до Управління соціального забезпечення (SSA), зазначаючи дату звернення, його зміст та подальші дії, які має вжити SSA або ви.
3. Додавайте копії ваших чеків із SSA до журналу. Крім того, слідкуйте за своїм банківським рахунком (або доручіть це зробити призначеній вами особі), якщо ви отримуєте переказ коштів на рахунок.
4. Якщо SSA надішле вам лист із повідомленням про те, що виплата соціального забезпечення призупинена через те, що ви перебуваєте під вартою, вам слід бути готовим подати апеляцію. Після цього вам потрібно буде виконати кроки, описані нижче.

Мої виплати соціального забезпечення було призупинено, оскільки я перебуваю під вартою. Що мені робити?

Якщо SSA надішле вам лист із повідомленням про те, що виплата соціального забезпечення призупинена через те, що ви перебуваєте під вартою, вам слід бути готовим подати апеляцію. Виконайте кроки, описані нижче.

1. Першим етапом процедури апеляції є подання заяви про перегляд рішення. Заяву слід подати в письмовій формі протягом 60 днів із моменту отримання оригінального листа від SSA про призупинення виплати соціального забезпечення. Попросіть когось із-поза меж установи (хто не перебуває під вартою) надіслати її, оскільки поштова доставка в установах утримання під вартою може бути ненадійною.
2. Ви можете заповнити форму SSA-561 за посиланням <https://www.ssa.gov/forms/ssa-561.html>. Укажіть такі дані:
 - o П.І.Б. найманого працівника (ваше);
 - o номер соціального страхування працівника (ваш SSN);
 - o тип рішення, яке ви хочете переглянути (наприклад, призупинення пенсійних виплат); і
 - o чому ви не погоджуєтесь з цим рішенням
3. Якщо у вашому проханні про перегляд рішення було відмовлено, наступним кроком є подання заяви про проведення слухання в присутності адміністративного судді.
4. Наступним кроком є подання клопотання про перегляд цього рішення до Апеляційної ради (Appeals Council).
5. Наступним кроком після цього буде подання клопотання про проведення слухання у федеральному окружному суді.

На цих етапах вам доведеться діяти самостійно (без адвоката), якщо ви не маєте можливості найняти адвоката або скористатися послугами організації, що надає безкоштовні юридичні послуги. На адміністративному рівні реєстраційний збір не стягується. В окружному суді реєстраційний збір стягується, але ви можете подати позов «in forma pauperis», що означає, що суд звільнить вас від сплати реєстраційного збору.

Що станеться з виплатами соціального забезпечення, якщо вас депортують?

Якщо ви є застрахованим працівником і вас депортують

Якщо ви є застрахованим працівником, який не є громадянином США, ви не зможете отримувати жодних виплат соціального забезпечення за будь-який місяць після того, як Управління соціального забезпечення отримає повідомлення про вашу депортацію від міністра Department of Homeland Security або генерального прокурора.

Виняток. Якщо після депортації вас згодом на законних підставах знову впустять до США для постійного проживання, будь-які невикрачені виплати соціального забезпечення можуть підлягати виплаті після вашого повторного в'їзду.

Якщо ви є утриманцем, якого депортують, а застрахованого працівника — ні

Якщо ви є утриманцем (наприклад, дитина або чоловік/дружина) і вас депортують, а застрахованого працівника не депортують, застрахований працівник може продовжувати отримувати виплати соціального забезпечення від вашого імені. Однак ви не отримаєте ці виплати безпосередньо.

Виняток. Якщо застрахований працівник не є громадянином США і виїжджає з країни хоча б на частину місяця, він не отримуватиме виплати соціального забезпечення за цей місяць.

Що станеться з виплатами соціального забезпечення, якщо застрахованого працівника депортують, а ви залишаєтеся в США?

Якщо ви є утриманцем депортованого застрахованого працівника

Якщо ви є утриманцем застрахованого працівника, якого депортували, але ви залишаєтеся в США, ви можете продовжувати отримувати пенсійні виплати та виплати SSD тільки в тому випадку, якщо:

- ви є громадянином США; або
- ви перебували в США на законних підставах цілий місяць.

Однак якщо ви є утриманцем і не є громадянином США, ви не маєте права на отримання будь-яких виплат соціального забезпечення протягом періоду, коли ви не перебуваєте в США.

Якщо Ви є вдовою/вдівцем застрахованого працівника

Якщо ви є вдовою/вдівцем застрахованого працівника, якого було депортовано до його смерті, але ви залишилися в США, ви можете продовжувати отримувати пенсійні виплати та виплати SSD тільки в тому випадку, якщо:

- ви є громадянином США; або
- ви перебували в США на законних підставах цілий місяць.

Якщо застрахований працівник помре протягом місяця, у якому SSA отримує повідомлення про його депортацію, або після цього, ви не зможете отримати стандартну одноразову виплату у зв'язку зі смертю, розраховану на основі заробітку застрахованого працівника, за винятком випадків, коли застрахований працівник був законно допущений до постійного проживання після депортації або виселення, але до своєї смерті.

Що повинні зробити іммігранти, які готуються до виїзду та перебувають під наглядом, перед тим, як покинути США?

Якщо ви є застрахованим працівником, у якого є утриманці, зокрема як іммігранти, що готуються до імміграції, так і іммігранти, що перебувають під наглядом, і вам загрожує можливе майбутнє вислання зі США, вам слід вжити заходів для отримання громадянства США для своїх утриманців.

- Якщо ваші утриманці не можуть отримати громадянство США, вони повинні розуміти, що якщо вони покинуть США на будь-який період після вашої депортації, вони відмовляться від своїх прав на виплати соціального забезпечення, перебуваючи за межами країни.

Якщо ви є застрахованим працівником і ваших утриманців депортували, а вас — ні, вам слід подбати про те, щоб у разі потреби переказати виплати вашим утриманцям у їхні країни походження.

Якщо ви є іммігрантом, що готується до виїзду або перебуває під наглядом, і вже отримали повідомлення про слухання щодо депортації, розгляньте можливість подати прохання про «добровільний виїзд».¹⁸ Іммігранти, які отримали дозвіл на добровільний виїзд, не вважаються «депортованими» або «виселеними» і можуть виплати соціального забезпечення після повернення до своєї країни.

Щоб отримати право на добровільний виїзд, необхідно відповідати таким критеріям:

- перебування в США протягом щонайменше 1 року перед датою вручення повістки про виклик до суду;
- особа, яка протягом щонайменше 5 років, що передують поданню заяви про добровільний виїзд, мала бездоганну репутацію;
- особа, якій не висунуто звинувачення у вчиненні тяжкого злочину;
- особа, яку не можна депортувати з міркувань громадської або національної безпеки; та
- наявність чітких і переконливих доказів того, що особа має можливість виїхати зі США та намір це зробити.

¹⁸ Іммігранти, які отримали дозвіл на добровільний виїзд, повинні оплатити власні витрати на виїзд і внести заставу. Якщо вони не виїжджають у зазначений строк, на них накладається великий штраф, застава втрачається, а іммігранту буде заборонено законно повертатися до країни протягом 10 років.

Контрольний список: Соціальне забезпечення

- Визначте, чи є ви застрахованим працівником. «Застраховані працівники» — це будь-які іммігранти, які мають номер соціального страхування та сплачують внески до фонду соціального страхування, працюючи на роботодавців у США або їхні закордонні філії за певних обставин. Зауважте, що іммігранти без документів не мають права на виплати соціального забезпечення.
- Якщо ви є застрахованим працівником, утриманцем або вдовою/вдівцем застрахованого працівника і маєте право на отримання виплат соціального забезпечення, для їх отримання вам необхідно подати заявку (на вебсайті www.socialsecurity.gov або особисто) з такими документами та інформацією:¹⁹
 - ваш SSN;
 - ваше свідоцтво про народження;
 - ваші форми W-2 або податкова декларація про самозайнятність за минулий рік;
 - ваші документи про звільнення з армії, якщо ви проходили військову службу;
 - свідоцтво про народження та SSN вашого чоловіка/дружини, якщо він/вона подає заяву на отримання виплат соціального забезпечення;
 - свідоцтва про народження та SSN ваших дітей, якщо ви подаєте заяву від імені своїх дітей;
 - підтвердження громадянства США або законного статусу негромадянина, якщо ви (або чоловік/дружина чи дитина, яка подає заяву на отримання соціальних виплат) не народилися в США; і
 - назва вашої фінансової установи, код банку та номер вашого рахунку для прямого зарахування коштів. Якщо у вас немає рахунку у фінансовій установі або ви не бажаєте його мати, ви можете зареєструватися для отримання виплат соціального забезпечення на передплачену картку.

¹⁹ Якщо ви не згодні з рішенням, ухваленим за вашою заявою, ви можете подати апеляцію.

КЛЮЧОВІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

- Депортація іммігранта, який є застрахованим працівником, або його утриманців чи вдови/вдівця може вплинути на розмір виплат соціального забезпечення.
- Якщо ви були застрахованим працівником у США й отримували виплати соціального забезпечення, ваші діти та інші утриманці можуть продовжувати отримувати виплати соціального забезпечення, якщо вони є громадянами США.
- Якщо ви були застрахованим працівником у США й отримували виплат соціального забезпечення, а ваші утриманці не мають легального статусу в США, ви та вони маєте розуміти, що вони не можуть отримувати виплати соціального забезпечення за будь-який місяць, коли вони перебувають за межами США протягом будь-якого часу.
- Ви не зможете отримувати виплати соціального забезпечення після того, як SSA буде повідомлено про те, що вас депортували або вислали. Однак якщо після депортації ви легально в'їжджаєте до США з метою постійного проживання, будь-які виплати соціального забезпечення, які не виплачувалися через вашу депортацію, можуть підлягати виплаті після вашого повторного в'їзду.
- Якщо ви є застрахованим працівником, одноразова виплата у зв'язку зі смертю не може бути виплачена вашим спадкоємцем за вашим записом, якщо ви померли після того, як SSA отримало повідомлення про ваше виключення з реєстру, і до того, як вас було законно поновлено в ньому.
- Якщо ви отримуєте виплати соціального забезпечення як утриманці застрахованого працівника і вас депортують, а самого працівника — ні, застрахований працівник може продовжувати отримувати виплати соціального забезпечення від вашого імені (за винятком випадків, коли застрахований працівник не є громадянином США і виїжджає зі США хоча б на частину місяця; у такому разі застрахований працівник не отримуватиме виплати соціального забезпечення за цей місяць), але ви безпосередньо не отримуватимете таких виплат соціального забезпечення.

18. Пільги для ветеранів

Особи, які не є громадянами США, але служать у Збройних силах США, мають право як на отримання пільг для ветеранів, так і на подання заяви про прискорене надання громадянства під час проходження служби або після виходу у відставку. Однак багато ветеранів, отримавши почесне звільнення зі служби, зрештою не подають заявку на отримання громадянства і не отримують його. Якщо ветерана, який не є громадянином США, визнають винним у скоєнні тяжкого злочину та засудять до тюремного ув'язнення, після звільнення з в'язниці щодо нього може бути порушено процедуру виселення (депортації). У цьому розділі розглядаються ваші права як ветерана, який не є громадянином США, на пільги для ветеранів, а також те, як депортація впливає на ці пільги.

Особи, які не є громадянами США, мають право служити у Збройних силах США ➤ **Прискорена процедура отримання громадянства для військовослужбовців і їхніх сімей** ➤ **Пільги для військових ветеранів, членів їхніх сімей і вдов/вдівців** ➤ **Ризик депортації ветеранів, які не є громадянами країни** ➤ **Втрата пільг у зв'язку із засудженням ветерана за тяжкий злочин і ув'язненням** ➤ **Пільги для ветеранів після депортації**

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Особи, які не є громадянами США, мають право служити у Збройних силах США

Щоб стати військовослужбовцем у будь-якому підрозділі збройних сил США, ви маєте бути громадянином США або законним постійним резидентом із «гринкартою», який фактично проживає на території Сполучених Штатів. Особи, які не є громадянами США, можуть вступити до збройних сил лише на посаду рядового.

Для цілей призову до збройних сил громадянами США вважаються громадяни Гуаму, Пуерто-Рико, Віргінських островів США, Північних Маріанських островів, Американського Самоа, Федеративних Штатів Мікронезії та Республіки Маршаллові Острови, а також 50 штатів.

Існують також додаткові вимоги для зарахування на службу. Щоб вступити на службу, ви також повинні мати атестат про повну загальну середню освіту або диплом про загальну середню освіту (general equivalency diploma, GED). Ви також повинні відповідати віковим вимогам для того роду військ, до якого ви вступаєте. Кожен, хто вступає на військову службу, повинен також скласти тест на професійну придатність до збройних сил (Armed Services Vocational Aptitude Battery, ASVAB) та відповідати фізичним і медичним вимогам того роду військ, до якого ви бажаєте вступити.

Прискорена процедура отримання громадянства для військовослужбовців і їхніх сімей

Громадянство для військовослужбовців

Якщо ви прослужили з честю у збройних силах США щонайменше один рік у будь-який період, ви можете мати право подати заявку на набуття громадянства відповідно до розділу 328 Закону про імміграцію та натуралізацію (Immigration and Naturalization Act). Переваги набуття громадянства на підставі військової служби полягають у звільненні від вимог, згідно з якими негромадянин повинен мати статус постійного резидента протягом 5 років, фізично перебувати на території США протягом 30 місяців, а також від сплати реєстраційного збору до Служби громадянства та імміграції США (U.S. Citizenship and Immigration Services, USCIS).

Щоб підтвердити право на участь, необхідно відповідати таким умовам:

- вік 18 років або більше;
- бути почесним військовослужбовцем у збройних силах США протягом одного або декількох періодів, загальна тривалість яких становить не менше 1 року;
- Подати заповнену форму N-426 «Заява про підтвердження проходження військової або морської служби» (Request for Certification of Military or Naval Service) під час подання форми N-400, якщо ви наразі перебуваєте на службі, або надати копію форми DD 214 «Свідоцтво про звільнення з активної служби» (Certificate of Release or Discharge from Active Duty), форми NGB 22 «Звіт Національної гвардії про звільнення та послужний список» (National Guard Report of Separation and Record of Service) або іншого офіційного документа про звільнення за всі періоди служби, якщо ви зараз не перебуваєте на службі; довести, що в разі звільнення зі служби вас було звільнено з почесними умовами;
- бути законним постійним резидентом на момент співбесіди щодо набуття громадянства;
- відповідати певним вимогам щодо проживання та фізичної присутності;
- продемонструвати вміння читати, писати та розмовляти англійською мовою, крім випадків, коли передбачено звільнення від цього вимоги або виняток;
- підтвердити знання історії та державного устрою США, крім випадків, коли передбачено виняток;
- підтвердити бездоганну репутацію протягом щонайменше п'яти років, починаючи з моменту подання форми N-400 і аж до дня набуття громадянства; та
- продемонструвати прихильність до принципів Конституції США та бути налаштованим на підтримку порядку та добробуту Сполучених Штатів протягом усіх відповідних періодів, передбачених законом, крім випадків, коли передбачено звільнення від цього.

Якщо ви відповідаєте вимогам розділу 328 Закону про імміграцію та натуралізацію, ви можете подати заявку на набуття громадянства, заповнивши [форму N-400 «Заявка на набуття громадянства»](#).

Ви також можете подати заявку на набуття громадянства відповідно до розділу 329 Закону про імміграцію та натуралізацію, якщо ви зараз служите або раніше служили у збройних силах США під час воєнних дій. Відповідно до статті 329, деякі вимоги можуть не застосовуватися або бути пом'якшеними.

На багатьох військових об'єктах призначено представника U.S. Citizenship and Immigration Services, який допомагає в процесі набуття громадянства. Ви також можете заповнити заявку, створивши обліковий запис в Інтернеті та [заповнивши форму N-400 онлайн](#).

Більше інформації доступно за адресою:

<https://www.uscis.gov/military/naturalization-through-military-service>

Громадянство для чоловіка/дружини та дітей військовослужбовців

Чоловіки/дружини військовослужбовців Збройних сил США можуть мати право на прискорену процедуру набуття громадянства. Діти військовослужбовців США також можуть мати право на натуралізацію або автоматичне набуття громадянства. Прискорена натуралізація зазвичай проводиться у випадках, коли чоловік/дружина або діти військовослужбовця перебувають разом із ним за кордоном.

Чоловік/дружина

Чоловік/дружина, що проживає в США

Якщо ви маєте статус законного постійного резидента щонайменше три роки і протягом цього часу перебуваєте в шлюбі та проживаєте разом зі своїм чоловіком або дружиною, які є громадянами США, ви можете подати заявку на натуралізацію.

Прискорене набуття громадянства для чоловіка/дружини

Чоловіки/дружини військовослужбовців Збройних сил США, які перебувають або перебуватимуть за межами Сполучених Штатів, можуть мати право на прискорене набуття громадянства США відповідно до розділу 319(b) Закону про імміграцію та громадянство (Immigration and Nationality Act, INA). Щоб подати заявку на набуття громадянства, чоловік або дружина мають відповідати таким вимогам:

- вік від 18 років;

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

- підтвердити, що ваш чоловік/дружина є громадянином США, який на даний момент або в майбутньому перебуватиме за кордоном у складі збройних сил США на строк від одного року;
- мати дозвіл на супровід чоловіка/дружини за кордон, підтверджений офіційним наказом;
- перебувати на території США на момент набуття громадянства;
- під час набуття громадянства добросовісно заявити про намір проживати за кордоном разом зі своїм чоловіком/дружиною, який/яка є громадянином США, а також про намір проживати в США одразу після завершення службових обов'язків вашого чоловіка/дружини за кордоном;
- уміти читати, писати та розмовляти базовою англійською мовою;
- мати базові знання з історії та державного устрою США (громадянська освіта); та
- протягом усього відповідного періоду, передбаченого законом, бути і залишатися людиною високих моральних якостей, відданою принципам Конституції США та прихильною до дотримання правопорядку та добробуту Сполучених Штатів.

Чоловік/дружина, що проживає за кордоном

У деяких випадках чоловіки/дружини військовослужбовців Збройних сил США можуть пройти процедуру набуття громадянства, проживаючи за кордоном. Відповідно до пункту 319(e)(2) Закону про імміграцію та громадянство (INA), законний постійний резидент, який перебуває у шлюбі з військовослужбовцем США, може отримати громадянство за межами Сполучених Штатів без необхідності приїжджати до США. Щоб мати право на це, чоловік або дружина мають відповідати таким вимогам:

- бути дружиною/чоловіком військовослужбовця Збройних сил США, який перебуває на службі за межами Сполучених Штатів у цій якості;
- мати дозвіл на супровід свого чоловіка/дружини за межі Сполучених Штатів відповідно до офіційного наказу, виданого вашому чоловіку/дружині;
- проживати за межами Сполучених Штатів у шлюбі зі своїм чоловіком/дружиною; та

- відповідати вимогам розділу 316(a) або 319(a) Закону про імміграцію та громадянство (INA) на момент подання заяви про набуття громадянства.

Діти

Діти, народжені в США

Діти військовослужбовців США можуть автоматично отримати громадянство, якщо вони народилися в США.

Діти, народжені за кордоном

Діти військовослужбовців США, які народилися за кордоном, можуть отримати громадянство за допомогою таких процедур:

- **При народженні** Дитина може отримати громадянство автоматично при народженні, якщо один або обоє батьків є громадянами США на момент народження дитини і якщо батьки відповідають вимогам щодо проживання або фізичної присутності (включно з періодом почесної служби у збройних силах США).
- **Автоматичне громадянство після народження** Дитина може автоматично отримати громадянство після народження, якщо: дитина є законним постійним резидентом; хоча б один із батьків є громадянином США; дитина перебуває під юридичною та фізичною опікою батьків-громадян США; батьки-громадяни США перебувають на службі та проживають за межами США як військовослужбовці США; і дитина проживає з ними за межами США. Для отримання Свідоцтва про громадянство (Certificate of Citizenship) дитина повинна приїхати до США та пройти процедуру отримання громадянства в США.
- **Діти, які народилися та проживають за межами США** Якщо дитина не отримала громадянство США автоматично відповідно до інших законів, вона однаково може отримати громадянство, якщо: принаймні один із її батьків є громадянином США; вона складе Присягу на вірність до досягнення 18-річного віку; один із її батьків або дідусь/бабуся є громадянином США та відповідає вимогам щодо фізичної присутності; а також вона проживає за межами США під законною та фізичною опікою одного з батьків, зокрема військовослужбовця Збройних сил США.

Члени сімей загиблих військовослужбовців

Якщо ваш чоловік/дружина або один із батьків військовослужбовця США померли під час проходження військової служби, ви можете мати право на прискорене набуття громадянства. Як правило, чоловік/дружина, діти віком до 21 року та батьки громадянина США, який загинув під час виконання почесного військового обов'язку, можуть подати заяву на отримання громадянства відразу. Вимоги:

- мати статус законного постійного резидента;
- відповідати загальним вимогам щодо набуття громадянства, за винятком вимог щодо проживання або фізичної присутності в США; та
- проживати разом із військовослужбовцем-чоловіком або дружиною на момент його чи її смерті, за винятком випадків, коли ви проживали окремо через обставини, що не залежали від вас, наприклад, через військову службу чоловіка чи дружини.

Члени сім'ї, які не мають законного статусу постійного резидента, можуть подати заяву на отримання гринкарти як найближчі родичі загиблого військовослужбовця. клопотання слід подати протягом двох років після смерті військовослужбовця.

Більше інформації доступно за адресою:

<https://www.uscis.gov/military/citizenship-for-military-family-members>

Пільги для військових ветеранів, членів їхніх сімей і вдів/вдівців

Спеціальні пільги для ветеранів, що надаються Social Security Administration (SSA)

За певних обставин ветеранам, які проходили службу в період із 1957 по 2001 рік, можуть зараховуватися спеціальні додаткові доходи для цілей соціального забезпечення. Ці додаткові доходи можуть допомогти вам отримати право на соціальне забезпечення або збільшити розмір виплат соціального забезпечення. Залежно від тривалості та періоду військової служби, деякі ветерани можуть зіткнутися з тим, що збільшення виплати буде мінімальним. Ці спеціальні додаткові доходи надаються за періоди проходження дійсної служби або дійсної служби з метою підготовки. Спеціальні додаткові доходи не виплачуються за підготовку в запасі.

Виплати у зв'язку з інвалідністю, що виплачуються Social Security Administration (SSA)

Ветерани можуть мати право за програмою додаткового соціального забезпечення (SSI) або програмою соціального забезпечення у зв'язку з інвалідністю (Social Security Disability Insurance, SSDI) на додаток до компенсації за інвалідність від Міністерства у справах ветеранів (Department of Veterans Affairs, VA) або замість неї. Для отримання виплат SSI/SSDI не потрібно, щоб інвалідність ветерана була пов'язана з його військовою службою; при цьому не враховується статус звільнення ветерана, а виплати не здійснюються за прогресивною шкалою. Для отримання виплат за програмами SSI/SSDI ветеран повинен надати:

1. докази наявності фізичного або психічного захворювання, яке призводить до функціональних порушень, що обмежують його здатність працювати на рівні, що забезпечує істотний дохід; та
2. докази того, що стан, який спричиняє інвалідність, триває або, як очікується, триватиме 12 місяців або закінчиться смертю.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Прискорена обробка заяв SSA для ветеранів

Управління соціального забезпечення (SSA) забезпечує прискорений розгляд заяв про інвалідність, поданих ветеранами, яким Department of Veterans Affairs присвоїло 100-відсотковий рівень інвалідності (постійний і повний (Permanent and Total, P&T)), або ветеранами, у яких інвалідність виникла під час проходження активної військової служби 1 жовтня 2001 року або пізніше.

Щоб прискорити розгляд вашої заяви на отримання виплат SSI/SSDI за 100 % ступенем інвалідності (P&T), вам необхідно:

- під час подання заяви на отримання виплат указати, що ви є «ветераном із рейтингом 100 % P&T». Якщо ви подаєте заяву особисто або по телефону, повідомте представнику Управління соціального забезпечення, що ви є ветераном із рейтингом 100 % P&T. Якщо ви подаєте заяву онлайн, введіть «Veteran 100 % P&T» у розділі «Remarks» (Примітки) заявки; та
- надати Управлінню соціального забезпечення лист-повідомлення від Veterans Affairs, що підтверджує ваш ступінь інвалідності.

Щоб пришвидшити розгляд вашої заяви на отримання виплат SSI/SSDI у програмі Wounded Warriors, ви повинні повідомити Управління соціального забезпечення (SSA) про те, що ви отримали травму під час проходження служби. При цьому травма не обов'язково мала бути отримана під час бойових дій.

Більше інформації доступно за адресою:

<https://www.ssa.gov/people/veterans/index.html>

Міністерство у справах ветеранів (VA)

До пільг належать медичне обслуговування, виплати по інвалідності, спеціальні щомісячні виплати, надбавки та дотації (пов'язані з інвалідністю), професійна реабілітація та працевлаштування (для осіб з інвалідністю), пенсії та освіта.

Детальніше про це та більше інформації доступно за адресою:

<https://department.va.gov/get-started/>

Ризик депортації ветеранів, які не є громадянами країни

Ветерани військової служби, які не є громадянами США, можуть підлягати депортації з різних причин, зокрема за вчинення злочинів, що караються позбавленням волі, участь у терористичній діяльності та недотримання візових вимог. Навіть ненасильницькі злочини та дрібні правопорушення можуть призвести до обов'язкової депортації та довічної заборони на повторний в'їзд і набуття громадянства США. Згідно зі статтею Military Times за 2024 рік, близько 94 000 ветеранів не мають громадянства США і перебувають під загрозою депортації.²⁰ Детальну інформацію щодо злочинів, які можуть призвести до виселення (депортації) іноземця, можна знайти за посиланням:

<https://www.nolo.com/legal-encyclopedia/crimes-that-will-make-immigrant-deportable.html>

Втрата пільг у зв'язку із засудженням за тяжкий злочин та ув'язненням (стосується всіх ветеранів)

Виплати SSA

Див. <https://www.ssa.gov/pubs/EN-05-10133.pdf>

Пільги для ветеранів

Ветерани можуть утратити свої пільги, якщо потраплять до в'язниці. Якщо ветеран перебуває у в'язниці, скорочення або повна втрата пільг залежить від скоєного злочину та призначеного за нього тюремного ув'язнення, наприклад, від того, чи був це тяжке злочин чи дрібне правопорушення. До пільг, на які зазвичай впливає тюремне ув'язнення, належать пільги у сфері освіти, а також пільги для осіб з інвалідністю. Див. <http://www.benefits.va.gov/persona/veteran-incarcerated.asp>

Компенсація за інвалідність від Міністерства у справах ветеранів

Виплати компенсації за інвалідність від Міністерства у справах ветеранів (VA) зменшуються, якщо ветерана засуджено за тяжкий злочин і він перебуває у в'язниці понад 60 днів. Ветеранам, яким установлено ступінь інвалідності 20 відсотків або більше, призначається лише 10-відсотковий розмір допомоги по інвалідності. Ветеранам, інвалідність яких оцінюється в 10 відсотків, розмір виплати

²⁰ Див.: <https://www.militarytimes.com/news/your-military/2024/04/15/deported-veterans-struggle-to-access-va-services-study-finds/>

зменшується наполовину. Ці виплати можуть відновлюватися після звільнення з в'язниці залежно від ступеня інвалідності, пов'язаної зі службою, на той момент.

Пенсія для ветеранів війни

На відміну від компенсації за інвалідність, пенсія для ветеранів повністю скасовується незалежно від скоєного злочину та призначеного покарання. Виплати пенсій для ветеранів припиняються на 61-й день ув'язнення. Ці виплати можуть відновлюватися після звільнення з в'язниці, але лише за умови, що всі вимоги щодо права на отримання допомоги від Міністерства у справах ветеранів будуть знову виконані. Якщо ветеран не повідомить про своє ув'язнення, він може втратити всі пільги, поки не буде відшкодовано переплату, яку він отримав під час ув'язнення.

Виплати дружині/чоловіку або дітям ветеранів

Ув'язнені, які не отримують свої виплати у в'язниці, можуть домовитися про переказ цих коштів своїм чоловікам/дружинам, дітям або батькам, якщо вони перебувають на їхньому утриманні. Для отримання цих виплат необхідно підтвердити індивідуальні потреби осіб, які їх отримуватимуть. Виплати не надаються ветеранам, засудженим за скоєння тяжких злочинів. Той, хто має отримувати виплати, повинен подати заявку на отримання коштів у Міністерстві у справах ветеранів (VA), оскільки вони не надсилаються автоматично.

Пільги на освіту для ветеранів

Ветерани, які перебувають у в'язниці за будь-який злочин, що не є тяжким злочином, можуть і надалі отримувати щомісячні пільги на освіту. У разі засудження за тяжкий злочин ветеран може отримувати лише часткові виплати на освіту.

Пільги для ветеранів після депортації

Виплати SSA

Депортація ветерана, який не є громадянином країни, може призвести до припинення виплати спеціальних пільг для ветеранів. Призупинення виплати допомоги починається з місяця, наступного за місяцем, у якому Управління соціального забезпечення (SSA) отримало повідомлення про виселення або депортацію ветерана-негромадянина від Міністерства національної безпеки (DHS), Генерального прокурора або Міністерства юстиції (Department of Justice, DOJ). Якщо ветеран, який не є громадянином США, після виселення втрачає право на отримання виплат, ці виплати не можуть бути відновлені доти, доки йому не буде надано законний дозвіл на постійне проживання в Сполучених Штатах. Виплати утриманцям або вдовам/вдівцям на підставі справи померлого ветерана, який не був громадянином США, не можуть бути виплачені за будь-який місяць, у якому:

- виплати призупинено або їх було б призупинено; та
- утриманці або вдови/вдівці не є громадянами США; та
- утриманці або вдови/вдівці перебували за межами Сполучених Штатів у будь-який момент протягом місяця, навіть якщо відсутність тривала лише частину дня.

Див. <https://secure.ssa.gov/poms.nsf/lnx/0302635001>.

Пільги для ветеранів

Виселення ветерана, який не є громадянином США, як правило, не впливає на його або її пільги від Міністерства у справах ветеранів (VA), але вимагає дотримання додаткових процедур. VA має ставитися до ветерана так само, як і до інших ветеранів, які проживають за кордоном. Див.

<http://www.benefits.va.gov/persona/veteran-abroad.asp>.

Ініціатива щодо військовослужбовців і ветеранів-іммігрантів

У 2021 році Міністерство національної безпеки та Міністерство у справах ветеранів розпочали спільну програму під назвою «Ініціатива щодо військовослужбовців-іммігрантів та ветеранів» (Immigrant Military Members and Veterans Initiative, IMMVI), щоб допомогти ветеранам та їхнім сім'ям у поверненні й отриманні пільг для ветеранів, які не є громадянами США, та їхніх найближчих родичів. Інтернет-портал, на якому можна ознайомитися з перевагами цієї програми та переглянути матеріали, надані в межах цієї ініціативи, можна знайти за адресою: <https://www.dhs.gov/immvets>

19. Ліквідація або продаж підприємства

Продаж або ліквідація підприємства може спричинити низку юридичних складнощів, що залежать від різних факторів, як-от організаційно-правова форма підприємства, наявність спільних власників, а також необхідність вирішення податкових питань і питань, пов'язаних із ліцензіями підприємства. Саме тому це сфера, де часто потрібна професійна юридична підтримка. У цьому розділі висвітлено основні питання, на які слід звернути увагу.

Які існують типові форми організації бізнесу? ► Що слід враховувати при продажу або ліквідації приватного підприємства? ► Що слід враховувати при продажу підприємства, що перебуває в спільній власності? ►

Контрольний список: Ліквідація або продаж підприємства

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Які існують типові форми організації бізнесу?

Закони штатів і федеральні закони регулюють діяльність компаній і визначають різні форми бізнес-організацій. Згідно з федеральним законодавством, найпоширенішими видами підприємств є: (1) приватне підприємство; (2) товариство; (3) акціонерне товариство; та (4) товариство з обмеженою відповідальністю.

Більшість малих підприємств починають свою діяльність як приватні підприємства. Тому цей розділ присвячений саме приватним підприємцям. Власник приватного підприємства несе необмежену відповідальність за всі борги, які виникають у зв'язку з діяльністю підприємства. З іншого боку, для відкриття та ліквідації приватного підприємства потрібно відносно мало паперової роботи. Крім того, весь дохід від діяльності підприємства надходить безпосередньо власнику та відображається в його особистій податковій декларації. Як наслідок, власникам приватних підприємств може знадобитися подати кілька податкових форм, зокрема, але не обмежуючись:

- [Форма 1040](#) (Декларація про доходи фізичних осіб (Individual Income Tax Return));
- [Додаток SE](#) (Податок на самозайнятість (Self-employment Tax));
- [Форма 4562](#) (Зношення та амортизація (Depreciation and Amortization));
- [Форма 8829](#) (Витрати, пов'язані з використанням житла для ведення бізнесу (Expenses for Business Use of Home));
- Форми для оподаткування заробітної плати.

Якщо вам загрожує потенційна депортація, вам слід проконсультуватися з податковим адвокатом або фахівцем, щоб переконатися, що ви подали правильні форми. Подання неправильних форм може розглядатися як ухилення від сплати податків або шахрайство, що є правопорушеннями, за які передбачена депортація, і що може вплинути на можливість повернення в країну в майбутньому.

У **товаристві** двоє або більше осіб здійснюють керівництво та управління бізнесом, і зазвичай кожен партнер несе необмежену відповідальність за борги та зобов'язання партнерства. Існує три типи товариств: повне товариство, командитне товариство та товариство з обмеженою відповідальністю. У товаристві з обмеженою відповідальністю відповідальність кожного окремого учасника є обмеженою. Натомість відповідальність несе товариство в цілому.

На відміну від цього, **корпорація** — це підприємство, яке має окремий правовий статус, відмінний від статусу її власників. Відмінною рисою корпорації є обмежена відповідальність її власників — а саме те, що її учасники не несуть особистої відповідальності за борги та зобов'язання корпорації. У цьому розділі не розглядаються корпорації, оскільки вони не є поширеними серед малих підприємств, проте при продажу або ліквідації корпорації однаково важливо звернутися за юридичною допомогою.

Товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ) — це організаційно-правова форма, за якою учасники товариства не несуть особистої відповідальності за борги чи зобов'язання товариства. ТОВ, по суті, є гібридними юридичними особами, що поєднують захист відповідальності, властивий корпорації, та податкові особливості товариства або приватного підприємця.

Що слід враховувати при продажу або ліквідації приватного підприємства?

Якщо ви бажаєте продати або ліквідувати приватне підприємство, вам слід урахувати низку моментів, оскільки в різних штатах і місцевих адміністраціях діють різні вимоги щодо припинення діяльності приватних підприємств. Крім того, доцільно проконсультуватися з юристом, який добре знає вимоги Секретаря штату, округу, міста та адміністрації з питань малого бізнесу й може порадити, як правильно вчинити.

Ліквідація приватного підприємства

Коли є обмеження за часом, може бути доцільніше ліквідувати певне підприємство, а не продавати його. Для закриття приватного підприємства не потрібні ні переговори, ні передача прав власності. Відповідно, це може зайняти менше часу, ніж продаж бізнесу. У будь-якому випадку важливо вести точний облік та створити резерв на випадок непередбачених боргів, податків і рахунків.

При ліквідації приватного підприємства власник повинен повідомити:

(1) Секретаря штату;	(5) кредиторів і постачальників;
(2) адміністрацію округу та міської ради;	(6) клієнтів;
(3) місцеві, державні та федеральні податкові органи;	(7) працівників;
(4) органи ліцензування та торгові асоціації;	(8) орендодавців нерухомості й обладнання; та
	(9) банки.

Однак, на відміну від багатьох інших видів бізнесу, офіційно реєструвати ліквідацію приватного підприємства не потрібно.

Проте перед ліквідацією необхідно виконати чимало завдань. Власники повинні виконати всі незавершені замовлення, повідомити клієнтів і сплатити борги. Не менш важливо анулювати реєстрацію, дозволи, ліцензії та торгові назви. Трудове законодавство також може визначати порядок повідомлення працівників, звільнення та виплати заробітної плати, а також подання відповідної податкової документації.

Власникам, яким загрожує депортація, слід подумати, яке майно вони зможуть продати після ліквідації підприємства, наприклад обладнання чи товарні запаси. Після продажу майна власники повинні закрити всі банківські рахунки та кредитні картки.

Продаж приватного підприємства

Продаж приватного підприємства є вигідним, коли немає часових обмежень, коли покупець уже виявив зацікавленість або коли вартість бізнесу є особливо високою. Процес продажу приватного підприємства може бути складним, тому, якщо ви бажаєте продати свій бізнес, рекомендуємо звернутися за консультацією до юриста та бізнес-брокера.

Спершу слід оцінити вартість вашого бізнесу, урахувавши ліцензії, договори оренди та інше майно підприємства. З процедурної точки зору ви повинні відобразити продаж у всіх податкових деклараціях. Для цілей федерального оподаткування ви повинні зафіксувати факт продажу у [формі 8594](#) (Звіт про придбання активів (Asset Acquisition Statement)). У деяких штатах, наприклад у штаті Texas, фізична особа може ліквідувати підприємство, а новий власник може зареєструвати його в податкових деклараціях із податку з продажів. У штаті Wisconsin, якщо назва підприємства не збігається з повним офіційним ім'ям нового власника, останній повинен подати заяву про використання назви «діє під назвою». Існує чимало відмінностей у законодавстві різних штатів.

Якщо у вас є іпотека або договір оренди на комерційну нерухомість чи обладнання, що використовується для ведення бізнесу, вам також слід переоформити їх на нового власника та отримати відповідні згоди від кредиторів та орендодавців. Якщо ви цього не зробите, вас можуть притягнути до відповідальності за виплати або заподіяну шкоду навіть через довгий час після того, як ви покинете країну і більше не керуватимете цим бізнесом.

Якщо вартість підприємства менша за суму його боргів, можна розглянути можливість застосування передбаченого законодавством штату засобу правового

захисту, який зазвичай називають «передачею майна на користь кредиторів». Для цього все майно передається правонаступнику (ліквідатору), який продає його та розподіляє виручку між кредиторами, що подали вимоги після отримання відповідного повідомлення, пропорційно розміру заборгованості кожного з них. Здебільшого правонаступником стає особа або організація, яку вибирає власник бізнесу, однак вона повинна відповідати вимогам законодавства штату та мати необхідну кваліфікацію. Цей процес найчастіше застосовується до юридичних осіб (корпорацій або товариств з обмеженою відповідальністю), оскільки законодавство штату, як правило, не передбачає «звільнення» від боргів для фізичних осіб або приватних підприємців. Хоча власник і надалі може нести особисту відповідальність за будь-які несплачені податки з доходів трасту, імовірність того, що кредитори домагатимуться їх стягнення, може бути меншою.

Що слід враховувати при продажу підприємства, що перебуває в спільній власності?

У спільних підприємствах або партнерствах надзвичайно важливо підтримувати відкритий діалог із співвласником. Якщо одна зі сторін бажає залишитися в бізнесі, сторонам слід ознайомитися зі своїми угодами та врахувати право першої відмови співвласника, права на надання згоди або повідомлення, а також процедури зміни контролю.

Право першої відмови співвласника

Загалом, право першої відмови — це право особи придбати щось до того, як пропозиція стане доступною для інших. Право першої відмови часто прописано в угоді між власниками бізнесу. Отже, сторонам слід керуватися своїми угодами. Якщо у вашій угоді зі співвласниками передбачено право першої відмови, ви повинні запропонувати свою частку в бізнесі на продаж співвласникам, перш ніж пропонувати її будь-кому іншому.

Згода та повідомлення співвласника

Навіть якщо співвласники не мають права першої відмови або вирішили ним не користуватися, вони однаково можуть бажати мати певний контроль над тим, хто отримає вашу частку в бізнесі. Перш ніж продавати свою частку, вам слід перевірити, чи передбачає угода між власниками обов'язок продавця отримати згоду інших співвласників. Угода може, як мінімум, передбачати обов'язок повідомити співвласників про продаж. Якщо в контракті є такі положення, ви повинні їх дотримуватися.

Зміна контролю

Крім того, якщо ви та інші особи є співвласниками підприємства і ви бажаєте продати свою частку, вам слід з'ясувати, чи передбачають будь-які контракти, пов'язані з підприємством, обов'язок повідомляти когось про «зміну контролю». Зміна контролю може відбутися, коли власник підприємства продає свою частку в ньому. Наприклад, у деяких контрактах передбачено, що в разі зміни контролю власник підприємства, перш ніж продати свою частку, повинен повідомити про це банк, який надав підприємству кредит, банк, що володіє іпотекою на підприємство, або будь-яку організацію, яка видала підприємству ліцензію. Якщо у вашому контракті міститься положення про зміну контролю, яке набирає чинності у разі продажу вашої частки, то ви зобов'язані дотримуватись умов цього положення.

Контрольний список: Ліквідація або продаж підприємства

- Вирішіть, чи хочете ви ліквідувати свій бізнес чи продати його. Залежно від типу бізнесу, ліквідація може зайняти менше часу.
- Коли ви визначитеся, що саме хочете зробити зі своїм підприємством, найкраще якомога швидше звернутися до юриста, який допоможе вам у подальших кроках.
- Визначте, який тип бізнесу ви ведете:
 - Приватне підприємство – єдиний власник, який несе повну відповідальність за витрати, понесені підприємством.
 - Товариство — двоє або більше осіб займаються підприємницькою діяльністю, і кожна з них несе повну відповідальність за витрати, понесені підприємством.
 - Корпорація — підприємство, яке має окремий правовий статус, відмінний від статусу його власників.

Ліквідація бізнесу (приватного підприємства)

- Якщо ви вирішили ліквідувати підприємство, ознайомтеся з вимогами вашого штату, місцевої влади та адміністрації з питань малого бізнесу, щоб з'ясувати, які дії необхідно виконати.
- Повідомте:
 - Секретаря штату;
 - адміністрацію округу та міської ради;
 - місцеві федеральні податкові органи;
 - органи ліцензування та торгові асоціації;
 - кредиторів, страхові компанії та постачальників; і
 - клієнтів.

- Сплатіть усі рахунки та борги.
- Дотримуйтеся трудового законодавства.
- Ведіть облік для цілей оподаткування.

Продаж приватного підприємства

- Найкраще спочатку отримати консультацію юриста та бізнес-брокера.
- Вам слід подумати, скільки коштує ваш бізнес. Для цього враховуйте ліцензії, договори оренди та інше майно підприємства тощо.
- Ви повинні зафіксувати факт продажу у [формі 8594](#) (Звіт про придбання активів (Asset Acquisition Statement)).
- Імовірно, існують також вимоги щодо подання документів на рівні штату.
- Під час продажу обов'язково переоформіть усі іпотеки або договори оренди щодо нерухомості, що належить бізнесу, або обладнання, яке використовується для ведення бізнесу.

Продаж підприємства, що перебуває в спільній власності

- Вам слід якомога раніше поговорити зі своїм співвласником, щоб з'ясувати, чи він або вона також бажає ліквідувати вашу компанію.
- Якщо ваш співвласник бажає і надалі володіти компанією, перегляньте умови контракту, щоб з'ясувати, чи передбачено в ньому право першої відмови, право на надання згоди або право на повідомлення, а також чи необхідні процедури щодо зміни контролю над компанією.
- Якщо будь-яка з цих умов передбачена, ви зобов'язані її дотримуватися.

20. Питання щодо подання податкових декларацій

Подання податкової декларації та отримання податкового відшкодування (якщо ви переплатили податки) є невід'ємною частиною отримання доходу в Сполучених Штатах. Згідно з критерієм «значної присутності», більшість іммігрантів для цілей оподаткування класифікуються як іноземці-резиденти і зобов'язані подавати стандартну форму 1040. Тут ви знайдете відповіді на такі питання:

- Ви є «іноземцем-резидентом» чи «іноземцем-нерезидентом» для цілей подання податкової декларації? ➤ Чи зобов'язані ви подавати податкову декларацію? Чи варто це робити в будь-якому випадку? ➤ Що робити, якщо вашого чоловіка/дружину депортували, а ви залишаєтеся в країні?**
- Коли ви отримаєте податкове відшкодування, якщо воно вам належить?**
- Які санкції застосовуються за неподання податкової декларації?**
- Де можна отримати необхідні форми для подання податкової декларації?**
- Контрольний список: Питання щодо подання податкових декларацій**

Кожен розділ має на меті надати узагальнену інформацію з певної теми. У багатьох випадках закони можуть відрізнятися в різних штатах. Тому ця інформація не замінює юридичну допомогу, що надається конкретно в даній державі. Жодне положення цього посібника не має на меті створити відносини адвоката й клієнта або фідучіарні відносини.

Ви є «іноземцем-резидентом» чи «іноземцем-нерезидентом» для цілей подання податкової декларації?

Спочатку вам слід визначити, чи є ви «іноземцем-резидентом» чи «іноземцем-нерезидентом» з податкової точки зору, щоб з'ясувати, які форми заповнювати та який дохід підлягає оподаткуванню. «Іноземці-резиденти», як правило, сплачують податок на доходи, отримані в будь-якій країні світу, так само як і громадяни США. Однак частина доходу, отриманого за межами Сполучених Штатів, може підлягати виключенню з оподаткування.²¹ «Іноземці-нерезиденти» оподатковуються лише на доходи, отримані із джерел, розташованих на території Сполучених Штатів, а також на певні доходи, пов'язані з веденням торговельної або господарської діяльності на території Сполучених Штатів.

Навіть якщо ви не є законним постійним резидентом у розумінні імміграційного законодавства, вас можуть, і, ймовірно, часто будуть, вважати «іноземцем-резидентом» для цілей оподаткування.

Відповідно до розділу 7701(b) Податкового кодексу США (Internal Revenue Code, IRC), «іноземець-резидент» — це особа, яка здійснює «значну присутність» у Сполучених Штатах, що передбачає:

1. 31 день перебування у США протягом зазначеного року, а також
2. сума кількості днів перебування протягом зазначеного року та двох попередніх років становить щонайменше 183 дні після зважування.
 - a. Щоб виконати другий критерій, дні поточного року множаться на одиницю, дні попереднього року — на одну третину, а дні другого попереднього року — на одну шосту, після чого отримані числа додаються.

Отже, іммігранти, які постійно проживають у Сполучених Штатах, імовірно, вважаються «іноземцями-резидентами» з податкової точки зору. «Іноземці-резиденти» зобов'язані подавати форму 1040 під час перебування в Сполучених Штатах, а після повернення до своєї країни можуть і надалі вважатися «іноземцями-резидентами», якщо вони відповідають критерію «значної присутності».

²¹ <https://www.boundless.com/blog/immigrants-filing-taxes/>

Примітка. Подання податкової декларації як «іноземець-нерезидент» може вплинути на ваш статус постійного резидента, оскільки це може стати підставою для уряду стверджувати, що ви є резидентом іншої країни та відмовилися від постійного проживання в Сполучених Штатах. Так само сплата податків в іншій країні може створити припущення, що ви також проживаєте в цій країні.²²

Чи зобов'язані ви подавати податкову декларацію? Чи варто це робити в будь-якому випадку?

Якщо ви вважаєтесь «іноземцем-резидентом», ви зобов'язані подати податкову декларацію, якщо ваш дохід перевищує певний рівень. Ця сума залежить від статусу платника податків, віку та виду отриманого доходу. Наприклад, у 2023 році подружжя віком до 65 років, як правило, не було зобов'язане подавати податкову декларацію, якщо їхній сукупний дохід не перевищував \$27,700. Однак самозайняті особи, як правило, зобов'язані подавати податкову декларацію, якщо їхній чистий дохід від самозайнятості становив щонайменше 400 доларів. Питання оподаткування регулюються Податковим кодексом США (IRC) та відповідними нормативно-правовими актами. «Іноземець-нерезидент», який у певному податковому році здійснює господарську діяльність у Сполучених Штатах, зобов'язаний подати податкову декларацію.

Не існує спеціальних законів чи нормативних актів щодо іммігрантів, яким загрожує депортація. Навіть якщо ви не зобов'язані подавати податкову декларацію, ви можете зробити це за власним бажанням, щоб отримати повернення надміру сплачених податків або скористатися податковими пільгами, такими як податкова пільга на зароблений дохід.

Що робити, якщо вашого чоловіка/дружину депортували, а ви залишаєтесь в країні?

Якщо вашого чоловіка/дружину депортують і він/вона не пройде перевірку на «значну присутність», для цілей оподаткування його/її вважатимуть «іноземцем-нерезидентом». Якщо ви продовжуєте проживати у США, ви однаково можете подати спільну податкову декларацію, якщо ваш чоловік/дружина, якого/яку було депортовано, вирішить для цілей оподаткування вважатися «іноземцем-резидентом». Іншими словами, навіть якщо ваш чоловік/дружина перебуває за

²² <https://citizenpath.com/us-taxes-immigration-consequences/>

межами країни і більше не є резидентом США, той із подружжя, хто залишається в країні, може подати спільну податкову декларацію як одружена пара разом із депортованим чоловіком/дружиною. Це може бути вигідно для вас як для резидента завдяки пільговому оподаткуванню подружжя, яке подає спільну податкову декларацію.

Однак якщо ви подаєте спільну податкову декларацію, чоловік/дружина-нерезидент має задекларувати свої доходи, отримані за кордоном, у податковій декларації США.

Коли ви отримаєте податкове відшкодування, якщо воно вам належить?

Повернення коштів не здійснюється під час вашого від'їзду.

- «Іноземці-резиденти» повинні заповнити форму 1040 (або форму 1040-SR, якщо їм 65 років або більше) і отримають повернення коштів, якщо воно їм призначено. Щоб визначити, чи можна виключити дохід, отриманий за межами Сполучених Штатів, «іноземці-резиденти» повинні заповнити форму 2555.
- Якщо «іноземцям-нерезидентам» належить повернення податків, вони повинні заповнити форму 1040NR наприкінці податкового року, щоб отримати своє повернення.

Заяву про повернення коштів необхідно подати протягом трьох років із дати, коли потрібно було подати податкову декларацію, або протягом двох років із моменту сплати податку (залежно від того, яка з цих дат настане пізніше), інакше ви втратите право на таке повернення. Після подання до Податкової служби США (Internal Revenue Service, IRS) податкової декларації, у якій зазначено, що вам належить повернення коштів, сума зазвичай виплачується протягом приблизно 21 дня, хоча іноді це може зайняти більше часу.

Які санкції застосовуються за неподання податкової декларації?

Якщо ви не подасте податкову декларацію, до вас можуть застосовуватися цивільні та кримінальні санкції. Хоча кримінальні санкції можуть бути неможливими до виконання після того, як ви покинете Сполучені Штати, цивільні санкції можуть застосовуватися до вашого майна, яке залишилось у Сполучених Штатах.

За несвоєчасне подання декларації, шахрайство, несвоєчасну сплату податку та порушення вимог щодо достовірності інформації передбачено різні адміністративні санкції. Розмір цивільного штрафу за несвоєчасне подання декларації розраховується виходячи із суми податку, не сплаченого до настання терміну сплати. Штраф, як правило, становить 5 % за кожен місяць або частину місяця затримки повернення, але не більше 25 %. Крім того, якщо ви маєте заборгованість із сплати податку на доходи, Податкова служба США має право стягувати цей податок протягом десяти років із дати нарахування податку. Однак якщо ви не подали податкову декларацію, десятирічний строк для стягнення податку не розпочинається. У цьому випадку IRS має необмежений строк для стягнення заборгованості з податків. Неподання податкових декларацій також може мати негативні наслідки, якщо ви в майбутньому вирішите знову іммігрувати до Сполучених Штатів.

Крім того, несвоєчасне подання податкової декларації може негативно вплинути на процес набуття громадянства. Для отримання права на набуття громадянства необхідно підтвердити бездоганну репутацію. У заявах на набуття громадянства ставляться конкретні запитання про сплату податків. Якщо U.S. Citizenship and Immigration Services (USCIS) вважатиме, що ви будь-яким чином ухилялися від виконання своїх податкових зобов'язань, вона може відхилити вашу заяву на підставі вимоги щодо доброї репутації.²³ Останніми роками фахівці з питань імміграції повідомляють про посилення контролю з боку USCIS за дотриманням податкового законодавства.

²³ <https://citizenpath.com/us-taxes-immigration-consequences/>

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Де можна отримати необхідні форми для подання податкової декларації?

Усі необхідні форми доступні на сайті IRS за адресою www.irs.gov (Версія іспанською мовою: www.irs.gov/Spanish) для завантаження та друку. Крім того, ви можете запросити копії форм за телефоном (1-800-829-1040). Податкова служба надає міжнародні послуги за телефоном (1-267-941-1000, номер платний) або поштою за адресою:

Internal Revenue Service
International Accounts
Philadelphia, PA 19255-0725

Ви також можете звернутися до адвоката з питань оподаткування, який відповідає за роботу з іноземними платниками податків, щоб отримати допомогу у вирішенні податкових питань.

Телефоном:
+15.15.56.46.827

Факсом:
681-247-3158
304-707-9793

Електронною поштою:
tas.international@irs.gov

Додаткову інформацію про послуги IRS для іноземних платників податків можна знайти за посиланням <https://www.irs.gov/individuals/international-taxpayers>.

Натисніть тут, щоб повернутися до змісту

Контрольний список: Питання щодо подання податкових декларацій

Навіть якщо ви не є законним постійним резидентом у розумінні імміграційного законодавства, ви можете бути — а якщо ви проживаєте в США вже тривалий час, то, ймовірно, і є — «іноземцем-резидентом» у розумінні податкового законодавства.

- Якщо ви є «іноземцем-резидентом» відповідно до податкового законодавства, вам слід заповнити форму 1040 (або форму 1040-SR, якщо вам 65 років або більше) наприкінці податкового року так само, якби ви перебували в Сполучених Штатах.
- Якщо ви є «іноземцем-нерезидентом» відповідно до податкового законодавства, вам слід заповнити форму 1040NR наприкінці податкового року, щоб отримати повернення податків за цей рік.
- Чоловік/дружина-резидент може подавати податкову декларацію спільно з чоловіком/дружиною, якого/яку було депортовано, якщо останній вирішить, що для цілей оподаткування його/її слід розглядати як «іноземця-резидента». У такому випадку чоловік або дружина, яких було депортовано, повинні вказати в податковій декларації свої доходи, отримані в будь-якій країні світу.
- Якщо ви не подасте відповідні податкові декларації, до вас можуть застосовуватися цивільні та кримінальні санкції. Через це ви, можливо, більше ніколи не зможете іммігрувати до Сполучених Штатів.
- Усі необхідні форми доступні на сайті IRS за адресою www.irs.gov (Версія іспанською мовою: www.irs.gov/Spanish)

КЛЮЧОВИЙ ВИСНОВОК

Якщо вас депортують, вам, можливо, однаково доведеться або ви захочете подати форму 1040 або 1040NR, залежно від обставин, наприкінці податкового року. Якщо ви подасте податкову декларацію, ви зможете отримати повернення надміру сплачених податків і будь-які податкові пільги, на які ви маєте право, наприклад податкову пільгу на зароблений дохід.